

ATHENS VOICE

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

WINE BARS
Οι ναοί του κρασιού

Της Κατερίνας Βνάτσιου

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΡΒΟΣ

Bras de fer του γραμματέα
της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ & του
προέδρου της ΟΝΝΕΔ

Της Κατερίνας Παναγοπούλου

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΡΗΓΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ

Ο νέος καλλιτεχνικός
διευθυντής του Μπαλέτου
της ΕΛΣ μιλάει στην Α.Υ.

Της Γιώτας Δημητριάδη

12ο ATHENS TATTOO CONVENTION 2018

Θα χυθεί μελάνι στην Αθήνα!

Της Ελένης Μπεζιριάνογλου

Τα κορίτσια με τα τατουάζ

Της Κρίστως Περρή

Ικανοποίησε την πείνα σου στο απόλυτο Athens Street Food Festival..!

Ο Μάιος ανήκει δικαιωματικά στο Athens Street Food Festival. Οι πύλες ανοίγουν στο Παλιό Αμαξοστάσιο του Ο.Σ.Υ. στο Γκάζι για τα 3 πρώτα ΠΣΚ και υποδέχονται τους παλιούς πιστούς φίλους του θεσμού αλλά και όλους τους καινούργιους.

“το απόλυτο γαστρονομικό σκηνικό της πόλης”

Η πανδαισία χρωμάτων και οι γεύσεις του κόσμου στον πιο ισορροπημένο και νόστιμο συνδυασμό θα καταπλήξουν όλους τους επισκέπτες. Ο Κωτσόβολος βρίσκεται για ακόμα μια φορά στα σημαντικότερα γεγονότα της πόλης, δίνοντας τη δική του γεύση στα δρώμενα του 3ου Athens Street Food Festival.

Ξεχωριστές δραστηριότητες, που αντλούν την έμπνευσή τους από το Festival προσκαλούν όλους τους ενδιαφερόμενους να συμμετάσχουν και να απαντήσουν στις προκλήσεις του Κωτσόβολου, να γίνουν φαγάκι και ποτάκι, διεκδικώντας ένα μεγάλο δώρο της Philips.

«Να σε κάνω φαγάκι»: ένα μέλος της παρέας παίρνει το ρόλο του «σεφ» μετατρέποντας τους υπόλοιπους σε ένα πεντανόστιμο φαγητό. Ο φούρνος έχει ζεσταθεί, το φαγητό έχει επι-

λεχθεί και ο... στυλίστας αναλαμβάνει να βάλει τις τελευταίες του πινελιές! Τελικά, τι φαγάκι θα κάνεις την παρέα σου; «Να σε κάνω ποτάκι»: Ο μάρμαν δημιουργεί και κερνάει απολαυστικά smoothies εμπνευσμένα από το ζώδιο και τον ωροσκόπο του κάθε επισκέπτη! Τα «άστρα» μιλούν σε συνεργασία με τη Philips!

Η κάθε μέρα του Athens Street Food Festival έχει και μια ξεχωριστή «γεύση» και ο Κωτσόβολος δίνει τη δική του ξεχωριστή πινελιά! Πολύ φαγητό, διαφορετικές επιλογές και νέες διασκεδαστικές αφίξεις με την υπογραφή του Κωτσόβολου. Τα πιο ξεχωριστά εδέσματα θα στήσουν το απόλυτο γαστρονομικό σκηνικό της πόλης και θα σε ταξιδέψουν στις πιο ιδιαίτερες κουζίνες ανά τον κόσμο.

Μη το χάσεις!

#Kotsovolosasff

#nase
Kano
potaki

PHILIPS

#nase
Kano
fagaki

Η ΧΑΜΕΝΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ

Η τηλεοπτική μετάδοση από τη Βουλή εστιάζει στα κυβερνητικά έδρανα. Μια παρέα υπουργών μοιράζεται ένα αστέρι, γελάνε. Η εύθυμη ατμόσφαιρα δεν προκαλεί εντύπωση. Η κοινή γνώμη έχει πια αντιληφθεί ότι οι μειώσεις συντάξεων και οι φόροι, αφορμή κάποτε για δραματικές συνεδριάσεις με διασπάσεις κομμάτων και αποχωρήσεις βουλευτών, τώρα ψηφίζονται με χαρούμενη αποφασιστικότητα. Η εικόνα είναι εντυπωσιακή για έναν άλλο λόγο, γιατί είναι κρυφή εικόνα, κανείς δεν βλέπει πραγματικά αυτό που πρέπει να δει.

Αν όμως κάποιος είχε φύγει από τη χώρα πριν 10 χρόνια, χωρίς καμία επαφή με ό,τι συμβαίνει έκτοτε και του ζητούσες να περιγράψει αυτή την εικόνα, τι θα έβλεπε; Έναν πρώην νεολαίο της ΚΝΕ, νυν αρχηγό του Σύριζα, ένα στέλεχος του Συνασπισμού, έναν βουλευτή της ΝΔ, τον αρχηγό της καραμανλικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, έναν υπουργό του Πασόκ, έναν σύμβουλο του Γ. Παπανδρέου και έναν συνδικαλιστή της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς.

Το 2010, το ελληνικό σύστημα εξουσίας έδωσε τον νυν υπέρ πάντων αγώνα. Και τον κέρδισε. Ηττημένη ήταν η ελληνική κοινωνία. Με μια σκληρή, ανελέητη μάχη, διαφύλαξε όπως και όσο μπορούσε το χρεοκοπημένο μοντέλο. Προσπάθησε να εκβιάσει τη συνέχιση της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης, χωρίς να εφαρμόσει μεταρρυθμίσεις που θα έκαναν την οικονομία βιώσιμη αλλά θα μείωναν τον δικό του ρόλο. Αντιμετώπισε τους δανειστές ως αντιπάλους και με «διαπραγματεύσεις», «ισοδύναμα» και «πολιτικές λύσεις» προσπάθησε να διατηρήσει ανέπαφο το παρασιτικό σύστημα. Το πελατειακό κράτος συνεχίζει να αντιστέκεται με επιτυχία σε κάθε μεταρρύθμιση. Για να το επιτύχει, εφηνύρε έναν εχθρό, τους «ξένους», ώστε να καμουφλάρει την αιτία της χρεοκοπίας και να διασωθεί. Όποιοι, λίγοι, πολιτικοί προσπάθησαν να ψελλίσουν την αλήθεια και να οδηγήσουν την Ελλάδα στην έξοδο από την κρίση, εφαρμόζοντας έστω και σπασμωδικά τις αναγκαίες αλλαγές, στοχοποιήθηκαν ως «εχθροί του λαού», πράκτορες του Σόρρος, νεοφιλελεύθεροι, γερμανοτσολιάδες, δοσίλογοι και μερκελιστές. Η οικονομία μεταξύ 2010 και 2013 καταστράφηκε από τις δολιοφθορές, περισσότερο από ό,τι τη χτύπησε η κρίση. Η Αθήνα κάρφωσε, ο τουρισμός υπονομεύτηκε, άνθρωποι δολοφονήθηκαν. Η τυχοδιωκτική πολιτική του ελληνικού πολιτικού συστήματος, με αποκορύφωμα το δραματικό εξάμηνο του 2015, έκανε σαφή σε όλους τον εκβιασμό της παρασιτικής κομματοκρατίας: Δεν θα δίσταζε να μετατρέψει τη χώρα σε Βενεζουέλα της Μεσογείου προκειμένου να μη χάσει τα προνόμιά της. Με οποιοδήποτε κόστος.

Όπως είχε προβλεφθεί, γλιτώσαμε την απόλυτη καταστροφή, μείναμε στο τέλμα. Η από πολλούς διαφημισμένη «επιστροφή στην κανονικότητα» σημαίνει απλώς τη σιωπηλή παρακμή. Μια Ελλάδα παρατεταμένης μιζέριας, που δήλωσε στους εταίρους της και στον κόσμο ολόκληρο, ότι αδυνατεί να ακολουθήσει τη σύγχρονη εποχή, αρνείται να αλλάξει, προτιμάει τη σταδιακή, αργή φθορά. Μια Ελλάδα των επιδομάτων. Τίποτα από όσα ήταν στην ημερήσια διάταξη το 2010 δεν συζητιέται σήμερα. Ηλεκτρονικές προμήθειες Δημοσίου, Κτηματολόγιο, open government, Διαύγεια, συστήματα αντιμετώπισης λαθρεμπορίου καυσίμων, σκάνερ για το παραεμπόριο, Ανεξάρτητες Αρχές, όλα ακυρώνονται, αναβάλλονται, παραποιοούνται, ξεχνιούνται. Συζητάμε εκ νέου τις καινούργιες προσλήψεις στο δημόσιο, την αύξηση των μετακλήτων, τον διπλασιασμό Γ. Γραμματέων, τη δημιουργία περισσότερων διοικητικών δομών του κράτους. Τα πανεπιστήμια Δυτικής Αττικής και Στερεάς Ελλάδας. Συζητάμε, δηλαδή, την πορεία προς τη Νέα Χρεοκοπία. Και αυτή τη φορά κανείς δεν θα μπορεί να πει, δεν ήξερα. Η υπερφορολόγηση χρηματοδοτεί την επέκταση του κομματικού κράτους. Το δημόσιο χρέος, σιγά-σιγά για να μην καταλαβαίνουν οι πολίτες τι συμβαίνει, μετατρέπεται σε ιδιωτικό. Όλοι οι έλληνες χρωστάνε στα ταμεία και την εφορία. Ακόμα και οι τράπεζες, αντί να χρηματοδοτούν την οικονομία, χρηματοδοτούν τους πολίτες με «φοροδάνεια» για να πληρώσουν τους φόρους. Ένα εκατομμύριο κατασχέσεις λογαριασμών το 2017.

Η παραπλάνηση έχει ημερομηνία λήξεως, όταν τελειώσουν οι καταθέσεις. Όμως το σύστημα εξουσίας πήρε παράταση, κέρδισε ήδη μια δεκαετία. Η οποία χάθηκε από τη ζωή μας.

Ο σκληρός πυρήνας του πελατειακού κράτους, ο οποίος βρίσκεται τώρα στην εξουσία, έκανε με τους δανειστές μια περισσότερο επωφελή για τα συμφέροντά του συμφωνία: Διαπραγματεύτηκε την επιβίωσή του κερδίζοντας τη διατήρηση του παρασιτικού συστήματος και σε αντάλλαγμα αποδέχτηκε πρόθυμα όλους τους όρους

εξασφάλισης των δανειστών, τους οποίους δεν συζητούσαν καν οι προηγούμενες κυβερνήσεις: υπαγωγή της δημόσιας περιουσίας σε ελεγχόμενο από το εξωτερικό Υπερταμείο, επιτήρηση για 99 χρόνια, υψηλά πλεονάσματα ώστε να εξυπηρετείται το χρέος. Οι εταίροι, απηυδισμένοι από την πολύχρονη προσπάθεια να πείσουν για μεταρρυθμίσεις μια χώρα που αρνείται να αλλάξει, διασφάλισαν τα συμφέροντά τους κυνικά και μας εγκατέλειψαν. Το καλοκαίρι διακόπτησαν και τη χρηματοδότηση.

Αυτή τη θλιβερή αλήθεια προσπαθούν να αποκρύψουν όσοι θαυμάζουν την ικανότητα της κυβέρνησης να «περνάει τα πάντα, χωρίς διαμαρτυρίες», να ψηφίζει πράγματα που «με άλλη κυβέρνηση θα καίγονταν η Αθήνα». Είναι αυτή η προπαγάνδα που τόσα χρόνια προσπαθεί να πείσει ότι οι «μεταρρυθμίσεις» σημαίνουν φόρους και μειώσεις μισθών. Όσο το πολιτικό σύστημα αντιστέκεται σε κάθε απόπειρα αλλαγής και χρεώνει το κόστος στην κοινωνία, καμιά βίαιη αντίδραση δεν πρόκειται να συμβεί. Δεν υπήρχε καμία «αυθόρμητη, λαϊκή αντίσταση» το 2010, παρά μόνο η αντίδραση της νομενκλατούρας, η «επανάσταση των βολεμένων». Αφού το χρεοκοπημένο σύστημα εξουσίας προφυλάσσει ικανοποιητικά τα κεκτημένα του, σταμάτησαν οι διαδηλώσεις. Στην παραμικρή απόπειρα αλλαγής δεν θα διστάσει να υπονομεύσει και πάλι την πορεία της χώρας. Προς το παρόν, εφαρμόζεται η πιο ταξική υπέρ ισχυρών πολιτική. Να μην υπάρχουν πια ελλείμματα, αλλά εις βάρος των αδυνάτων.

Η Ελλάδα, σε πολύ καλύτερη αφετηρία από τις άλλες χώρες που οδηγήθηκαν στα μνημόνια, θα είχε ξεπεράσει την οικονομική κρίση σε πολύ λίγα χρόνια, χωρίς μεγάλες απώλειες. Οι περισσότερες χώρες, ήδη, ούτε θυμούνται τα γεγονότα του 2010, του 2012. Μόνο η Ελλάδα βρίσκεται εγκλωβισμένη στο αδιέξοδο της. Η χώρα έχασε μια δεκαετία. Όλες οι δομές του κράτους χειροτέρεψαν. Μισό εκατομμύριο νέοι έφυγαν στο εξωτερικό. Το μισό ανθρώπινο δυναμικό υπολειοιουργεί σε παρ-τάιμ δουλειές. Η Ελλάδα πληρώνει την αδυναμία της κοινωνίας να αντιμετωπίσει την αλήθεια. Πληρώνει την αδιαλλαξία του χρεοκοπημένου συστήματος εξουσίας να εγκαταλείψει τα προνόμιά του. 10 χρόνια μετά την κρίση, η χώρα βρίσκεται εκεί που ξεκίνησε. Ετοιμάζει τη νέα παραπλάνηση, την «έξοδο από τα μνημόνια». Ονομάζει την ήττα νίκη, τα μνημονιακά μέτρα επ' άπειρον, αλλά χωρίς λεφτά, τα ονομάζει «ανάκτηση του χρηματοκιβωτίου της χώρας». Τον δανεισμό με υψηλότερα επιτόκια παρουσιάζει ως επιτυχία.

Το χρεοκοπημένο πολιτικό σύστημα άλλαξε ταμπέλες, προσπαθώντας να διατηρήσει το τέλμα. Σε λίγο κανένας δεν θα θυμάται όσα συνέβησαν το 2010. Κανείς δεν θα θυμάται ότι το πρόβλημα που είχαμε ήταν να αλλάξει η χώρα για να ακολουθήσει τον κόσμο που αλλάζει γοργά. Οι «μετριοπαθείς» ΝΔ και Πασόκ έδωσαν απλώς τη θέση τους στους πιο «αδιάλλακτους» Ανέλ και Σύριζα. Ήδη «ρεαλιστικές» φωνές στην Κεντροδεξιά ζητούν «συναίνεση» για το καλό της χώρας, η ΝΔ να εναρμονιστεί με τη δεξιά συνιστώσα της, η οποία βρίσκεται στην κυβέρνηση.

Ήδη «προοδευτικές» φωνές στην Κεντροαριστερά ψάχνουν τα κοινά τους σημεία με την «κυβερνώσα αριστερά» η οποία στην κατάρρευση της αναζητά νέο στήριγμα. Τους ενώνει η «άβυσσος που τους χωρίζει από τον νεοφιλελευθερισμό». Όλοι θέλουν να ξεχαστεί η φοβερή δεκαετία των «τεράτων». Για να συνεχιστούν οι μπιζνες as usual.

Οι παλιές, διαχωριστικές γραμμές στήνονται πάλι για να εξαπατηθούν οι ιθαγενείς. Το πρωτάθλημα να συνεχιστεί, χωρίς αλλαγές, προετοιμάζοντας τη νέα χρεοκοπία. Η παλινόρθωση του «ancient regime» είναι σχεδόν πλήρης. Όλο το παλιό σύστημα εξουσίας, οικονομικό και πολιτικό, πιέζει αφόρητα τους λίγους πολιτικούς της ΝΔ και της Κεντροαριστεράς που επιμένουν να περιγράφουν σκοτεινό το μέλλον, αν δεν αλλάξουμε πορεία. Ποιοι θα επικρατήσουν; Σε όλη τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, το θέμα δεν ήταν ποτέ ποιοι είναι «αριστεροί» και ποιοι «δεξιοί» και ποιοι «σοσιαλδημοκρατικοποιούνται». Το κυρίαρχο δίλημμα είναι πάντα το ίδιο: Αλλαγή ή διατήρηση του παρασιτικού, πελατειακού μοντέλου; Σε αυτό τοποθετούνται οι πολιτικές δυνάμεις, σύμφωνα με αυτό καθορίζονται οι προοδευτικές ή οι αντιδραστικές πολιτικές. Ποιες δυνάμεις αναπαράγουν το χρεοκοπημένο σύστημα, ποιες υπόσχονται επιστροφή στο παρελθόν και ποιες θέλουν να το αλλάξουν; Αυτό ακριβώς το ερώτημα, επιμελώς, αποσιωπάται. Η χώρα αμέριμνη ετοιμάζεται για το «τέλος των μνημονίων» και τα καλοκαιρινά μπάνια. Αναπαράγοντας τη στασιμότητα που τη χρεοκόπησε. **■**

Στο Street Food Festival δύο νεαροί συνομιλούν:
-Δοκίμασες χαβανέζικο σουσί;
-Τι είναι αυτό, ρε μαλάκα;
-Αποδομημένο σουσί.
(Παρασκευή βράδυ, Γκάζι)

Έξω από δημοτικό σχολείο:
Μαμά Α: Τι έχετε πρώτη ώρα;
Μαμά Β: Α, εμείς έχουμε γυμναστική
οπότε θα είμαστε κάτω τώρα.
Μαμά Γ: Εμείς, πάλι, μουσική.
(Δευτέρα πρωί, Περιστέρι)

Τρένο Πειραιάς-Κηφισιά.
 Κάποιος κύριος κάθεται δίπλα σε γυναίκα η οποία είναι βρώμικη και μυρίζει. Ο κύριος είναι φανερό ότι δυσφορεί. Σηκώνεται να φύγει και κατεβαίνοντας της λέει:
«Όβερντόουζ σιχαμόλ».
(Σάββατο πρωί, Ηλεκτρικός)

«Ρε συ, ήταν σαν κακοντυμένη κουμπάρα σε γάμο. Και στο λέω εγώ που έχω ματώσει για να ντυθώ κουμπάρα».
(Νεαρή μιλάει στο κινητό της. Δευτέρα πρωί, Μαρούσι)

Αφημένο στο δρόμο, μεγάλο πακέτο τυλιγμένο με χαρτί από κατάστημα ηλεκτρονικών ειδών, κι ένα λευκό χαρτί κολλημένο επάνω του:
ΜΗΝ ΤΟ ΚΛΕΨΕΤΕ, ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΙΟ.
(Δευτέρα πρωί, Κολωνάκι)

«Κάνε με Μαγκάιβερ».
(Νεαρός πελάτης στον κορμωτή του, στο κορμωτήριο Talking Heads, Πέμπτη πρωί, Κολωνάκι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
 → panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Το τρίο καρό! Φίλοι σε απογευματινή έξοδο στο Φάληρο.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το επιμελείται ο **Κωνσταντίνος Ρήγος**. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης. Έργα του έχουν παιχτεί σε περισσότερες από 20 χώρες του κόσμου. Ως εικαστικός καλλιτέχνης έχει εκθέσει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Σήμερα είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής Μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Η φωτογραφία του εξοφύλλου είναι από την παράσταση «Βαβέλ», που θα παρουσιαστεί αυτό τον μήνα στο Θέατρο του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΟΙ ΜΠΟΡΕΣ

Ξεπλύθηκε η πόλη. Στο Street Food Festival εμφανίστηκε και πιτσιρικάς με surfboard.

ΤΟ SOLD OUT ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Επιτέλους, η Lara Fabian στην Αθήνα. Ποιος το περίμενε ότι θα έχει τόσους οπαδούς;

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

34.500 ευρώ.
(ούτε καν 35)

ΜΗΝ ΤΟ ΞΕΧΝΑΜΕ

«Η ελπίδα είναι ένα κομμάτι της ανθρώπινης εργαλειοθήκης».

Η ΑΤΑΚΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«Ο Κωστόπουλος μας ξεβλάχισε και το Game of Love μας επαναφέρει στις εργοστασιακές ρυθμίσεις».
(tweet @achilleas1000)

EUROVISION

Εθνική Εβδομάδα Τρολαρίσματος.

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

Δεν αξίζει ούτε καν το τρολάρισμα.

ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Κανείς δεν βρίσκεται να παραιτηθεί, έστω να κάνει χαρακίρι;

ΤΟ BEST SELLER ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

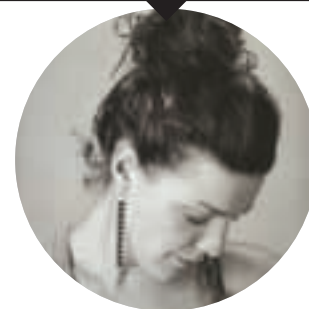
«Οι πολυθρόνες των Δράκων», Χρυσίδα Δημολίδου.
(τρέμε, Game of Thrones)

ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΑ ΘΑΝΟΥ

Εσείς πόσα υπολογίζετε να είναι αυτά τα ρημάδια τα οδοιπορικά;

ΝΕΡΟΠΟΝΤΕΣ

Βγαίνεις με παντοφλάκια και στα 200 μέτρα σταματάς και ψάχνεις για βάρκα.

ALISON DAMIANOS

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Εντελώς τυχαία. Είχα έρθει για την κηδεία της γιαγιάς μου και για να περάσω το καλοκαίρι... και δεν έφυγα ποτέ. Απλώς ένιωσα ότι ήμουν στο σωστό μέρος τη σωστή στιγμή.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Το διαμέρισμα της γιαγιάς μου στα Σεπόλια, 60 τ.μ. και έμενα δίπλα στην πιο κουλ γιαγιά του κόσμου.

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα; Σχεδιάζα σεντόνια για την εταιρεία Filias. Έχουν κλείσει τώρα... ελπίζω όχι εξαιτίας μου!

Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό στιγμιότυπο που θυμάσαι; Το παλιό αεροδρόμιο.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Η ιστορία. Το χάος. Ο ήλιος.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Όλοι οι εγωιστές οδηγού και το πώς παρκάρουν. Όλη η γραφειοκρατία. Η κρίση.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Θα διευκόλυνα όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες να έχουν τη δική τους επιχείρηση με χαμηλότερη φορολογία μικρών επιχειρήσεων και χαμηλότερο ΦΠΑ.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Survivors.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Τεμπέληδες.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου πιάτο στην Αθήνα; Δεν ξέρω για το αθηναϊκό φαγητό, αλλά όσον αφορά το ελληνικό φαγητό, το καλύτερο χωρίς αμφιβολία είναι τα μπαρμπούνια! Τραγανά, λαχταριστά μπαρμπούνια με χόρτα, και μετά καρπούζι.

Το αγαπημένο σου σινεμά; Το θερινό του Θησείου.

Το αγαπημένο σου θέατρο; Το Ηρώδειο.

Το αγαπημένο σου καφέ; Ο Βάρσος.

Σε ποιες πόλεις του εξωτερικού έχεις ζήσει; Ένα μειονέκτημα και ένα πλεονέκτημά τους σε σχέση με την Αθήνα; Έχω μείνει σε πολλά μέρη.

Βοστώνη, Χάγη, Ουάσινγκτον, Βαρσοβία, Σαν Φρανσίσκο και Λονδίνο. Μου αρέσει πολύ να ταξιδεύω –ειδικά πριν κάνω παιδί– κι έτσι έχω επισκεφτεί πολλά μέρη. Από όλες τις πόλεις που έχω δει, η Αθήνα είναι η πιο αγαπημένη μου με διαφορά. Το μόνο αρνητικό της Αθήνας, συγκρίνοντας με άλλες πόλεις, είναι ότι δεν είναι φιλική για τους πεζούς, είναι πολύ δύσκολο να κυκλοφορείς με καρτοσάκι ή αν έχεις κινητικά προβλήματα, εξαιτίας του πώς παρκάρουν εδώ, οι οδηγοί δεν δίνουν δεκάρα. Πολλά βέβαια χαρακτηριστικά της σε αποζημιώνουν γι' αυτό: το γεγονός ότι η πόλη ζει 24 ώρες, το μπλέξιμο της νέας με την παλιά αρχιτεκτονική, η αγάπη των ανθρώπων για την καλοπέραση. Η Αθήνα έχει φανταστική ενέργεια.

Ποιος σκηνοθέτης θα ήθελες να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Wes Anderson.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Του James Brown.

Ο αγαπημένος σου σταθμός μετρό; Η Βικτώρια.

Η καλύτερη θέα στην πόλη; Από την κορυφή των λόφων Φιλοπάππου και Λυκαβηττού ή από την Πνύκα.

Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα; Στα Κύθηρα ή στο Πήλιο.

Η Alison Damianos είναι ιδρύτρια και δημιουργός του Meet Market.

Έχεις δοκιμάσει σπιτικό παγωτό στη Δάφνη;

Η Δάφνη είναι λίγο αχαρτογράφητη περιοχή για οποιονδήποτε κατοικεί βόρεια του Χίλτον, αλλά πολύ οικεία για όλους τους υπόλοιπους

Αν σου πει κάποιος, «Μωρέ, πήγα σε ένα ωραίο μπαρ και άκουσα ωραία μουσική, αλλά ξέχασα το όνομά του...» σόρι, αλλά δεν μπορείς να βοηθήσεις. Χρειάζεσαι παραπάνω φίντμακ. Αν ο αφηρημένος συνεχίσει, «...Επαιζε ένα ωραίο ροκάκι συγκροτημάκι, πολύ ουάου», επίσης είσαι στο μπέν και το άπειρο. Αν όμως συγκεντρωθεί λίγο το άτομο και συνεχίσει ακόμα περισσότερο, «...στην Πλατεία της Δάφνης είναι αυτό το μπαρ που σου λέω» – το έχεις αμέσως: «**Αερικό**» λέγεται το μαγαζί, μεγάλη παράδοση στη Δάφνη και όχι μόνον, ροκάδικο, που φιλοξενεί συχνά λάιβ, ακόμα συχνότερα, με ροκ αποχρώσεις. Το «Αερικό» είναι όμορφο, κόζι, χαλαρό στέκι με καφέδες και σνακς όλη μέρα, με ποτά και μπίρες όλη νύχτα. Σε κάποια φάση της καριέρας σου, αν ζεις στην Αθήνα, έχεις περάσει σίγουρα από το «Αερικό» – για να ακούσεις/δεις ένα φρέσκο γκρουπάκι, ή επειδή βρέθηκες στην περιοχή. Σε περίπτωση, λέμε, που δεν μένεις εκεί γύρω, οπότε το έχεις για στέκι ενιγουεϊ. Η Δάφνη είναι λίγο αχαρτογράφητη περιοχή για οποιονδήποτε κατοικεί βόρεια του Χίλτον αλλά πολύ οικεία για όλους τους υπόλοιπους. Λεγόταν «Κατσικοπόδι» παλιά (τύπου Μεσαίωνας), επειδή είχε πολλά κατσίκια ή επειδή το έδαφος ήταν μαλακό και τα κατσίκια, που ήταν κάμποσα, αφήνανε ίχνη αλωνίζοντας πάνω-κάτω. Κατά άλλη εκδοχή, ένας μεγάλος γαιοκτήμονας της περιοχής λεγόταν Κατσικοπόδης κι έμεινε η χάρη του, πολλά χρόνια αφού συγχωρέθηκε αυτός και τα κατσίκια του.

Δεν έχει καμιά σημασία, έχετε δικό – αλλά πάντα ψάχνω την Ιστορία μιας γωνιάς πόλης, και η Ιστορία είναι ατελείωτη, σε βγάζει από γωνία σε γωνία. Το Μπραχάμι, π.χ., βαφτίστηκε από τον τρομερό Μπραχάμ Πασά, που έλυσε κι έδωσε εκεί επί Τουρκοκρατίας. Το Κατσικοπόδι, από την άλλη, είχε πολλές δάφνες. Ή, ο δήμαρχος Ηλίας Πετροπουλέας, που καταγόταν από τη Δάφνη Λακωνίας, ονόμασε Δάφνη τη Δάφνη, αφού πρώτα φύτεψε πάρα πολλές δάφνες, το 1953. Η τύχη (της Δάφνης) θα ήταν άλλη, αν ο δήμαρχος καταγότανε από το Τσοτύλι Κοζάνης ή από το Βούτυρο Ευρυτανίας...

Σε στενάκι κοντά στην Πλατεία Καλογήρων βρίσκεται το εξαιρετικό μπαρ «**Spoiled**», που το άνοιξαν πριν μερικά χρόνια δύο παιδικό φίλοι από πού αλλού, από τη Δάφνη. Ο ένας (**Καβακλής Γιώργος**) είναι διάσημος mixologist με τεράστια πείρα στη δημιουργία εξωτικών, παράξενων ή τέλος πάντων ιδιαίτερων cocktail που δεν τα έχεις πει πουθενά αλλού: όχι απλά «με φυσικούς χυμούς», όπως όλος ο κόσμος, αλλά με απίθανες γεύσεις, οι οποίες παρασκευάζονται στο εργαστήριό τους... ναι, το μπαρ διαθέτει δικό του εργαστήριο, cocktail lab, για να φτιάχνει τα πάντα, από λικέρ μέχρι αποστάγματα κι από χυμούς μέχρι πουρε λάχανικών. Δηλαδή, άμα πας μέχρι το «Spoiled» και παραγγείλεις κάτι απλό, π.χ. μια μπανάλ μπίρα ή ένα ξερό ουίσκι, πραγματικά δεν ξέρεις τι χάνεις: τα κοκτέιλ του, λέμε, που είναι μοναδικά, τολμηρά, δεν έχεις ξαναδοκιμάσει τέτοια, και ούτε πρόκειται, μια και είναι δική τους αποκλειστική πατέντα. Η μουσική είναι funky, soul, ταιριαστή με τον χώρο και πολύ ευχάριστη. Η σπιτική πίτσα είναι τραγανή και υπέροχη. Το σέρβις άψογο – και αυτό ισχύει γενικότερα για τη Δάφνη: αισθάνεσαι σπίτι σου με το «καλησπέρα σας», σε περιποιούνται φιλικά, σε συμπαθούν και τους συμπαθείς όλους.

Η άλλη ανακάλυψη (της φίλης Μισέλ, που μένει Δάφνη και αγαπάει) είναι το μικρό **Εργαστήριο παγωτού** που δεν έχει καν ταμπέλα, φτιάχνει μόνο τέσσερις γεύσεις παγωτού (αν και έχει προχωρήσει στις έξι...), αλλά παγωτό σαν αυτό που έφτιαχνε η γιαγιά σου. Ή σαν αυτό που έτρωγες σε οικογενειακά γαλακτοπωλεία της επαρχίας, όταν ήσουν πιτσιρίκι. Καλά, το εργαστήριο είναι ανακάλυψη μόνον για όσους δεν ζούνε στη Δάφνη, μια και οι ιθαγενείς το ξέρουν και το τιμούν με το παραπάνω. Το τρέχει η κυρία Σταυρούλα Παρίση, η οποία φτιάχνει κάθε μέρα το παγωτό που θα καταναλωθεί την ίδια ημέρα, και μόνον αυτό: το εργαστήριο είναι ανοικτό από τη 1.00 μ.μ. ως τις 10.00 το βράδυ, Μάρτιο με τέλος Σεπτεμβρίου. Λειτουργεί από το 1967 με παραδοσιακές οικογενειακές συνταγές (π.χ., το παγωτό φράουλα περιέχει μόνον φράουλες και ζάχαρη) τις οποίες συνεχίζει με επιτυχία η εγγονή της οικογένειας κ. Παρίση. Προχωράει η άνοιξη με φόρα, ορίστε που με ροκιές, κοκτέιλ και σπιτικά παγωτά αισθάνεσαι ήδη πολύ καλύτερα. Από ότι χωρίς αυτά, εννοείται. **Α**

Αερικό ροκ καφέ μπαρ, Σοφοκλή Βενιζέλου 2, Πλατεία Δημαρχείου, 2109763155

Spoiled cocktail bar, Μ. Αλεξάνδρου 18, 2109757386

Εργαστήριο Παγωτού, Εθνάρχου Μακαρίου & Μπουμπουλίνας 4

Πόσα χωράνε, μπαμπά, στο νέο SEAT Ibiza;

Του Γιώργου Δημητρακόπουλου

ΛΙΓΟΤΕΡΑ ΚΑΥΣΙΜΑ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΠΟΛΑΥΣΗ; ΓΙΝΕΤΑΙ!

Αλήθεια τώρα. Είσαι single και λες δεν προλαβαίνω. Θα αστειεύεσαι; Γίνε μπαμπάς και τα ξαναλέμε. Δίπλα στα deadlines, τις συναυλίες που θες να δεις, τα πάρτι, τις εκθέσεις, τα φεστιβάλ, μπαίνουν μερικές νέες άγνωστες λέξεις και νέες συνήθειες σε καθημερινή βάση. Μπαίνουν τα εμ ελ, οι βόλτες με το καρότσι που πρέπει να ανοιγοκλείνεις, το αυτοσχέδιο σόου που πρέπει να κάνεις κάθε φορά για να φάει τη φρουτόκρεμα ή το φαγητό του και μια τσάντα που πρέπει να έχεις πάντα μαζί με τα απαραίτητα. Που είναι πολλά. Μπορεί και να μη χρειαστούν, αλλά εσύ τα κουβαλάς για κάθε περίπτωση. Κουταλάκι, παπουτσάκια, νερό, θερμός, μπιμπερό, πιτάκι, πάνες, μωρομάντιλα, κουβερτάκι και άλλα που συνήθως τελειώνουν σε -άκι. Και τρέχεις να προλάβεις.

Το νέο **SEAT Ibiza** σου λύνει τα χέρια για την υπέροχη αυτή περιπέτεια. Γιατί η χωρητικότητα του χώρου αποσκευών που φτάνει συνολικά τα 355 λίτρα, είναι αρωγός σου.

Γιατί είναι πολύ σημαντικό να οδηγείς πιο γρήγορα με μεγαλύτερη ασφάλεια και σταθερότητα καταναλώνοντας λιγότερο καύσιμο. Να χωράει το νέο μέλος της οικογένειας, το καρότσι του, οι... αποσκευές του, τα σακίδια σου, που δεν έχεις προλάβει να αδειάσεις από τα βιβλία, και τα ακουστικά που πήρες στη δουλειά μαζί με τις τσάντες από τα ψώνια του Σαββατοκύριακου ή τις τσάντες με τους δίσκους που πρέπει να παίξεις στο πάρτι της Κυριακής. Κάθε φορά σαν να κάνεις μια μικρή μετα-

κόμιση. Η οθόνη αφής 8" σε βοηθά να πλοηγείσαι στην πόλη χωρίς πολλές έγνοιες. Από άποψη συνδεσιμότητας, το νέο **SEAT Ibiza** είναι το μόνο 100% συνδεδεμένο αυτοκίνητο χάρη σε τρεις επιλογές: **Apple Car Play, Android Auto** και **Mirror Link**.

Κι όλα αυτά αποκτούν τη δική τους σημασία! Η ώρα της οδήγησης σε χαλαρώνει και σου χαρίζει μια αίσθηση ελευθερίας απολαμβάνοντας κάθε διαδρομή. Είτε είναι για την απογευματινή βόλτα με τον μπέμπη στο πάρκο είτε είναι για να προλάβω να είμαι στην ώρα μου στη συναυλία που δεν θέλω να χάσω το βράδυ του Σαββάτου. Έχοντας μόλις προλάβει να τον βάλω για ύπνο. Και το κινητό που δεν προλαβαίνω να το φορτίσω σπίτι, γιατί ο μπέμπης με πάει τρένο, συνδέεται στον επαγγελματικό φορτιστή του **SEAT Ibiza**. Ο σύμμαχός σου σε μια καθημερινή κούρσα με τον χρόνο με κορυφαία ποιότητα κατασκευής, κύλισης, τεχνολογιών και, το πιο σημαντικό, ασφάλειας.

Απολαύστε το νέο SEAT Ibiza με την τεχνολογία και την ασφάλεια που προσφέρει. Το SEAT Ibiza είναι το μόνο 100% συνδεδεμένο αυτοκίνητο χάρη σε τρεις επιλογές: Apple Car Play, Android Auto και Mirror Link. Κι όλα αυτά αποκτούν τη δική τους σημασία! Η ώρα της οδήγησης σε χαλαρώνει και σου χαρίζει μια αίσθηση ελευθερίας απολαμβάνοντας κάθε διαδρομή. Είτε είναι για την απογευματινή βόλτα με τον μπέμπη στο πάρκο είτε είναι για να προλάβω να είμαι στην ώρα μου στη συναυλία που δεν θέλω να χάσω το βράδυ του Σαββάτου. Έχοντας μόλις προλάβει να τον βάλω για ύπνο. Και το κινητό που δεν προλαβαίνω να το φορτίσω σπίτι, γιατί ο μπέμπης με πάει τρένο, συνδέεται στον επαγγελματικό φορτιστή του SEAT Ibiza. Ο σύμμαχός σου σε μια καθημερινή κούρσα με τον χρόνο με κορυφαία ποιότητα κατασκευής, κύλισης, τεχνολογιών και, το πιο σημαντικό, ασφάλειας.

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος της συλλογικότητας για ευκολότερους κόμπους στις σακούλες που φέρνουν την παραγγελία με delivery)

ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ REALITY ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΥΝΑΡΠΙΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ - ΤΗΛΕΘΕΑΤΕΣ

- Πάντως, αν θέλεις να κοροϊδέψεις κάποιον που υπολογίζεις για έξυπνο, δεν συζητάς ανοιχτά ότι σκέφτεσαι να κάνεις εκλογές πριν εφαρμοστεί η μείωση των συντάξεων που ψήφισες για να τους εξαπατήσεις
- Ο πρωθυπουργός και η μισή κυβέρνηση λένε πως δεν θα μειωθούν οι συντάξεις και θα υπάρξει «καθαρή έξοδος»
- Ο υπουργός Οικονομικών και η άλλη μισή κυβέρνηση μιλάνε για μείωση των συντάξεων και για εποπτεία
- Και κανείς δεν απορεί γιατί δεν παίρνει ο ένας τηλέφωνο τον άλλον ώστε να διευκρινίσουν τι συμβαίνει.
- Διότι τόσο πολύ έχουμε εθιστεί στο να βολευόμαστε με πολλές εκδοχές της αλήθειας ώστε ο καθένας να διαλέγει αυτή που τον βολεύει.
- Έστω ότι σε ενδιαφέρει κάποιος που κυκλοφορεί επί χρόνια κεράκι-κεράκι με μια σύντροφο που ντύνεται σαν τραγουδίστρια της Εθνικής Οδού
- Που τον πηγαίνει κάθε βράδυ σε σκυλάδικα
- Και που οδηγεί ένα κωλοφτιαγμένο καγκουράμαξο με τα χείρα να παίζουν Νότη Σφακιανή σε ακτίνα χιλιόμετρων.
- Και έστω ότι κάποια στιγμή η σχέση αυτών των δύο περνάει κρίση. Υπάρχει περίπτωση να σε ενδιαφέρει ακόμα αυτός ο τύπος, αφού είναι γνωστό ότι καταλαβαίνεις τα περισσότερα για έναν άντρα βλέποντας τη γυναίκα που είναι δίπλα του;
- Ε, τότε γιατί αυτοί του Κινήματος Αλλαγής να ενδιαφέρονται για σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού τον έβλεπαν να κυκλοφορεί 3 χρόνια με τον Καμμένο και τους ΑΝΕΛ;
- Εκτός αν θεωρούν ότι δεν έχουν καμία διαφορά από τον Κατσιώκη και τον Δημήτρη Καμμένο. Οπότε όλα ΟΚ
- Μόλις ο Προκόπης Παυλόπουλος τελειώσει με τον «Μινώταυρο του Νέο-Φιλελευθερισμού» μήπως να ασχολούταν λίγο και με τον «Μινώταυρο που θάβει έγγραφα της ΕΥΠ»;

- Και ειδικά αυτά που διαφεύδουν τη συνωμοσία για τη δολοφονία της πρωθυπουργού του, του Κώστα Καραμανλή.
- Που πολύ θα ήθελαν οι παρατρεχάμενοί του να υπάρχει όντως σχέδιο δολοφονίας του γιατί το να αξίζει να σε δολοφονήσει κανείς σημαίνει ότι κάτι κάνεις και κάποιους ενοχλείς όντως
- Και που μας τα έκαναν τσουρέκια 9 χρόνια τώρα με αυτή την κωμωδία.
- Την ίδια στιγμή που ο στόχος της δολοφονίας την εποχή που υποτίθεται ότι έπρεπε να προστατεύεται, επέστρεψε με τα πόδια χωρίς συνοδεία από τις ταβέρνες της Ραφήνας και είχε για υπουργό Δημόσιας Τάξης (δηλαδή άμεσα υπεύθυνο για την ασφάλειά του) τον τιτάνιων ικανοτήτων Βύρωνα Πολύδωρα
- Πάντως αν η απλή αναλογική ήταν ένα σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ ενόψει της δημιουργίας του Κινήματος Αλλαγής προκειμένου να το διασπάσει, τότε μιλάμε για εξαιρετικό στρατηγικό σχεδιασμό.
- Που σημαίνει πως όποιο πιστεύουν κάτι τέτοιο, πρέπει να αναθεωρήσουν αμέσως την άποψή τους για τον υπεύθυνο στρατηγικού σχεδιασμού Νίκο Καρανίκα.
- Μια που έχουμε ρέντα τελευταία με την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, καλό θα ήταν οι πρώτες αλλαγές να εφαρμοστούν στο «Γραφείο Κάνναβης» του Υπουργείου Υγείας
- Και ειδικά σε ένα νέο ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου έγκαιρης προσέλευσης ώστε να αντικατασταθούν οι παραδοσιακές κάρτες που χτυπάνε οι υπάλληλοι στα μηχανήματα.
- Διότι προβλέπεται ότι αν παραμείνουν οι κάρτες αυτές πολύ σύντομα θα καταλήξουν να γίνουν τζιβάνες.
- Θεωρητικά, κάποιος πρέπει να ενημέρωσε τον πρωθυπουργό ότι η Καμίλα του Καρόλου δεν ονομάζεται «Camel» στα Αγγλικά.
- Όχι τίποτα άλλο, μην έχουμε πάλι κανένα «ατύχημα» του τύπου «γούιέτ δε κάμελ, νάου γουοιχαβ δε κιου»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπεύθυνος παρακολούθησης του Instagram της Νατάσας Καλογριδίου για καθημερινά updates εξόδων της με τον Αλέξανδρο Λυκουρέζο

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

Ιδιοκτήτης θερινού σινεμά που άνοιξε λίγο πριν αρχίσουν οι καταιγίδες

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Ταυτόκλιση»

Το φαινόμενο κατά το οποίο δύο άνθρωποι που μιλούν στο κινητό και που η κλήση τους διακόπτεται απότομα, χάνουν την επόμενη μισή ώρα επιμένοντας να καλούν ταυτόχρονα ο ένας τον άλλον

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αλέξης Τσίπρας

(Σε κάτοικο Μυτιλήνης που διαμαρτύρεται για τη σύνταξή του): «Τι να σου κάνω, μωρέεεε;»

Μετάφραση

Δεν έχω απάντηση, αλλά θα σας κάνω τον χαριτωμένο που είναι ένας από εσάς.

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 1

Sorry, αλλά η πρεσβεία της Βενεζουέλας που τώρα ζητάει σεβασμό από τα ελληνικά κόμματα, δεν ήταν εκείνη που είχε ζητήσει να κουκουλωθεί το σκάνδαλο με τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις χωρίς κανένα σεβασμό του τότε πρεσβευτή της στις ελληνίδες υπαλλήλους;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

Δεδομένου ότι σύμφωνα με τον νέο κανονισμό της ΕΡΤ, ο εργαζόμενος που έχει την ονομαστική του γιορτή δικαιούται 4 ώρες άδεια, αν κάποιος έχει δύο ονόματα και κατά συνέπεια δικαιούται συνολικά 8 ώρες, μπορεί να τα συγχωνεύσει και να πάρει μια ολόκληρη μέρα;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 3

Γιατί ονομάστηκε «Κίνημα Αλλαγής», αφού δεν έχουν συζητήσει μέχρι στιγμής τίποτα για «αλλαγές» και το μόνο που τους απασχολεί είναι με ποιον από τους δύο, που δεν σκοπεύουν να αλλάξουν σε τίποτα, θα συνεργαστούν;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 4

Δηλαδή, θα ήταν προτιμότερο αν ένας άνθρωπος του νοπτικού επιπέδου του βουλευτή Κατσιώκη υποστήριζε την αναδοχή παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 5

Με ποιες ακριβώς χειρονομίες - δεδομένου ότι δεν μιλάει - εξέφρασε ο Κώστας Καραμανλής την ικανοποίησή του για την ετοιμότητα των στρατευμάτων μας μετά την επίσκεψή του στον Έβρο;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 6

Καλά, ο Γιάννης Ραγκούσης που τώρα ζητάει συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν μέλος εκείνης της κυβέρνησης που κανένα μέλος της δεν μπορούσε να κυκλοφορήσει επειδή θα τον προπηλάκιζαν αγανακτισμένοι ΣΥΡΙΖαίοι και που είχε σχεδόν επικηρυχθεί από τον Θύμιο Λυμπερόπουλο (το συσταστικό αφεντικό του Χρήστου Σπίρτζη) για τις μεταρρυθμίσεις που είχε κάνει στα ταξί;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 7

Δηλαδή, όλη η φασαρία για να μην ελέγχει η κυβέρνηση τα κανάλια και για να μη φιμώσει την ελευθεροτυπία με το νομοσχέδιο για τις άδειες, έγινε για να μπορεί να μεταδίδεται ελεύθερα το Game Of Love;

● Και κάποια στιγμή εκτός από τον Ιστορικό του μέλλοντος θα τρελάνουμε και τον Λαογράφο του μέλλοντος. Που μετά τους «Δροσουλίτες» θα πρέπει να ασχοληθεί και με τους «Θνασίτες». Δηλαδή, τα φαντάσματα του θρυλικού επιχειρηματία που εμφανίζονται στον Σκορπιό...

Σφάζονται παλικάρια στην ποδιά της Κεντροαριστεράς

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η Φώφη Γεννηματά ήταν πολύ ευχαριστημένη με τον εαυτό της. Επιτέλους κάποιος, ακόμη και κάποιος της έδωσαν σημασία. Είναι δύσκολο να είσαι πολιτικός αλλά να μην ασχολούνται μαζί σου. Σε καταστάσεις πολιτικής αφάνειας ακόμη και τα κυματάκια από μία πέτρα στα βαλτωμένα νερά μιας λίμνης είναι καλοδεχούμενα. Τον ρόλο της πέτρας έπαιξε η περίφημη πρόταση για πρόωρες εκλογές. Χαράς Ευαγγέλια στη Χαριλάου Τρικούπη. Επιτέλους τα ΜΜΕ ενδιαφέρθηκαν. Κάποιος, από εκείνους που εξακολουθούν να φλερτάρουν τη σοβαρότητα, αναρωτήθηκαν: «Μα γιατί το είπες». Η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Όταν δεν έχεις τίποτε άλλο να προτείνεις, καταφεύγεις στην παλαιά και δοκιμασμένη μέθοδο του «talk for talking».

Βασικά στελέχη του «Κινήματος», ο Σταύρος Θεοδωράκης, ο Θανάσης Θεοχαρόπουλος και ο Νίκος Ανδρουλάκης διαφοροποιήθηκαν αμέσως, ενώ καλοδέχτηκαν την πρόταση εξ αριστερών της Κεντροαριστεράς περί κατάτμησης της Περιφέρειας της Β' Αθηνών. Παλαιό αίτημα, παλαιότερη η επιθυμία, παλαιότερη η επιταγή της λογικής. Η Β' Αθηνών είναι ένα τέρας που κατατρώγει την έννοια της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης. Ο Πάννης Ραγκούσης επίσης δεν έχει κανένα λόγο να αγκαλιάσει τις επιλογές της Φώφης Γεννηματά. Πόσο δε μάλλον ο Γιώργος Παπανδρέου. Πίσω από τις λέξεις ωστόσο κρύβεται ο Αλέξης. Και οι λέξεις δεν είναι ποτέ αθώες. Όπως και μυαλά που τις εκφέρουν διά του στόματός τους. Όπως έλεγε και ένας παλιός, «δεν υπάρχουν κυδαίες λέξεις, υπάρχουν κυδαία μυαλά». Στην Κεντροαριστερά μαίνεται ένας αμείλικτος εμφύλιος σπαραγμός. Θα περίμενε ο αφελής παρατηρητής πως αυτός ο πόλεμος θα διεξαγόταν μεταξύ των δύο πολιτικών μπλοκ-πυλώνων: Του Κυριάκου Μητσοτάκη με τον πυλώνα του και του Αλέξη Τσίπρα με τον δικό του πυλώνα εξουσίας. Έλα όμως που συνήθως η σύγκρουση δεν διαλέγει την απευθείας σύγκρουση αλλά την τεθλασμένη. Σε τέτοιες περιπτώσεις επιλέγεται ένα πεδίο «θέατρο πολέμου» όπου διεξάγεται η σύγκρουση, αλλά οι πρωταγωνιστές κινούνται να αφήνουν τις ενδιάμεσες δυνάμεις να υποστούν το πολεμικό κόστος. Το «Κίνημα Αλλαγής» και οι συνιστώσες του, κάθε μία ξεχωριστά, αναπαράγουν το δόγμα που επικρατεί στη Συρία. «Άσε τους άλλους να πολεμούν για σένα. Στο τέλος θα κάνουμε τον απολογισμό και θα μετρήσουμε τις απώλειες αλλά και θα διαμορφώσουμε τις ζώνες επιρροής».

Πίσω από αυτή την αδυσώπητη –ακόμη και επί του προσωπικού– σύγκρουση μεταξύ τάσεων στην Κεντροαριστερά κρύβεται –τι άλλο– η τακτική συμμαχιών λίγο πριν τη διεξαγωγή της εκλογικής αναμέτρησης και κυρίως το αμέσως επόμενο εικοσιτετράωρο από τη λήξη της ψηφοφορίας. Το διακύβευμα ωστόσο είναι σοβαρότερο και αφορά τη διαμόρφωση του σκηνικού ηγεμονίας στον αριστερό χώρο. Το παιχνίδι αυτό είχε παιχτεί τη δεκαετία του '80 και κερδήθηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου. Στην τρέχουσα δεκαετία επιχειρείται η αναπροσαρμογή σε νέα δεδομένα αυτής της ηγεμονίας. Όλα κρίνονται από τα ποσοστά που θα λάβει ο ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές. Αν καταφέρει να πλησιάσει το 25%, τότε είναι αυτός που θα ηγεμονεύσει. Αν περιοριστεί

στο 20% και η Κεντροαριστερά καταφέρει να πλησιάσει ένα διψήφιο ποσοστό, τότε το σκηνικό αλλάζει άρδην. Με λίγα λόγια, το αποτέλεσμα της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης θα σταθεροποιήσει μία πολιτική εικόνα. Από αυτή θα εξαρτηθεί το μελλοντικό οδοιπορικό αυτού του χώρου. Στη Γαλλία φερ' ερειπίων θριάμβευσε το κεντρώο αουτσάιντερ, το κίνημα του Εμανουέλ Μακρόν, σαρώνοντας την παραδοσιακή Δεξιά και τη Σοσιαλδημοκρατία, αφού περιθωριοποίησε την παραδοσιακή Αριστερά. Στη Γερμανία η Σοσιαλδημοκρατία παρέμεινε ζωντανή μόνον ως εξάρτημα εξουσίας με τη Δεξιά. Στην Ιταλία η Κεντροαριστερά «πολιτοποιήθηκε» μεταξύ λαϊκισμού και ευρωσκεπτικισμού. Στην Αυστρία η ιστορική Σοσιαλδημοκρατία είδε την Ακροδεξιά (για 2η φορά) να αναρριχάται στην εξουσία.

Το ερώτημα που προκύπτει λοιπόν αφορά τις μετεκλογικές συνέργειες. Ο Βενιζέλος και ο Λοβέρδος θα ήθελαν πολύ, επί παραδείγματι, να βρίσκονται ήδη ενσωματωμένοι στον θύλακα του Μητσοτακικού Μεσαίου Χώρου, αλλά οι Καραμανλικοί και οι Σαμαρικοί έχουν αντίθετη άποψη. Ο Ραγκούσης δεν κρύβει την τάση του προς την προοπτική συνεργασίας με τους χώρους που διαθέτουν προοδευτικό πρόσημο. Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν μπορεί να αποκρύψει τις επαφές που ήδη καλλιεργεί με το Μαξίμου. Ο Σταύρος Θεοδωράκης είναι συνομιλητής, αν όχι διάυλος επικοινωνίας μεταξύ της κυβερνώσας αριστεράς και της κεντρώας - κεντροαριστερής συσπείρωσης. Η ΔΗΜΑΡ έχει καταστήσει σαφείς τις επιλογές της ενώ ο Νίκος Ανδρουλάκης, ως νεότερος, είναι υποχρεωμένος να ενταχθεί στο σχήμα εκείνο που θα υπόσχεται κάποια πολιτική προοπτική. Είναι αυτό το σχήμα κάτι σαν τον «θύλακα Μητσοτάκη»; Χλωμό.

Τι μένει; Το μπλοκ της Φώφης Γεννηματά. Η σημερινή πρόεδρος δεν είναι σε θέση να επιβάλει ιδεολογικό - πολιτικό μοντέλο διαχείρισης αυτής της υπαρξιακής κρίσης της ελληνικής Κεντροαριστεράς. Είναι εκεί ως απλό μεταβατικό εξάρτημα και αυτός είναι ο λόγος που παράγει «πολιτική αμηχανία» και μόνον. Θα διατηρηθεί ως τέτοιο «εξάρτημα» έως ότου να σταθεροποιηθεί η γενική εικόνα. Δεν προσαρμόζεται ωστόσο σε αυτόν τον ρόλο της απλής διαχείρισης. Επιδιώκει αναβαθμισμένη παρεμβατικότητα. Εις μάτην. Τελικά λειτουργεί με τον κύκλο των χαμένων προοπτικών που την περιτριγυρίζει ως «αμήχανος μηχανισμός». Κατάφερε να της «βγει από τα αριστερά» ο Ευάγγελος Βενιζέλος με την υπόθεση της αναδοχής από ομόφυλα ζευγάρια. Αυτό είναι το ιδεολογικό - πολιτιστικό περιεχόμενο της ηγετικής ομάδας στη Χαριλάου Τρικούπη; Να συμπορεύεται με ό,τι πιο συντηρητικό, ανασφαλές και περιοριστικό αναδεικνύει ο νεοελληνικός συντηρητισμός; Οι κακές γλώσσες στα Βόρεια Προάστια, όπου κατοικοεδρεύουν, θεωρούν πως τελικά ο μηχανισμός της Φώφης Γεννηματά θα παραδοθεί άνευ δεύτερης σκέψης στις επιταγές εκείνων που θα σταθμίσουν προεκλογικά τα οριστικά δεδομένα. Για τον λόγο αυτό διάφοροι κύκλοι αυτή την ώρα διεξάγουν μετρήσεις με διάφορες εκδοχές για να καταλήξουν στα πρόσωπα που θα αναδειχθούν από τις τρεις επερχόμενες εκλογικές μάχες. Περιφέρεια, Δήμαρχοι, Ευρωβουλευτές, Βουλευτές κ.λπ. Πρόκειται για τη διαμόρφωση ενός χάρτη με πρόσωπα που χωροταξικά θυμίζει Μονοπολύ. Όταν τσακώνονται τα βουβάλια, υποφέρουν τα βατράχια. **Α**

ΟΛΑ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΒΕΙ Ο ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ. ΑΝ ΠΛΗΣΙΑΣΕΙ ΤΟ 25%, ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΗΓΕΜΟΝΕΥΣΕΙ. ΑΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΕΙ ΣΤΟ 20% ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ.

'Εαρ εν Αθήναις

Συνάδωγή σπάνιων καρι ποιητῶν που χρονοδογούνται από τις αρχές του 20ου αιώνα

12/5-8/6

Ώρες Επισκέψεων:

Τρίτη & Πέμπτη: 12:00-15:00
Τετάρτη & Παρασκευή: 18:00-21:00

Κυριήθου Λουκάρεως 6, Λυκαβηττός • Τηλ.: 213 030 2423
www.nefeli-culture.gr

Τα απόρθητα κουτιά του airbnb

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάζει» τη φωτογραφία

CONTRE-JOUR

ΦΩΤΟ: ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

εν έχει σημασία αν είναι μάρμαρο από τα λατομεία του Διονύσου, όπως θα ήθελε η φαντασίωση που συνδέει την αστική πολυτέλεια με το αρχαίο κλέος. Η είσοδος της πολυκατοικίας που απεικονίζεται εδώ είναι ντυμένη με το λευκό γνήσιμο μάρμαρο των καλών σπιτιών της πόλης και των δημοσίων κτιρίων που ήθελαν να επικαιροποιήσουν τον δωρικό ρυθμό. Βλέπουμε το δεξιό τοίχωμα της εισόδου και τα σκαλοπάτια, καθαρά και περιποιημένα. Έχουν ταυτόχρονα τη γνωστή αντοχή τους στον ιστορικό χρόνο, που τα εξαιρεί από τους ρυθμούς της φθοράς της περιβάλλουσας πόλης, και το υποκίτρινο μιας ιστορίας που περνάει και αφήνει ίχνη. Δεν είναι κακόγουστη ή ανεπαρκής αισθητικά η μαρμάρινη είσοδος αυτής της μικρής, εύρωστης πολυκατοικίας της δεκαετίας του '60, που πιθανόν βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας. Η ξύλινη και απλή κουπαστή είναι κατοπινή προσθήκη, των τελευταίων ετών. Γνώριμη και διακριτική τροποποίηση σε αυτές τις πολυκατοικίες, μαρτυρά για την κατοίκησή τους από ηλικιωμένους Αθηναίους. Είναι εκείνοι οι κάτοικοι με προέλευση από τα ανώτερα στρώματα και παρόμοιες πολυτελείς μεταπολεμικές ιδιοκτησίες, που δεν έφυγαν με το μεγάλο κύμα προαστιοποίησης το οποίο δειλά ξεκίνησε το '80 και εξακτίωσε την πόλη και τους πιο ενεργούς κατοίκους προχωρώντας προς το σήμερα. Αυτή η κουπαστή, στήριγμα για την ανάβαση την εποχή της μεγάλης δυσκινησίας που προκαλεί η επιμήκυνση του μέσου προσδόκιμου ζωής, είναι ένα άτυπο σημάδι της επιμονής ηλικιωμένων Αθηναίων να παραμείνουν σε περιοχές που δεν υπέστησαν την ερήμωση και την υποβάθμιση της πόλης. Στη Βασιλέως Κωνσταντίνου, τους Αμπελόκηπους, σε σημεία του Παγκρατίου ή στο Κολωνάκι. Αντίστοιχα, σε παλιές αστικές και μικροαστικές περιοχές όπου η σύνθεση του πληθυσμού και οι οικονομικές λειτουργίες άλλαξαν δραματικά τις τελευταίες δεκαετίες, το ίχνος παραμονής των παλαιών κατοίκων –ή των εκάστοτε παλαιότερων σε σχέση με τους νέους περίοικους και θαμώνες– είναι οι σιδερένιες καγκελόπορτες - φράχτες της εισόδου, που κλειδώνουν φτιάχνοντας έναν πρώτο φραγμό –πριν την εξώπορτα– στην εποχή της αυξημένης εγκληματικότητας και της ανασφάλειας.

Στην περικοπή της αστικής εισόδου που βλέπουμε εδώ, εκτός από την ευθεία γραμμή του ξύλου που τέμνει λοξά το μάρμαρο, κρέμονται και δύο καταρχάς μη αναγνωρίσιμα αντικείμενα. Παλιές και ογκώδεις κουδούνες άτεχνες και από σίδηρο που κρέμονταν στα μεγάλα ζωντα-

νά, θα έβλεπε ένας λογοτέχνης ασκούμενος στον μαγικό ρεαλισμό –που δεν είναι πια της μόδας– και στην εξύμνηση του αγροτικού βουκολικού εαυτού μας – που είναι της μόδας. Άλλος νομίζει prima vista ότι είναι λουκέτο για αλυσίδα ποδηλάτου. Μα όχι. Παρατηρώντας προσεκτικά βλέπουμε δύο βαρείς μεταλλικούς μηχανισμούς που έχουν προσαρτηθεί στα σημεία στήριξης της κουπαστής. Ο κάθε ένας φέρει έναν χειρόγραφο αριθμό σε χαρτοταινία. Πρόκειται όντως για μηχανισμό που ανοίγει και κλείνει με τη χρήση κάποιου κωδικού. Πρέπει κανείς να γνωρίζει κάποιους αριθμούς και να τον συνθέσει για να ανοίξει το μυστήριο αυτό κιβώτιο. Τι περιέχει το μικρό safe, αυτό που μεταφράζουμε χρηματοκιβώτιο μα στη γενική απόδοσή του θα έπρεπε να είναι το ασφαλές απόρθητο κουτί; Περιέχει τα κλειδιά εκάστου διαμερίσματος της πολυκατοικίας αυτής, που ενοικιάζεται πιθανόν μέσω της πλατφόρμας airbnb. Οι επισκέπτες και προσωρινοί ενοικιαστές θα σχηματίσουν τον κωδικό, θα παραλάβουν τα κλειδιά και θα κατοικήσουν για κάποιες μέρες στην πολυκατοικία της οποίας η κουπαστή πλέον δεν είναι χρήσιμη, αφού ολόκληρη έχει περιέλθει σε αυτήν τη νεο-ξενοδοχειακή λειτουργία. Οι γέροί ένοικοι αποδήμησαν κυριολεκτικά ή μεταφορικά.

Απέναντι στον ενθουσιασμό για τις αρετές και την ορμή του νέου share-καπιταλισμού, το pride κάποιας αθηναϊκής γοητείας των ερειπίων της φτώχειας και της καταστροφής ή την πλήρη άρνηση στο όνομα μιας πόλης που κάποτε υπήρξε, υπάρχει ένα μεγάλο πεδίο συζήτησης, διαφωνίας και ρύθμισης. Ποια πόλη θέλουμε; Υπάρχει πόλη χωρίς μόνιμους κατοίκους; Πώς νιώθουν οι Έλληνες (ή και οι μετανάστες των προηγούμενων ροών που έχουν στήσει τη ζωή τους εδώ) κάτοικοι ή επίδοξοι κάτοικοι της πόλης; Τόσο εκείνοι που σώζουν την ιδιοκτησία τους από τον ΕΝΦΙΑ και την κομμουνιστικού επιπέδου φορολογία που τους έχει επιβληθεί, που βελτιώνουν το επίπεδο ζωής τους επειδή μπορούν να ενοικιάσουν σε υψηλές τιμές το ακίνητό τους σε ξένους, σε μια αγορά δηλαδή που δεν υπόκειται στην πτώση των εισοδημάτων της ελληνικής οικονομίας, όσο και εκείνοι που βλέπουν δίπλα τους να χρησιμοποιείται η Αθήνα ως διάκοσμος των διακοπών, ως σκηνικό για ιδανικές φωτογραφίες στο ίνσταग्राम, μα οι ίδιοι δεν δύνανται πλέον να ενοικιάσουν διαμερίσματα στο κέντρο και να συμμετέχουν επί ίσοις όροις έστω στην beautiful Athens; Μια άλλη πόλη έχει γεννηθεί, το μυστικό της βρίσκεται εκεί, μέσα στο κουτί που το νομίζουν κουδούνια αγροτοποιομενική ή λουκέτο για το ποδηλάκι μας. ●

ΜΙΑ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΗ ΠΟΛΗ

Του ΜΑΝΟΥ ΜΑΤΣΑΓΓΑΝΗ*

Η «Εβδομάδα του design», η φημισμένη διεθνής έκθεση του Μιλάνου, που πραγματοποιήθηκε την τρίτη εβδομάδα του Απριλίου, είχε φέτος μεγαλύτερη επιτυχία παρά ποτέ: πάνω από μισό εκατομμύριο επισκέπτες, 26% περισσότεροι από πέρυσι, οι περισσότεροι από την Ευρώπη και την Αμερική, +1,2 δισεκατομμύρια ευρώ έσοδα για την οικονομία της πόλης – όλα αυτά μέσα σε μία μόνο εβδομάδα.

Αλλά τι ακριβώς είναι αυτή η «Εβδομάδα του design»; Τυπικά πρόκειται για το άθροισμα δύο διακριτών εκδηλώσεων. Από τη μία, της επίσημης έκθεσης με την ονομασία «Σαλόνι του Επίπλου», που γίνεται στον εκθεσιακό χώρο του Rho, λίγο έξω από το Μιλάνο, στην οποία συμμετέχουν επιχειρήσεις (από τη Βόρεια Ιταλία, την υπόλοιπη χώρα, και τον υπόλοιπο κόσμο) στον κλάδο του επίπλου – αλλά και του φωτισμού, της εσωτερικής διακόσμησης κτλ. Μια βιομηχανία που, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των εκπροσώπων της, συνεισφέρει στην ιταλική οικονομία 5% του ΑΕΠ (και ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό των εξαγωγών).

Από την άλλη, της ανεπίσημης έκθεσης «Fuorisalone»: ένα σύνολο 1.372 εγκαταστάσεων, συζητήσεων, δεξιώσεων και άλλων «δρώμενων», διάχυτων σε έξη περιοχές της πόλης. Φέτος η zona Tortona, το παλιό βιοτεχνικό κέντρο κοντά στα κανάλια της πόλης και στον σιδηροδρομικό σταθμό της Porta Genova (κοντά στην κατοικία του ανταποκριτή σας), που ζει μια δεύτερη νεότητα – η περιοχή, όχι ο ανταποκριτής – ως cluster δεκάδων μικρών επιχειρήσεων που φιλοξενούνται στα παλιά βιομηχανικά κτίρια, δέχθηκε 180.000 επισκέπτες. Ξεπεράστηκε όμως σε αριθμό προσελεύσεων από τις εγκαταστάσεις του περιοδικού «Interni» στο προαύλιο της ιστορικής έδρας του Κρατικού Πανεπιστημίου της πόλης, με την απίθανη διεύθυνση «Οδός Εορτής της Συγχώρεσης» (ελαφρυντικό: ήταν μοναστήρι παλιά), που δέχθηκε 200.000 επισκέψεις. Άλλα περίπτερα φιλοξένησαν τις

πιο ποικίλες εκθέσεις, από παρκέ έως αυτοκίνητα και από μικροσκοπικές κρεβατοκάμαρες έως αξιγαλήπτες (και, μερικές φορές, τόσο εκνευριστικής γειτονικής φυλής, η οποία λατρεύει – με τη θρησκευτική σημασία της λέξης – την ομορφιά σε όλες της τις εκφάνσεις, έχοντάς την αναγορεύσει σε απόλυτη αξία, ακόμη και αδιαφορώντας, στην ανάγκη, για την οσμή σήψης που κάποτε τη συνοδεύει (όπως αξέχαστα έδειξε ο Paolo Sorrentino στην ταινία του «La grande bellezza»). Αλλά επίσης, μια επιτυχία που έγινε εφικτή χάρη στην εργατικότητα των Μιλανέζων,

και των πιο ακατέργαστων εξαδέλφων τους στις κοιλάδες της Λομβαρδίας, καθώς και στη συνεργασία κράτους, επιχειρήσεων, και κοινωνίας των πολιτών. Όπου εδώ κράτος ίσον Δήμος του Μιλάνου (όπου κυβερνά η κεντροαριστερά), συν τα πανεπιστήμια της πόλης (το προαναφερθέν λεγόμενο «Κρατικό», για να μην το μπερδεύουν με το Καθολικό, αλλά και το Πολυτεχνείο, 5ο στον κόσμο στο design σύμφωνα με την τελευταία κατάταξη QS World University Rankings, day job του ανταποκριτή σας), συν δημοτική επιχείρηση συγκοινωνιών (που αύξησε τα δρομολόγια κόβοντας 700.000 εισιτήρια παραπάνω σε μια εβδομάδα). Όσο για την κοινωνία των πολιτών, εννοώ κυρίως τους κατοίκους των ιστορικών κτιρίων, που άνοιξαν για μία εβδομάδα τις περικόλλιστες

αυλές τους (από τα καλύτερα κρυμμένα μυστικά της πόλης) στις επιχειρήσεις που νοίκιασαν κάποιον χώρο, συνήθως έναντι εξωφρενικού τιμήματος, καθώς και στους χιλιάδες επισκέπτες. Οι υπόλοιποι κάτοικοι διχάστηκαν – μερικές φορές, και εσωτερικά – ανάμεσα στη μεταδοτική ευφορία εκατοντάδων χιλιάδων χαρούμενων και (κατά κανόνα) εμφανίσιμων επισκεπτών από τη μια, και στη σνομπ δυσφορία του τύπου «άντε να περάσει επιτέλους αυτή η εβδομάδα να πάσουμε να στριμκωνόμαστε έτσι» από την άλλη.

Στο μάθημα της Παρασκευής, με θέμα την ακμή και την παρακμή των πόλεων, εκείνων που δεν μπόρεσαν να συνέλθουν από την έκλειψη της βασικής τους δραστηριότητας (όπως το Detroit, τέρως Motown νυν Murder Town, και όπως σε λιγότερο δραματικό τόνο το Τορίνο), και εκείνων αντίθετα που κατάφεραν να επινοήσουν μια νέα ταυτότητα (όπως η Βοστώνη, που ακμάζει χάρη στη συνέργεια των επιχειρήσεων τεχνολογίας ή βιοιατρικής έρευνας και των κορυφαίων πανεπιστημίων όπου παράγεται η απαραίτητη γνώση, και όπως το Μιλάνο), οι ιταλοί φοιτητές μου ήταν λιγότερο ενθουσιώδεις από ό,τι εγώ. Ο Μ. είναι λίγο αντιεξουσιαστής, οπότε όλη αυτή η καπιταλιστική φιάσκα του κάθεται λίγο στο στομάχι. Ο Ε. είναι από την Τοσκάνη, οπότε πόσο να τον εντυπωσιάσει η ομορφιά του Μιλάνου; Επίσης, είναι καλλιεργημένος και στοχαστικός: παρατηρεί ότι «οι πόλεις χάνουν τη γοητεία τους, όταν αρχίζουν να μιλάνε για αυτήν». Η παγκόσμια πρωτοκαθεδρία του Μιλάνου στον τομέα της μόδας βασίστηκε στις εκατοντάδες μικρές βιοτεχνίες όπου οι ιδιοκτήτες δούλευαν από το πρωί μέχρι το βράδυ, μαζί με τους τεχνίτες και τις μοδίστρες, παράγοντας ρούχα και παπούτσια που αρχικά φορούσαν οι ίδιοι, μετά η υπόλοιπη πόλη, και μετά ο υπόλοιπος κόσμος. Σήμερα οι βιοτεχνίες αυτές ή δεν υπάρχουν ή αντίθετα έχουν γιγαντωθεί ως πολυεθνικές, και έχουν μεταφέρει την παραγωγή έξω από την πόλη, συνήθως έξω από τη χώρα, μέχρι την Κίνα και το Βιετνάμ. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με το design: «είναι ένα άδαιο κέλυφος». Η Γ., η βοηθός μου, οικονομολόγος με Μάστερ από το Bocconi, έτοιμη να φύγει για διδακτορικό στο Cornell, συμφωνεί. Αλλά κατάγεται από μια μικρή πόλη του Πιεμόντε, το Μιλάνο της φαίνεται ακριβό και «δήθεν», και το χειρότερο: υποψιάζομαι ότι είναι οπαδός της Πουβέντους. Μάλλον κακώς της έδωσα τον λόγο. Όσο για τους υπόλοιπους φοιτητές μου, από τη Γαλλία, τη Σουηδία, τη Σερβία, την Αίγυπτο, την Ινδία και την Κίνα, που είναι και η πλειοψηφία, παρακολουθούν με ενδιαφέρον, συγκρίνοντας όσα ακούν με τις δικές τους αρκετά επιφανειακές ακόμη εμπειρίες από τη ζωή στο Μιλάνο, αναλογιζόμενοι τις πόλεις που άφησαν πίσω (τη Μασσαλία, το Γκαϊτεμποργκ, το Βελιγράδι, το Κάιρο ή το Νέο Δελχί), στις οποίες ελπίζουν μετά την αποφοίτηση να επιστρέψουν για να εργαστούν ως αρχιτέκτονες ή πολεοδόμοι.

Μιλώ στα παιδιά για τις πόλεις όπου έζησα, τις πόλεις που αγάπησα. Το Μιλάνο, οπωσδήποτε. Αλλά και το Λονδίνο, τον προηγούμενο αιώνα, τότε που υπήρχαν ακόμη μαγειρεία όπου μπορούσες να φας αυγά με μπέικον (και με τομάτες και με φασόλια, όλα τηγανισμένα σε λάδια αγνώστου προελεύσεως), και όπου για να πιεις καφέ της προκοπής έπρεπε να πας στο Bar Italia στο Soho. Και φυσικά μιλώ για την Αθήνα, αυτή την αντιφατική πόλη, υπέροχη και εχθρική, ζωτική και καταθλιπτική, που στη μακρά ιστορία της (πιο Αιώνια Πόλη από τη Ρώμη) έχει γνωρίσει την πιο αστραφτερή ακμή και την πιο σκοτεινή παρακμή, και που σήμερα ταλαντεύεται ανάμεσα στη μιζέρια και στην αισιοδοξία, ανάμεσα στην αναδίπλωση και στην εξωστρέφεια.

Αλλά αυτή, όπως λένε, είναι μια άλλη ιστορία. **Α**
* Ο Μάνος Μαρσαγγάνης είναι ο ανταποκριτής της Athens Voice στο Μιλάνο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ - ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΡΒΟΣ

WHO IS WHO

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ο 26χρονος γραμματέας της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ γεννήθηκε στο Ζωγράφου, όπου μένει μέχρι και σήμερα. Αρκετά καλός μαθητής, ειδικά στα μαθήματα που του άρεσαν. Τελείωσε τη σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ στην Πολυτεχνική του ΔΠΘ, με ερευνητικό ενδιαφέρον και εμπειρία στη βιοπληροφορική. Ειδικό αντικείμενο της διπλωματικής του εργασίας ήταν οι αναλύσεις DNA που αφορούν στον καρκίνο του εγκεφάλου. Παιδί συγκροτημένο και πολύσχολο από μικρό. Έκανε κολύμβηση, έπαιζε επί 13 χρόνια σε ομάδα μπάσκετ, ξέρι πιάνο και έχει πτυχίο στην Αρμονία. Η πολιτική μπήκε στη ζωή του από νωρίς. Μόλις στα 14-15 γοητεύτηκε από τη δυναμική και την πολυχρωμία του Ευρωπαϊκού Φόρουμ της Αθήνας. Οργανώθηκε στη Νεολαία Συνασπισμού το καλοκαίρι του 2009, μετά τις Πανελλαδικές. Στην Ξάνθη, όπου σπούδαζε, κατάφερε να συμβάλει τα μέγιστα στην ανάπτυξη της παράταξής του και γρήγορα έγινε ιδιαίτερως δημοφιλής. Στη θέση του Γραμματέα της Νεολαίας βρέθηκε μετά την παραίτηση του Ιάσονα Σχινά Παπαδόπουλου, ο οποίος υπηρέτει τη θητεία του. Μέχρι πρόσφατα η μέρα του μοιραζόταν ανάμεσα σε συνεδριάσεις των οργανώσεων και στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, όπου πήγαινε για να ολοκληρώσει την έρευνά του για τη διπλωματική του εργασία. Ελπίζει να βρίσκεται εκεί και του χρόνου μέσω ενός μεταπτυχιακού στο μανάτζμεντ και την έρευνα στον τομέα της βιοτεχνολογίας. Πλέον η μέρα του ξεκινάει από νωρίς. Στις 9 βρίσκεται στα γραφεία της Νεολαίας, όπου συχνά μένει ως αργά το βράδυ. Φεύγοντας μπορεί να κάνει στάση σε κάποιο καφενείο ή μπαράκι του Μεταξουργείου και του Παγκρατίου. Είναι ιδιαίτερα επικοινωνιακός και, όπως σημειώνουν όσοι τον γνωρίζουν, πολύ εργατικός και αποτελεσματικός. Όπως μου έλεγε στέλεχος του κόμματος ίσως αποδειχθεί ο «καλύτερος γραμματέας που πέρασε ποτέ». Και τον πιστεύω.

ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΡΒΟΣ

Ο 34χρονος πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ γεννήθηκε στο Παγκράτι, όπου μένει και σήμερα. Παιδί του κέντρου, μάλλον δεν θα μπορούσε να ζει στα προάστια, αφού του αρέσει να κυκλοφορεί συνέχεια στην πόλη. Στην ίδια περιοχή γεννήθηκε και η μητέρα του, ενώ ο πατέρας του στη Δίβρη, ένα πολύ όμορφο χωριό στην Ορεινή Ηλεία, το οποίο επισκέπτεται συχνά. Οι γονείς του διατηρούσαν βιοτεχνία με δερμάτινα είδη. Δεν ήταν «υπόδειγμα μαθητή», όπως λέει ο ίδιος γελώντας, αλλά όταν τα πράγματα ζορίζαν, μαζευτόταν, διάβαζε και οι βαθμοί ανέβαιναν και πάλι. Σπούδασε εκπαιδευτικός ηλεκτρολόγος μηχανικός στην ΑΣΠΑΙΤΕ, ενώ έκανε και μεταπτυχιακό στα προηγμένα βιομηχανικά συστήματα και διοίκηση βιομηχανικών μονάδων στο Kingston του Λονδίνου. Από πολύ μικρή ηλικία, μόλις από τα 21, ξεκίνησε να κολλάει τα πρώτα του ένσημα στον ιδιωτικό τομέα. Σήμερα, παράλληλα με τις κομματικές του υποχρεώσεις, εξακολουθεί να εργάζεται στο κομμάτι της ενέργειας. Το μικρόβιο της πολιτικής μπήκε και σε αυτόν νωρίς. Στα 17 του, όταν βρισκόταν στο πρώτο έτος της σχολής εντάχθηκε στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ και γρήγορα κατάφερε να διακριθεί. Η μέρα του ξεκινάει αγχωτικά, πηγαίνοντας στη δουλειά του και συνεχίζοντας στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ όπου μένει ως το βράδυ. Το κινητό του βέβαια συνεχίζει να χτυπάει και αφού έχει φύγει. Στο τέλος της ημέρας θα προσπαθήσει να δει κάποιο φίλο, προτιμώντας το κέντρο για μία χαλαρή έξοδο. Του αρέσει να κάνει βόλτες με τη μηχανή του – ειδικά το βράδυ για να «καθαρίσει το μυαλό». Τώρα που έχει ανοίξει ο καιρός δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο, λέει, από ένα μονό στο μπάσκετ, στο ανοιχτό γηπεδάκι του Προφήτη Ηλία στο Παγκράτι με παλιούς συμμαθητές και φίλους. Όπως λένε πολλοί στη ΝΔ, ο Κώστας Δέρβος «δίνει κάθε μέρα έναν τιμίο αγώνα για να χτίσει γέφυρες ανάμεσα στην πολιτική και στους νέους ανθρώπους», και κρίνοντας από τα σχόλια που ακούγονται για εκείνον, το καταφέρνει εξαιρετικά.

Bras de fer του γραμματέα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ & του προέδρου της ΟΝΝΕΔ αποκλειστικά στην Α.Ν., λίγες μέρες πριν τις φοιτητικές εκλογές. Υπάρχουν συριζοτρόλ και τρολ της ΝΔ; Να καταργηθεί το άσυλο; Πώς θα βελτιωθούν τα πανεπιστήμια; Να υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια; Νιώθουν μεταξύ τους εχθροί; Για αυτά και άλλα πολλά σε μία συζήτηση που συνεχίστηκε και όταν έσβησε το rec.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΡΒΟΣ

Συνεπείς και οι δύο στο ραντεβού μας. Ευγενικοί, με πολύ χιούμορ και χαλαροί. Πειράζονται μεταξύ τους, όταν ο ένας κατηγορεί το κόμμα του άλλου και καταφέρνουν να συνεννοηθούν ακόμα κι αν από την πρώτη στιγμή που τους συναντάς διαπιστώνεις ότι τους χωρίζει ιδεολογική άβυσσος. Δεν ταιριάζουν, δεν είναι φίλοι μεταξύ τους – το μοναδικό κοινό που μπορεί να διακρίνω είναι ότι πίνουν τον ίδιο καφέ! Όμως μπορούν να συνεννοηθούν στα στοιχειώδη και μιλούν με τον ίδιο ενθουσιασμό για τη νέα γενιά. Σας πειράζει να σας βγάλουμε και μία φωτογραφία μαζί; Όχι, μου απαντούν με μία φωνή. Ιδεολογικοί αντίπαλοι είμαστε, όχι εχθροί. Μετά τη γνωριμία μαζί τους είμαι αισιόδοξη ότι η νέα γενιά πολιτικών στελεχών μπορεί να πάει τον τόπο μπροστά. Μένει να το αποδείξουν.

Οι μεταξύ σας σχέσεις σας ποιος είναι;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Ο Σωτήρης σπούδαζε στην Ξάνθη, εγώ στην Αθήνα. Π' αυτό δεν έχει τύχη να κάνουμε παρέα. Έχουμε συναντηθεί στο παρελθόν, έχουμε κάνει κάποιες κουβέντες. Θεωρώ ότι ο Σωτήρης σε σχέση με τον προκάτοχό του κινείται σε πιο λογικά πλαίσια.

Είστε, δηλαδή, ιδεολογικοί αντίπαλοι, δεν νιώθετε εχθροί...

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Σε καμία περίπτωση, είναι μάλιστα και ωραίο στις ίδιες παρέες να διαφωνείς πολιτικά. Το ζήτημα είναι να υπάρχει σεβασμός στην αντίθετη άποψη. Βέβαια για να κάνεις παρέα πρέπει να ταιριάζουν και τα χνώτα σου με κάποιον. Εμείς γνωρίζουμε τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ μας σε πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο, αλλά αυτό δεν αποκλείει την οποιαδήποτε επικοινωνία.

Τελευταία γίνεται συζήτηση για το θέμα του ασύλου. Να καταργηθεί ή όχι;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Το άσυλο, έτσι όπως το ξέρουμε σήμερα, θεσμοθετήθηκε μετά τη δικτατορία και αποτελεί μια κατάκτηση του φοιτητικού κινήματος. Θεωρώ ότι αποτέλεσε ένα από τα στοιχεία που βοήθησαν στην ανάπτυξη του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, όπως διαμορφώθηκε μετά τη δικτατορία και για αυτό το λόγο δεν πρέπει να μπαίνει καν σε συζήτηση η πιθανότητα κατάργησής του. Δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία θα πρέπει να κάτσει να τα συζητήσει σοβαρά η φοιτητική κοινότητα και να μην κρύβει κάτω από το χαλί. Το ίδιο θα πρέπει να κάνουν και οι καθηγητές. Το άσυλο για εμάς πρέπει να υπάρχει, αλλά εννοείται ότι δεν θα πρέπει να αποτελεί σε καμία περίπτωση αφορμή παραβατικότητας.

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Ξεκάθαρα πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει πλήρης κατάργηση του ασύλου. Τη μεγαλύτερη ευθύνη για το κατάντημα του ελληνικού πανεπιστημίου αυτή τη στιγμή την έχει το άσυλο. Διαφωνώ με τον Σωτήρη σε αυτό που είπε ότι δεν είναι άσυλο ανομίας. Κάτω από τον μανδύα του ασύλου, υποθάλπονται εγκληματικά στοιχεία. Ακούμε να γίνονται στα πανεπιστήμια κλοπές, βιασμοί, ληστείες. Και επίσης δεν θεωρώ ότι υπάρχει κάποιος που μπορεί να φιμώσει μία ιδέα εν έτει 2018 για να έχει νόημα η έννοια του ασύλου. Από οποιοδήποτε μέρος του κόσμου υπάρχει ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο. Το μόνο που γίνεται τελικά με την ύπαρξη του ασύλου είναι κάποιες ισχνές μειοψηφίες να μην αφήνουν τους πολλούς να εκφραστούν.

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Κώστα να προσθέσω όμως κάτι. Ας μη γενικούμε και μη δημιουργούμε ένα τεράστιο ζήτημα εκεί που δεν υπάρχει. Προφανώς υπάρχουν ζητήματα παραβατικότητας. Αλλά η γενίκευση είναι μία τακτική που ακολουθεί συνολικά η ΝΔ να διογκώνει οτιδήποτε έχει να κάνει με την ανομία και την παραβατικότητα. Δεν μπορώ να πω ότι δεν γίνονται, αλλά μην τα διογκώνουμε.

Πέρα από τις πράξεις ανομίας, όσοι έχουμε σπουδάσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο, βλέπαμε ότι συχνά μετατρεπόταν σε έναν σκουπιδότοπο. Πώς πιστεύετε ότι μπορεί να βελτιωθεί συνολικά η εικόνα των πανεπιστημίων;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Δεν υπάρχουν δομές. Το φοιτητικό κίνημα είναι διαλυμένο. Οι φοιτητικοί σύλλογοι και η διάρθρωση του φοιτητικού συνδικαλισμού είναι διαλυμένα, κάτι που δημιουργεί πάρα πολλές στρεβλώσεις. Κάνουμε συνέχεια προτάσεις, αλλά όποια πρόταση ακούγεται πέφτει στο κενό. Θα πρέπει να επανεξεταστεί η σχέση καθηγητή-φοιτητή, η παραγόμενη έρευνα μέσα στο πανεπιστήμιο, η αναβάθμιση των μαθημάτων και, προφανώς, πρέπει άμεσα να καταργηθούν οι εργολαβίες

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

για να αποκτήσουν τα πανεπιστήμια δικό τους προσωπικό στην καθαριότητα, τη σίτιση και την ασφάλεια.

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Συμφωνώ με τον Σωτήρη ότι το άσυλο δεν είναι το μόνο πρόβλημα στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Όμως, επανέρχομαι, η εικόνα τους προδίδει ότι είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Ακόμα και για το ότι τα πανεπιστήμιά μας μοιάζουν με σκουπιδότοπο. Αλλά θα πρέπει ακόμα να δούμε και άλλα θέματα όπως τα μεταπτυχιακά, η έρευνα, η εκπροσώπηση των φοιτητών και μέχρι που πρέπει να φτάνει αυτή η εκπροσώπηση.

Πιστεύετε ότι θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Οι φοιτητές θα πρέπει να αποφασίζουν μόνο για ακαδημαϊκά ζητήματα, να μην έχουν δικαίωμα ψήφου σε εκλογές οργάνων. Δεν θέλω να βάζω στο μυαλό μου σκέψεις ότι μπορεί να μπαίνουν σε διαδικασία συνδιαλλαγής με τους καθηγητές – κάτι που βέβαια, όταν συμβαίνει, φταίει και τα δύο μέρη και κυρίως ο καθηγητής. Εμείς θέλουμε ένα σύγχρονο πανεπιστήμιο που να ακολουθεί τις βέλτιστες πρακτικές από το εξωτερικό και νομίζω πως έχει έρθει η ώρα να μιλήσουμε και για μη κρατικά πανεπιστήμια. Πρέπει να γίνει αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 16, διότι είναι αδιανόητο να χάνουμε έλληνες φοιτητές εν έτει 2018 που φεύγουν να σπουδάσουν στο εξωτερικό, ενώ θα μπορούσαν να μείνουν εδώ.

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Για εμάς ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν μπαίνουν καν σε συζήτηση. Νομίζω ότι ένα πιο ανθρώπινο και καλά στημένο σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια θα μπορούσε να εξαλείψει το πρόβλημα που ανέφερε ο Κώστας. Αν δηλαδή υπάρξει πλήρης πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εμείς θεωρούμε κομβικό ότι δεν επαρκούν οι δομές μέριμνας. Για παράδειγμα το ζήτημα των εστιών. Ολόκληρο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο δεν έχει δικές του εστίες. Έτσι παιδιά δεν έχουν πρόσβαση στο συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους.

Ποια είναι η σχέση σας με τα social media; Υπάρχουν έμμισθα συριζοτρόλ και τrol της ΝΔ;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Η ερώτηση είναι ρητορική, φαντάζομαι, για το αν υπάρχουν συριζοτρόλ. Στην εκλογική μάχη του 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ τα χρησιμοποίησε κατά κόρον. Όσον αφορά στη σχέση με τα social media, τόσο η οργάνωση όσο και εγώ ασχολούμαστε. Έχω σελίδα στο Facebook, Twitter και Instagram, μου αρέσει η διαδραστικότητα και η επικοινωνία με το κοινό. Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι με τα social media έχει χαθεί η προσωπική επαφή.

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Κι εγώ έχω σελίδα στο Facebook. Πιστεύω ότι τα social media από τη φύση τους έχουν οδηγήσει την πολιτική αντιπαράθεση σε ένα νέο επίπεδο, υπό την έννοια ότι πλέον όλοι/ες, και ιδίως οι νέοι/ες μπορούν να εκφράζουν την πολιτική τους άποψη για κάθε ζήτημα. Από την άλλη, όμως, ελλοχεύει ο κίνδυνος εφσυχασμού, εφόσον πολλοί/ές περιορίζονται στη διαδικτυακή παρέμβαση και δεν δίνουν μάχες στους κοινωνικούς τους χώρους, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τα σωματεία, τον δρόμο.

Κι εσύ, Σωτήρη, φαντάζομαι αντίστοιχα θεωρείς ότι υπάρχουν τrol της ΝΔ;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Εννοείται υπάρχουν τrol στη ΝΔ! Δεν μας ενοχλούν, αντιθέτως τα απολαμβάνουμε, ιδίως τα αγορασμένα βοτακία του κ. Γεωργιάδη.

Κ. Δέρβος: Προφανώς και απαντώ, βέβαια, ότι αυτό δεν ισχύει...

Αντιστρέφω την ερώτηση, στα δικά σας κόμματα υπάρχουν έμμισθα τrol;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Εγώ θα σου πω ειλικρινέστατα ότι δεν έχουμε οργανωμένο κάτι.

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Προφανώς υπάρχει πολύς κόσμος που παρεμβαίνει στα social media. Σε καμία περίπτωση βέβαια αυτό δεν γίνεται με έμμισθο τρόπο, ούτε με τη λογική της ανωνυμίας. Όποιος/α εκφράζει άποψη ή υποστηρίζει κάποια θέση, το κάνει επώνυμα, αναλαμβάνοντας την ευθύνη των λόγων του, και οπωσδήποτε χωρίς κανένα οικονομικό αντάλλαγμα.

Γιατί δεν μετέχουν στις φοιτητικές παρατάξεις και την πολιτική οι νέοι;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Έχει ατονήσει συνολικά το ενδιαφέρον για την πολιτική. Αν παρατηρήσεις τις κομματικές εκδηλώσεις γίνονταν σε δρόμους, μετά σε κλειστά γήπεδα, πλέον σε αίθουσες ξενοδοχείων. Οι νέοι ενημερώνονται για το τι γίνεται, αλλά δεν ασχολούνται. Εμείς προσπαθούμε με δράσεις, προτάσεις και ιδέες να αλλάξουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο και την κοινωνία συνολικά. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η φυγή των νέων ανθρώπων, επιστημόνων, που φεύγουν στο εξωτερικό

και το στοίχημα το δικό μας είναι οι άνθρωποι αυτοί να επιστρέψουν πίσω. Πέρα από το συναισθηματικό κομμάτι του προβλήματος του brain drain, σκεφτείτε και τις οικονομικές προεκτάσεις.

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Συμφωνώ ότι το πρόβλημα της φυγής νέων ανθρώπων στο εξωτερικό είναι πολύ σημαντικό και η κυβέρνηση έχει ήδη προχωρήσει σε πρωτοβουλίες για την ανάσχεση του φαινομένου. Από την άλλη, εγώ νομίζω ότι οι νέοι επιστρέφουν στην πολιτική. Αρχίζει και δημιουργείται ένα κλίμα σκεπτικισμού για το πού πάμε. Επειδή ακριβώς εμείς ως νεολαία ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλουμε να κυριαρχεί το απολίτικο, έχουμε ξεκινήσει μία μεγάλη διαδικασία για να σχηματίσουμε ευρύτερες κοινωνικές συμμαχίες και να κάνουμε τους νέους να επιστρέψουν. Σε αυτή την κατεύθυνση συνεργαζόμαστε με νεολαϊστικά κινήματα, εργατικά σωματεία, τη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, ανθρώπους που ασχολούνται με τα ζητήματα της κάρναβης, συλλόγους ΑΜΕΑ και άλλες συλλογικότητες. Η νέα γενιά αρχίζει και ξαναμπαίνει σε μία πολιτική σκέψη για το πώς μπορεί η κεντρική πολιτική σκηνή να βοηθήσει την ελληνική κοινωνία να προχωρήσει μετά τα 8 χρόνια μνημονίων. Εκτιμώ ότι σιγά-σιγά θα επιστρέψουμε στην κανονικότητα. Μετά από 8 χρόνια φαίνεται μία προοπτική.

Δεν είναι αστείο ότι οι παρατάξεις βγάζουν στις φοιτητικές εκλογές κάθε φορά τα δικά τους αποτελέσματα;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Είναι πράγματι αστείο. Εμείς λέμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε στην ανασύσταση της ΕΦΕΕ. Και δεν το λέμε τυπικά. Νομίζω ότι οποιαδήποτε αλλαγή έρχεται από τα πάνω είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Θέλει ευρεία συναίνεση μέσα στους φοιτητές. Η όποια αλλαγή πρέπει να έρθει μέσα από το πανεπιστήμιο.

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Εμείς έχουμε προτείνει το εθνικό συμβούλιο φοιτητών - σπουδαστών. Πρέπει να θεσμοθετηθεί. Να ορίζεται ένα ανώτατο συμβούλιο.

Γιατί δεν το κάνατε, όμως, όταν ήσασταν κυβέρνηση;

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Αυτή η πρόταση έγινε το 2011. Παν να γίνει κάτι τέτοιο όμως πρέπει να συμβάλουν όλες οι πλευρές. Στην εθνική συνδιάσκεψη της ΔΑΠ, που έγινε μετά από 23 χρόνια, επικαιροποιήσαμε τις θέσεις και τις αρχές μας και παρουσιάσαμε μία ολοκληρωμένη πρόταση για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Πρέπει να υπάρχουν φωνές των φοιτητών μέσα στα όργανα, αλλά να είναι και οριοθετημένες.

Σε τι θα θέλατε να είναι το κόμμα σας πιο τολμηρό;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε ότι δεν είναι το καλό παιδί των μνημονίων, διαπραγματεύτηκε και έκανε πολλά που δεν θα κατάφερε να κάνει άλλη κυβέρνηση. Όμως σε ζητήματα εκτός μνημονίου, όπως πολλά δικαιωματικά, συγκρούσεις με το βαθύ εγχώριο κατεστημένο, κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να τα έχει προχωρήσει πολύ περισσότερο. Το ζήτημα με την κάρναβη, το ζήτημα της ιθαγένειας των παιδιών των μεταναστών, ζητήματα δηλαδή εκτός της σφαίρας των μνημονίων, που έχουν καθυστερήσει να υλοποιηθούν. Μεγάλη βάση θα πρέπει να δοθεί στο μεταμνημονιακό τοπίο, όπου δεν θα υπάρχει δικαιολογία για να μην εφαρμόσουμε ένα σύνολο θετικών πολιτικών για την κοινωνική πλειοψηφία.

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Πιστεύω ότι ο πολιτικός λόγος του κόμματος κάποιες φορές στρογγυλεύει κάποιες απόψεις, κάτι που, βέβαια, κατανοώ. Αυτό που θα ήθελα να αλλάξει είναι να γίνει ακόμα μεγαλύτερη ανανέωση, να επενδύσει περισσότερο σε νέους, οι οποίοι θα μας οδηγήσουν στην επόμενη μέρα. Η ΝΔ πρέπει να πείσει για το πώς η δική μου γενιά θα κάνει οικογένεια στην Ελλάδα, σε ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον, με συμμαχίες στη Δύση χωρίς ακραίες ρητορικές.

Θα μου περιγράψετε δύο εικόνες που σας έχουν μείνει από όσα έχετε ζήσει ως τώρα στην πολιτική;

Σ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Η μεγαλειώδης συγκέντρωση του ΟΧΙ στο Δημοψήφισμα του 2015 στο Σύνταγμα και σε πολλές περιφερειακές πόλεις και δεύτερη εικόνα η μεγαλειώδης εξέγερση του Δεκεμβρίου του 2008. Όταν οι μαθητές/τριες και η νέα γενιά σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας βρίσκονταν επί πολλές μέρες στο δρόμο και διαδήλωναν, καθώς εκτός από την οργή γίνονταν αντιληπτό ότι η γενιά μας βρισκόταν στο στόχαστρο.

Κ. ΔΕΡΒΟΣ: Η εικόνα στη Ρηγίλλης με τους πανηγυρισμούς το 2004 σε αντιδιαστολή με τις εικόνες πανηγυρισμών στο Σύνταγμα το βράδυ του δημοψήφισματος. Η πρώτη ήταν μια γιορτή σε ένα συνεκτικό πολιτικό περιβάλλον, ενώ η δεύτερη ένα μείγμα παραζάλης και θρασύτητας, οργανωμένο από ανθρώπους που το μόνο που τους ένωνε ήταν η άρνηση της πραγματικότητας. **Α**

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ

Ο νέος καλλιτεχνικός διευθυντής του Μπαλέτου της ΕΛΣ δημιουργεί για το Χοροθέατρο Οκτάνα τη «**Βαβέλ**» στο Ίδρυμα Μ. Κακογιάννης, ενώ παράλληλα εξιχνιάζει τα άδυτα του πορνό με το «**Πορνοστάρ**» για το Φεστιβάλ Αθηνών

Της ΓΙΩΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Φωτό: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ

Οι πρόβες της «Βαβέλ» με το Χοροθέατρο «Οκτάνα» φιλοξενούνται, προσωρινά, σε ένα νυχτερινό κέντρο στην Οδό Πειραιώς, εκεί συναντιόμαστε και για τη συνέντευξη. Το προηγούμενο ραντεβού είχε οριστεί στο γραφείο του στο ΚΠΙΣΝ.

Τον Κωνσταντίνο Ρήγο, εξάλλου, μπορείς να τον βρεις να δημιουργεί παντού, με καλλιτέχνες διαφορετικής αισθητικής γιατί, όπως δηλώνει, «Οτιδήποτε κάνει, το πιστεύει». Ίσως γι' αυτό το κάνει τόσο καλά...

Με τη «Βαβέλ», τη νέα δουλειά του Χοροθέατρου «Οκτάνα», τέσσερα χρόνια μετά την «Αρκαδία», επιστρέψτε στον δημιουργικό πυρήνα της δεύτερης περιόδου της ομάδας (2000-2010)... Βλέπετε, ορίζω περιόδους και μετά ψάχνει ο άλλος να τις ανακαλύψει. (γέλια)

Κάποια καλλιτεχνική ανάγκη, πάντως, θα σας κάνει να οριοθετείτε πως η παράσταση, που θα κάνει πρεμιέρα σε λίγες μέρες, ανήκει στη δεύτερη περίοδο... Εγώ ξεκίνησα το 1993, τελειώνοντας την Κρατική Σχολή, να χορογραφώ αυστηρά δομημένα έργα, με την έννοια ότι είχαν συγκεκριμένα βηματολόγιο που ήταν δεδομένο για τους χορευτές. Όλο αυτό κράτησε περίπου οκτώ χρόνια. Αυτή την περίοδο την ονομάζω πρώτη περίοδο. Το 2000, όταν έκανα την «Τρελή ευτυχία», μπήκα σε μια άλλη διαδικασία, να συνεργαστώ δημιουργικά με τους χορευτές πάνω στα έργα δουλεύοντας σύμφωνα με την ψυχολογία της εκάστοτε ομάδας. Ακόμα κι αν είχα μια προκατασκευασμένη άποψη για το τι θα κάνω, αλλά αυτό στην πραγματικότητα αναδιαμορφωνόταν στη διάρκεια των προβών.

Αυτό έχω την αίσθηση ότι συμβαίνει σε πολλές παραστάσεις σας ακόμα Ναι, η δεύτερη περίοδος δεν έχει τελειώσει. Κάθε φορά προσπαθώ να εξερευνώ κάτι διαφορετικό. Όταν ξεκίνησα να κάνω τη «Βαβέλ», είχα στο μυαλό μου μια άλλη σύνθεση πραγμάτων, η οποία οδηγήθηκε αλλού εξαιτίας των τεσσάρων χορευτών. Εδώ, ουσιαστικά συνεργάζομαι με τη Μαρκέλλα (Μανωλιάδη) και τον Χρήστο (Στρινόπουλο), με τους οποίους έχουμε ξαναδουλέψει, και τους Γιάννη (Μίχο) και Μιχάλη (Κριεμπάρδη), με τους οποίους δουλεύουμε για πρώτη φορά. Τέσσερις χορευτές με την ίδια τεχνική, την ίδια ιδεολογία, την ίδια οπτική, έδωσαν ένα εξαιρετικό υλικό για να ανοίξει η έμπνευση και να δημιουργηθεί κάτι εξαιρετικά ενδιαφέρον. Σε αυτό το έργο συγκροστήκαμε τελικά με την ιδέα και όχι μεταξύ μας.

Η σύγκρουση, λοιπόν, είναι κάτι που σας αφορά; Χωρίς σύγκρουση δεν μπορούμε να οδηγηθούμε κάπου. Η σύγκρουση βγάζει την ενέργεια, απελευθερώνει διαφορετικές δυνάμεις, ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι ζωντανό και να περιέχει το ρίσκο που θα μοιάζει, τουλάχιστον για σένα, καινούργιο.

Στην παράσταση θα δούμε τον πύργο της Βαβέλ να έχει πέσει, την πόλη να έχει καταστραφεί και τους ανθρώπους να προσπαθούν να βρουν και πάλι τον εαυτό τους. Θα μπορούσε όλο αυτό να είναι μια αλληγορία σε σχέση με αυτά που βιώνουμε σήμερα; Νομίζω ότι είναι μια αλληγορία για ό,τι ζούμε πάντα. Είδα στη Βαβέλ ότι το σημείο που με ενδιέφερε περισσότερο είναι το ότι ο άνθρωπος, όντας αυτοκαταστροφικό, όταν αισθάνεται ασφαλής, θέλει να μπει σε συνθήκες που θα καταστρέψουν αυτή την ασφάλεια. Η Βαβέλ, λοιπόν, είναι η ανατροπή μιας υγιούς ζωής. Τα πρόσωπα του έργου μετά την «πτώση» προσπαθούν να μαζέψουν τα κομμάτια τους. Προσπαθούν να δουν αν μπορούν να κάνουν σχέση, να χτίσουν κάτι από την αρχή, να γίνουν ομάδα και να αισθανθούν πάλι ασφαλείς. Και μόλις νιώσουν πάλι ασφαλείς, τότε θα τα ξανακαταστρέψουν πάλι όλα. Αυτό είναι το μοτίβο πάνω στο οποίο κινούμαστε.

Η «Βαβέλ» περνάει κι ένα πολιτικό μήνυμα; Σας αφορά αυτό; Πιστεύω πως μέσα από οτιδήποτε μπορείς να περάσεις κάποιο πολιτικό μήνυμα με την έννοια ότι δεν είμαστε αμέτοχοι, δεν παρατηρούμε μόνο αισθητικά ό,τι συμβαίνει γύρω μας. Έχω ασχοληθεί με καθαρά πολιτικά έργα αλλά και με έργα που με ενδιέφερε η αισθητική. Θέλω, όμως, πάντα να μπορώ να πω ότι αυτό δεν είναι μόνο φόρμα, αλλά η φόρμα τελικά γεννά το περιεχόμενο και την ιδέα.

Έχετε αναλάβει, από τον Φεβρουάριο, τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Μπαλέτου της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Σ

αυτό το μικρό διάστημα, ποιες είναι οι πρώτες σας εντυπώσεις; Είμαι πραγματικά ενθουσιασμένος που βρίσκομαι εκεί. Είχα κάποια πράγματα στο μυαλό μου, τα οποία βλέπω ότι λειτουργούν κι έχει δημιουργηθεί ένα υγιές και δημιουργικό κλίμα. Ήταν δύσκολη περίοδος γιατί ουσιαστικά έπρεπε μέσα σε δύο μήνες να φτιάξω έναν προγραμματισμό. Βρισκόμαστε σ' έναν μητροπολιτικό χώρο, αναψυχής, τέχνης κι εκπαίδευσης, με πολλές δυνατότητες κι είναι πολύ σημαντικό η ομάδα να πάει στην επόμενη εποχή. Μια εποχή που πρέπει να οδηγηθεί σε δύο κατευθύνσεις τόσο ως προς την τεχνική, όσο κι ως προς την ωριμότητα, πράγματα τα οποία ταιριάζουν και στους ίδιους τους χορευτές, καθώς εκείνοι εξελίσσονται μέσα στα χρόνια. Θέλει δουλειά αλλά νομίζω ο πιλότος, που είναι η πρώτη χρονιά, θα μας αποδείξει αν αυτό που σκέφτηκα ήταν σωστό ή όχι.

Θα μπορούσατε να μου πείτε το όραμά σας για το μπαλέτο της Λυρικής; Να φτιάξω μια ομάδα η οποία να αποκτήσει ένα διακριτό στίγμα και να διαθέτει μια δυναμική να εκτελεί, τεχνικά και ερμηνευτικά, έργα που να αφορούν και το διεθνές κοινό. Αυτό έκανα και στο παρελθόν στο Κ.Β.Θ.Ε. Να μπορούμε να πούμε ότι η ομάδα θα ταξιδέψει σε Ελλάδα και εξωτερικό, γιατί αυτό που έχει να δείξει είναι το προσωπικό της στιλ, κι όχι απλώς ότι θα μιμηθεί καλύτερα ή χειρότερα μια άλλη ομάδα.

Στο Φεστιβάλ Αθηνών συμμετέχετε με μια θεατρική παράσταση «Πορνοστάρ - Η αόρατη βιομηχανία του σεξ». Τι κρύβεται πίσω από τον αβανταδόρικο τίτλο; Έχουμε ένα πολύ ενδιαφέρον έργο της Έλενας Πέγκα, μια αναδημιουργία, μια καινούρια ιστορία βασισμένη σε δύο διηγήματα του Ρομπέρτο Μπολάνιο. Είναι ένα έργο που σε βάζει στο πολύ ενδιαφέρον περιβάλλον της πορνογραφίας. Δεν είναι μόνο η σεξουαλική χρήση του σώματος, αλλά η αίσθηση του ταμπού που δημιουργεί έναν μύθο γύρω από αυτήν. Κάποια στιγμή μια ηρωίδα του έργου λέει: «Το σοκ δεν είναι το ίδιο το πορνό». Το σοκ ήταν πως κανείς δεν περίμενε από μένα πως θα έκανα κάτι τέτοιο.

Με την παράσταση προσπαθείτε να καταρρίψετε αυτό το ταμπού; Η παράσταση μιλάει για τους ήρωες από τη στιγμή που έχουν τελειώσει μ' αυτό. Ένας νεαρός, ο Γιάννης ο Νιάρρος, ψάχνει να βρει τον πατέρα του. Μέσα σ' αυτή τη διαδρομή συναντά τον σκηνοθέτη των ταινιών, μια συμπρωταγωνίστριά του, ιταλίδα πορνοστάρ και έναν πορνοστάρ. Τότε του απευθύνει και το ερώτημα, αν είναι ο πατέρας του ή το φαντάστηκε. Αυτή η άγνοια είναι και ένα μεγάλο έλλειμμα για τον ήρωα. Σκηνοθετικά προσπαθώ να φτιάξω ένα μεταφυσικό περιβάλλον, ένα πλατό, όπου γυρίζονται οι ταινίες και μέσα εκεί τα πρόσωπα του έργου μπερδεύονται με φαντάσματα του παρελθόντος. Θα μπορούσες να πεις ότι όλα είναι φανταστικά.

Είστε από τους καλλιτέχνες που μπορούν και δρουν σε διαφορετικούς χώρους. Αυτό πώς επιτυγχάνεται; Οτιδήποτε κάνω το πιστεύω. Επιπλέον με ενδιαφέρουν πάρα πολύ οι διαφορετικοί χώροι έρευνας, με έχουν διδάξει και με έχουν απελευθερώσει πολύ. Το ίδιο ωφέλιμο είναι και η συναναστροφή με καλλιτέχνες οι οποίοι έχουν τελειώς διαφορετική αισθητική. Για μένα, έτσι κι αλλιώς, πάντα το αντικείμενο είναι ο performer. Είτε είναι ηθοποιός, είτε χορευτής, είτε τραγουδιστής για μένα είναι ένας καλλιτέχνης από τον οποίο πρέπει να βγάλω «κάτι». Αυτό το «κάτι» έχει άμεση σχέση με την προσωπικότητά του και περιμένω από εκείνον να φέρει στη σκηνή το καλύτερο που μπορεί. Δεν είχα ποτέ την αντίληψη του σκηνοθέτη που θέλει να επιβάλει το όραμά του, το οποίο θα ακολουθήσει σαν μαριονέτα ο ηθοποιός ή ο χορευτής.

Ποιο συναίσθημα κυριαρχεί αυτή την περίοδο στη ζωή σας; Το χάος... (γέλια). Δεν είναι συναίσθημα. Αλλά έτσι κι αλλιώς εγώ έχω μάθει μέσα από το χάος να δημιουργώ. Παράλληλα με όσα συζητάμε, ξεκινάμε πρόβες και για την αναβίωση της «Ιεροτελεστία της Άνοιξης», που θα παρουσιαστεί στις 24/6 στο Νιάρχος στο πλαίσιο του Summer Nostos Festival. Είναι ένα έργο που είχα κάνει για το χοροθέατρο του ΚΘΒΕ, το οποίο ήθελα πολύ να το παρουσιάσω στην Αθήνα, και το φεστιβάλ μου έδωσε αυτή τη μοναδική δυνατότητα.

Από αυτό το χάος, τι σας αποφορτίζει; Με χαλαρώνει να ταξιδεύω και να διασκεδάζω. Όταν προλαβαίνω, το κάνω. Δυστυχώς, δεν συμβαίνει πολύ συχνά. Από εκεί και πέρα το να ακούσω μουσική, να βγω έξω να συναντήσω κόσμο και να χορέψω επίσης με εκτονώνει. **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Α' ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΣ
(έγινε την Τρίτη 8/5)
Συμμετέχουν 19 χώρες. Από αυτές, οι 10 προκρίνονται για τον τελικό.

ΑΖΕΡΜΠΑΪΖΑΝ
Aysel
X My Heart

Σύνθεση του δικού μας Δημήτρη Κοντόπουλου, ο οποίος με τον διαγωνισμό βρήκε την υγεία του ο άνθρωπος και αναλαμβάνει και ξένα μερμέτια. Εδώ παίζει με τη γνωστή ποπ συνταγή «αθώα πασιφίστρια» και μιμείται λίγο και το «α-α-α-α» του Euphoria με την Loreen (viki της Σουηδίας, 2012) αλλά μη νομίζεις, ούτε καν.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ
Ari Olafsson
Our Choice

19χρονος nerd που του είπαν να χαμογελάει συνέχεια και τον βάλανε να κάνει το γύρο του Ρέικιαβικ μέσα σε 3 λεπτά και 6 δευτερόλεπτα τραγουδώντας ποπ χριστουγεννιάτικη μπαλάντα με θέμα την παγκόσμια ειρήνη και τα μάλλινα πουλόβερ. Θα σας βγει η γαλοπούλα από τη μύτη.

ΑΛΒΑΝΙΑ
Eugenit Bushpepa
Mall

Προοδεύουν οι φίλοι μας οι Αλβανοί. Φέτος ανακάλυψαν το ασπρόμαυρο βίντεο και τον χορό, ξηπόλυτο επάνω σε αλεύρι. Το κακό, πάντα, με τα τραγούδια της Eurovision είναι ότι όλα ξεκινάνε ύπουλα, χαμπλά και μετά αρχίζουν να τσιρίζουν και γίνονται όλα ίδια. Δεν θέλω να σκέφτομαι τον φροντιστή σκηνής με το χορευτικό.

ΒΕΛΓΙΟ
Sennek
A Matter Of Time

Υπουλα μασκαρεμένη σε indie queen, μια πιτσιρικά τραγουδάει λέξεις με κατάληξη -έσιον και φυσικά μόλις μπαίνει το ρεφρέν αρχίζει να ουρλιάζει αποκαλύπτοντας την πραγματική της ταυτότητα: Drama queen που θέλει να τραγουδήσει το τραγούδι τίτλων ταινίας με τον James Bond.

ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Mikolas Josef
Lie To Me

Ξεττουμισμένος πιτσιρικάς σε ωραίο, σέξι-κατά-κάποιον τρόπο beat με δήθεν τζάζι σαξόφωνο και διάθεση «Cantaloop»

που κάνει μια φούρλα και το γυρίζει ξαφνικά σε groove που θα το ήθελε πολύ ο Τζάστιν Τίμπερλεϊκ αν δεν του το είχε αρπάξει ο Μάικλ Τζάκσον, αν ζούσε. Το θέμα του τραγουδιού είναι μία πολύ ξεβγαλμένη μικρή. Bor-whop-a-lu bor, έιτ πόιντς.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ
Ieva Zasimauskaitė
When we're old

Αυτό που θα λέγαμε «κοπελιά», σε ψιθυριστή μπαλάντα με ελαφρύ γρέζι και θέμα της την τρίτη ηλικία, όπου επιστρατεύονται τα πάντα: παπούδες, γιαγιάδες, μωρά, περιστέρια, χιονονιφάδες, πλιοβασιλέματα γεμάτα αναμνήσεις, κάτι σαν διαφήμιση κινητής τηλεφωνίας ή παραδοσιακού τυριού. Μακριά.

ΙΣΡΑΗΛ
Netta
TOY

Πολύ έξυπνη η ιδέα του Ισραήλ να στείλει τη Σοφία Βογιατζάκη στο πιο comic relief τραγούδι του διαγωνισμού, με body politic μήνυμα, extra large κεφάτη ερμηνεία με beatbox γκριμάτσες που θα λατρέψει η κάμερα και πολλές πιθανότητες να πάρει την πρωτιά. Όσο για την ερμηνεύτρια, Malta eat your heart out.

ΛΕΥΚΟΡΣΣΙΑ
Alekseja
Forever

Λοιπόν, εδώ έχουμε άλλον έναν αδιάφορο πιτσιρικά με μαλλί Μόλις Ξύπνησα και προδιαγραφές indie μπαλανταδόρου που ξεκινάει λυπημένος και γούτσου με φωνή πρώτο κοκοράκι και μόλις αρχίζει να φωνάζει «φορέβασαααα» Ξεχνάς αυτόματως το τραγούδι, παθαίνεις τάμπουλα ράζα, όλα άσπρα, και βάζεις να δεις Σκάι «Στην υγεία μας, ρε παιδιά».

ΕΣΘΟΝΙΑ
Elina Nechayeva
La Forza

Παίρνετε μία υψίφωνο. Παίρνετε όσους στίχους και τίτλους θυμόσατε από ιταλικές όπερες, π.χ. La forza del destino, Nostro amore κ.λπ. Βάζετε βιολιά, γκλίτερ και βίντεο από διάστημα. Ανεβάζετε την υψίφωνο σε σκάλα και της φουστάνι -τέντα-ινσταλάσιο που επάνω του προβάλετε ψυχεδελικά animation.

EUROVISION 2018 - ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Του Γιάννου Νέβε
panikoval500@gmail.com

Παγκόσμια Εβδομάδα Τρολαρίσματος Μην ακούσετε τα τραγούδια. Τα ακούσαμε εμείς για σας.

Όταν τα έκανε αυτά ο Παπαϊωάννου με τον Μπιγιόρκ στο ΟΑΚΑ, οι Εσθονοί κρεμόντουσαν ακόμα από τις βαλανιδιές.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
Equinox
Bones

Δεν κατάλαβα τίποτα: «Σ' αγαπώ πέρα από τα κόκαλα, φωτιά, πέρα από τις ίνες μου, νιώσε τη σκόνη του διαστήματος». Ανούσιο beat που σέρνεται μέχρι το ρεφρέν όπου, φυσικά, ξαφνικά φωνάζουν όλοι μαζί. Αυτοί οι 5, λέει, δεν έχουν ξαναπαιξει μαζί, το γκρουπ σχηματίστηκε ειδικά για τη Eurovision. Τους ευχόμαστε να μην έχουν γίνει μάτσο μέχρι τη μέρα του διαγωνισμού. Θα γίνουν μετά, διότι θα πατώσουν.

F.Y.R. MACEDONIA
Eye Cue
Lost And found

Μέχρι να βρω πώς έπρεπε να γράψω την ονομασία της χώρας, τελείωσε το τραγούδι. Λοιπόν, εδώ έχουμε μία με ένα σακάκι γεμάτο μάτια (σημειολογικό) σε κομμάτι που ξεκινάει σαν ρέγκε της συμφοράς, μετά μπαίνει ένα φαλακρός καθαρίστας και το κομμάτι γίνεται κάπως μπουζουκλερί, άρα θα έχει επιτυχία και στη χώρα μας τώρα που έχουμε συμπλιωθεί οι δύο λαοί (αν δεν κάνω λάθος).

ΚΡΟΑΤΙΑ
Franka
Crazy

Σέξι, αρχαιοελληνικό λουκ, τρέχα γύρευε, σε αργό, με υπονοούμενα beat, το οποίο εφευρέθηκε για να τινάζει τα μαλλιά του το μπαλέτο. Η ερμηνεύτρια υπόσχεται αιώνια αγάπη «σαν τους Μπόι και Κλάιντ», τρέχα γύρευε. Προδιαγραφές ερμηνεύτριας: Χριστίνα Κολέτσα (θα το έσκιζε το κομματάκι).

ΑΥΣΤΡΙΑ
Cesar Sampson
Nobody but You

Ο Cesar, λέει, ήταν συνεργάτης των Kruder & Dorfmeister, Sofa Surfers και Louie Austen στα δοξασμένα 00s - κι εδώ ψάρωσα λίγο. Μόλις άκουσα όμως το τραγούδι κατάλαβα ότι η Eurovision οι οποίοι τελικά θα προτιμήσουν να ακούσουν Roxette του 1990 που ήταν και πιο ροκ στο κάτω-κάτω.

ΕΛΛΑΔΑ
Yianna Terzi
Oniro Mou

Με επιρροές βαθιάς Βουλγαρίας και περίτεχνο backflip που μας πάει σε εποχή Μαρίζας Κωχ, πουλάει αυτό που ξέρουμε να κάνουμε καλά: ηρωικό μοιρολόι, λευκά υφάντα, τσεβρέδες, λεβέντες και νταούλια. Αν δουλέψει καλά ο ανεμιστήρας, μπαίνουμε 20άδα. Μπήλιουσουουουουουου...

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ
Saara Aalto
Monsters

Η Φινλανδία επιμένει στα «τέρατα», αυτή τη φορά με τη σέξι Saara η οποία τραγουδάει ένα ξεπερασμένο, camp ευρω-σκουπίδι για το δικαίωμα να είσαι διαφορετικός μπλα, μπλα, μπλα. Περιμένετε αγόρια με μακιγιάζ, μπσά, γκλίτερ κι έναν ρυθμό κατάλληλο για νευρικό catwalk με τακούνια και κρόσσια. Εντάξει παιδιά, κι εμείς βλέπουμε το RuPaul's Drag Race. Μην κάνετε έτσι.

ΑΡΜΕΝΙΑ
Sevak Khanagyan
Qami

Κοίτα να δεις, Σεβάκ. Είσαι βασανισμένος. Σε στενεύει το harness και φοράς από μέσα. Θέλεις να κάνεις σεξ. Σε έχουν τρελάνει οι φόροι. Θα τραγουδάς λυπημένος, απειλητικός και μπσός. Θα μισοκλείνεις τα μάτια σαν τον Λεπά. Το τραγούδι μιλάει για τον άνεμο (γενικώς). Θα ανοίγεις τα χέρια σαν να φοβάσαι μη σου φύγει η μπουγάδα. Εμείς θα ριζούμε και μερικά μπουμπουντά από πίσω για πιο δραματικό.

ΕΛΒΕΤΙΑ
Zibbz
Stones

Ως γνωστόν οι Ελβετοί είναι λαός με τσαγανό, πυγμή, οργή, νεύρο και πάθος. Αυτά εκφράζουν και τα δύο αδέρφια με το επαναστατικό όνομα Ζιμπζ σε ένα «θυμωμένο» ροκ τραγούδι που λέει στους μπαχαλάκηδες «Παιδιά, μαζί σας είμαστε, αλλά μη πετάτε πέτρες και μολότοφ, πετάξτε καλύτερα λουλούδια» ή κάτι τέτοιο. Μήνυμα που θα βρει κατευθείαν το στόχο του στο κοινό της Eurovision οι οποίοι τελικά θα προτιμήσουν να ακούσουν Roxette του 1990 που ήταν και πιο ροκ στο κάτω-κάτω.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ
Ryan O'Shaughnessy
Together

Αλάθητη Ιρλανδία. Με ποπ μπαλάντα από νε-

αρό σαρ που έπαιζε σε σαπονοπότερες και τον ξέρουν τα νοικοκυριά. Στην αρχή νομίζεις ότι μιλάει για μία φίλια, ένα bromance, αλλά όσο προχωράει το κομμάτι καταλαβαίνεις ότι είναι φουλ γκέι έρωτας, χορεύουνε μαζί στο δρόμο, περπατάνε χέρι-χέρι, έχουνε και κάτι μικροκαυγαδάκια -κάθε σπίτι έχει τα δικά του-, στο τέλος παντρεύονται να υποθέσω; Μακάρι. Αφιερωμένο στον Αμβρόσιο.

ΚΥΠΡΟΣ
Eleni Foureira
Feugo

Το δωδεκάρι της καρδιάς μας. Η Ελένη σε ρόλο Μπιγιόνσε (μαλλιά, τίναγμα κεφάλι), όλη βαμμένη χρυσή πλινθούστια στόμα για να αναπνέει, σε σέξι επιθετικό τσιφτετέλι μεταμφιεσμένο σε pop-trash. Δεν θα ήθελα να ήμουν βοηθός πιστολάκι στην αποστολή. Καλά, ο κύριος Κωστάλας δεν λέει τίποτα;

Β' ΗΜΙΤΕΛΙΚΟΣ
(Πέμπτη 10/5, ΕΡΤ, ώρα 22.00)
Συμμετέχουν 18 χώρες. Από αυτές, οι 10 προκρίνονται για τον τελικό.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ
Alexander Rybak
That's How You Write A Song

Ο Rybak έρχεται με την άνεση του νικητή (από το 2009) και με ένα νόστιμο, σφιχτό, ποπ τραγουδάκι με «οδηγίες» Πώς Να Γράφεται Ένα Χιτ. Χορευτικά βήματα, air guitars και ένα μεγάλο ατού: το σημείο με τη συμμετοχή του κοινού στη σάλα. Κατά τα άλλα, ο πιο πειραχισμένος βάλτε κατευθείαν να ακούσετε το Get Down On It των Kool & The Gang από το 1981.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ
The Humans
Goodbye

Ποπ-ροκ παλαιάς κοπής προτηγανισμένο, με τα λάδια του, τα αλάτια του, τα μαύρα δερμάτινά του, τα συντηρητικά του, έτοιμο να το βάλετε στο φούρνο μικροκυμάτων και να μεταφερθείτε σε συναυλία της Pat Benatar του προηγούμενου αιώνα. Από άποψη σκηνικής παρουσίας: Η ξανθιά τραγουδίστρια της μπάντας επισκιάζεται από την μπάσα βιόλα.

ΣΕΡΒΙΑ
Sanja Ilic & Balkanika
Nova deca

Πω-πω στην ΕΡΤ θα

σκάσουνε που δεν το είχαμε εμείς αυτό το κομμάτι. Το γκρουπ (πονεμένες Μπάρμπι ντυμένες με τα νυχτικά τους και φαλακρός λεβέντης αντάρτης) επαναφέρουν μετά από χρόνια την κλασική, γιουροβιζινοική, λατρεμένη χορογραφία: Τεντώνετε το χέρι σας προς τα έξω ικετευτικά. Κλείνετε τη γροθιά. Τη στριφογυρίζετε μία φορά σαν να κλείνετε το ρουμπινέ της βρύσης. Και τραβάτε το χέρι πίσω, στο στήθος και κάτω. Αυτό εκφράζει διεκδίκηση.

ΣΑΝ ΜΑΡΙΝΟ
Jessika featuring Jenifer Brening
Who We Are

Ανυπόφορο ηρωικό μπουρδο-ποπ το οποίο συνέθεσαν και έγραψαν μία ομάδα περίπου όσοι είναι και όλοι οι κάτοικοι του Σαν Μαρίνο μαζεμένοι. Ερμηνεύτριες: μία αδιάφορη και μία ντεμέκ badass με τακούνια που ραπαίει. Το τραγούδι μιλάει για το bullying. Λέει, ας πούμε, «αν σε πικραίνουν στο Τούιτερ μη στεναχωριέσαι, μην τα παρατάς, είσαι σταν». Και σε ρίχνουν σε μεγαλύτερη κατάθλιψη.

ΔΑΝΙΑ
Rasmussen

Higher Ground Τριτοκλαστός κομμάριος του Game of Thrones ξεκινάει απειλητικά ένα τυπικό Nordic, γιουροβιζινοϊκό, ετοιμόφορο κομμάτι. Στο επόμενο βήμα τον συνοδεύει μία χορωδία ψευδοβίκινγκς με επικό, πολεμικό χορωδιακό οι οποίοι δεν κρατούνται, και μόλις ανοίξει ο ανεμιστήρας (βήμα τρίτο), τους βγαίνουν οι αγγελικές φωνές και η ψυχή νεράιδας που κρύβουν μέσα τους αυτά τα άγρια, μαλλιαρά αγόρια.

ΡΩΣΙΑ
Julia Samoylova
I Won't Break

Τραγούδι με μήνυμα που η Ρωσία ψώνισε από καλάθι, όπως συνηθίζει. Μπορεί να πάρει καλή θέση, αν το θελήσει ο Πρόεδρος και η Μεγάλη Ρώσικη Αρκούδα του ιντερνέ.

ΜΟΛΔΑΒΙΑ
DoReDoS
My Lucky Day

Κατ' αρχάς με ποιο δικαίωμα πήγαν στη Σαντορίνη και γύρισαν το βίντεο-κλιπ τους; Θα μου πεις, όλο το κομμάτι σαν μολδοβλάχικος γάμος είναι, πού να πάνε, στα Καρπάθια; Λοιπόν, δύο κλαρινόγαμπροί

και μία ντιζέξ σε καθαρόαιμο βαλκανο-trash χασαποσέρβικο που θα σκίσει στις μουκιάτικες μπάρες και στον χορό των κουμπάρων με τα συμπεθέρια.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ
Waylon
Outlaw In Em

Ροκ κομμάτι χαμένο στο χωροχρόνο, σε τυπικό κλίμα Άμστερνταμ, ξεχασμένο στις playlist των coffee shops από τη δεκαετία του '70, ολίγον Gary Moore, ολίγον hard, ολίγον blues rock, σίγουρα έχεις ακούσει εκατοντάδες άλλα τέτοια στον Red. Κρίμα που δεν έχουν μαλλιά ο Waylon και η πάνταν του, να πήγαιναν ένα κομμάτι να έβγαίναν στη σκηνή σαν τους Europe να πιάσουν και το κοινό της επαρχίας.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
Jessica Mauboy
We Got Love

Η μαμά της όμορφης Jessica Mauboy, όπως διαβάζω, έχει ριζές σε δύο αυστραλιζικές φυλές, τους Γουάκμαν και τους ΚουΚου Παλαντζί. Φαντάζομαι αυτό έπαιξε ρόλο και στη δημιουργία του κομματιού, το οποίο θα μπορούσε να ονομασθεί και Τουρλού. Η Ευρώπη ευγενικά θα ψηφίσει την Αυστραλία που έκανε τόσες χιλιάδες μόνους μιλια να έρθει στη Λισσαβόνα, και θα της χαρίσει μία διεκπεραιωτική, μεσαία θέση.

ΓΕΩΡΓΙΑ
Ethno-Jazz Band Iriao
For You

Η κληρονομιά της περσικής, αναπάντεχης νίκης της Πορτογαλίας με το τρυφερό τραγούδι του Σαλβαδόρ Σομπράλ, κάνει εδώ την πιο καθαρή της εμφάνιση. Ένα πολυφωνικό, αντρικό σχήμα σε ένα folk jazz, όμορφο, παράξενο, ονειρικό, κομφό, εκτός τόπου και χρόνου κομμάτι. Το αγαπώ. Ελπίζω να μην το καταπιούν οι φάουσερς του διαγωνισμού.

ΠΟΛΩΝΙΑ
Gromee feat. Lukas Meijer
Light Me Up

Απροσδιόριστης ηλικίας τύπος που παλιμαϊδίζει, με καπέλο, σε βαρετό κομμάτι εφηβικής ποπ που θα το σνόμπαραν όλα τα cool kids στην καφετέρια του σχολείου. Το πιο ενδιαφέρον πράγμα που συμβαίνει στο τραγούδι είναι ότι ο πκολιπτής παίζει ανεβοκατεβάζοντας το κουμπί της έντασης.

ΜΑΛΤΑ
Christabelle
 Taboo

Βαριά βαμμένη νεαρή Μάλτζα βγαλμένη από προσπέκτους για ψεύτικα νύχια, ερμηνεύει με χέρια-δάχτυλα-γροθιά-και-ξανά, ένα κομμάτι που ξεκινάει σαν θρίλερ με αλυσίδες και σκουριασμένες πόρτες που τρίζουν, ανεβάζει στροφές και πετάει μηνύματα παρμένα από το Hunger Games και το Mad Max και στο τέλος, σκασίλα τους, πάνε όλοι μαζί ντισκοτέκ και γίνονται τούτσι.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ
AWS
 Viszlat Nyar

Η Ουγγαρία θέλει να κάνει τη διαφορά και να πιάσει το τεράστιο κοινό των headbangers που παρακολουθούν ανελλιπώς τη Eurovision και στέλνει «modern metal band with an attitude» παίζοντας μονοκόμματο trash με ανασές για να μη σκάσει ο τραγουδιστής. Οι λιβελοούλες της αίθουσας θα ξεφυσάνε συγχυσμένες. Για τους υπόλοιπους, το μυστικό είναι να τραβάτε τα μαλλιά σας.

ΛΕΤΟΝΙΑ
-Laura Rizzotto
 Funny Girl

Power ballad ερωτικής απογοήτευσης (τινάζει μαλλιά, απλώνει χέρια, κουνάει δάχτυλα σαν μασάζ αγιουβέρδα) από κοπελίτσα που θέλει να γίνει Λάνα Ντελ Ρέι ή απλώς γκρουπιέρισα. Κάθε χώρα έχει τα προβλήματά της.

ΣΟΥΗΔΙΑ
Benjamin Ingrosso
 Dance You Off

Αν ξεπεράσει το πρώτο σοκ της φωνής αυτού του παιδιού που είναι σαν να ακούς μεταγλωττισμένο Πέπα το Γουρουνάκι, μετά αφήνεσαι στο σέξι μπάσο του κομματιού και στο soul beat, και λες δε βαριέσαι, όλοι λίγο πολύ έτσι τραγουδούν. Ωραίο, χορευτικό, αδιάφορο, αξιοπρεπές, πλαστικόύρα. Τι περίμενα κι εγώ; Ευχαριστούμε Σουηδία, έιτ πόνιτς.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ
Vanja Radovanovic
 Inje

Σύμφωνα με το Google translate, αυτός ο καφερός τραγουδάει: «Λατρεύω την αγάπη ως θάμνο / Στη μέση του καλοκαιριού κατεψυγμένα / Σας πνίγω, κουνάω τη φωνή / Δεδομένου ότι δεν έχουμε». Σε αυτό τώρα προσθέστε πολλά βιολιά και κάποιος να έχει ανοίξει το κλιματιστικό στο -3 βαθμοί Κελσίου.

ΣΛΟΒΕΝΙΑ
Lea Sirk
 Hvala, ne!

Δυναμική Σλοβένα ιδιαίτερα στα ζυγματικά, σε ένα πολύ ρυθμικό κομμάτι που βασικά έχει μόνο τον ήχο από ένα τραμπολίνο και την υπόλοιπη δουλειά την κάνει το στρόμπο λάιτ. Συμβολικό αξεσουάρ, κουφώματα παραθύρων που κρατάει το μπαλέτο. Οι στίχοι λένε όλο ναι-ναι-ναι, το οποίο στα σλοβένικα σημαίνει όχι-όχι-όχι-όχι.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ
Melovin
 Under The Ladder

Καγκούρικο deutsch pop που έχει κλέψει από παντού, παρμένο από playlist φασφουντάδικου στα τέλη των 80s από έξαλλο φάσιο-αίκο αγόρι που δηλώνει ότι το όνομά του, MELOVIN, είναι συνδυασμός του Halloween και του ονόματος του μακαρίτη του Alexander McQueen (ο οποίος πολύ πιθανό είναι να επισκεφθεί τον Melovin στο καμαρίνι τη βραδιά του ημιτελικού).

ΤΕΛΙΚΟΣ (Σάββατο 12/5, ΕΡΤ, ώρα 22.00)

Συμμετέχουν οι 20 χώρες που προκρίθηκαν από τον Α' και Β' Ημιτελικό στην περσινή νικήτρια Πορτογαλία και οι 5 στάνταρ πρωτεργάτριες χώρες του διαγωνισμού. Η σειρά εμφάνισης θα βγει με κλήρωση μετά το τέλος του Β' Ημιτελικού.

ΓΑΛΛΙΑ
Madame Monsieur
 Mercy

Συμπαθητικό ντουέτο αγόρι-κορίτσι σε επίσης συμπαθητικό τραγούδι ευαισθητοποίησης για τους πρόσφυγες, με θέμα ένα κοριτσάκι που το λένε Μέρσυ και γεννήθηκε στη μέση της θάλασσας, δραπετεύοντας από τον πόλεμο. Περιμένετε να εμφανιστούν στη σκηνή φλούο σωσίβια και χρυσαφίες ισοθερμικές κουβέρτες (τους κατέστρεψε όλους ο Αι Weiwei) και την πλήρη αδιαφορία του κοινού.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Michael Schulte
 You Let Me Walk Alone

Σαν συμμετοχή της Ιρλανδίας, από εκείνες τις κλασικές, παραδοσιακές της μπαλάντες όπου ευαίσθητο αγόρι τραγουδάει σε ιντερνάσιοναλ αγγλικά ένα προσωπικό δράμα. Ο μικρός Γερμανός εδώ, τραγουδάει πόσο του λείπει ο μπαμπάς του, ενώ τα πάρτι άνιμαλς

του κοινού στην αίθουσα θα βγάζουν σέλφις για το ίνσταγκραμ. Είναι σκληρή η Eurovision, Michael.

ΙΤΑΛΙΑ
Ermal Meta e
Fabrizio Moro

Non Mi Avete Fatto Niente Πόλεμος, ορφανά, βόμβες, τρομοκρατία, αίμα, πτώματα, δεν μπορείτε να μου πάρετε τη ζωή, η ζωή συνεχίζεται. Οι Ιταλοί σε τραγούδι αφύπνισης με αισιόδοξο τέμπο που πήρε το πρώτο βραβείο στο Σαν Ρέμο φέτος. Το κακό με τα ιταλικά τραγούδια είναι ότι πάντα θυμίζουν καλοκαίρι και έρωτες, ακόμα κι αν μιλάνε για τα πιο ζοφερά πράγματα. Θα ακούσει η Eurovision; Ή θα τους ρίξει στα χαμηλά;

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ
Caudia Pascoal
 O Jardim

Η Πορτογαλία, μετά την περσινή νίκη-έκπληξη, συνεχίζει για δεύτερη χρονιά με χαμηλόφωνο, τρυφερό κομμάτι (με θέμα την απώλεια και την αγάπη) που ταιριάζει όμορφα με τη στριφογυριστή της γλώσσα. Ερμηνεύουν δύο κορίτσια που τα συμπαθείς αμέσως και νιώθει, επιτέλους, λίγη ανακούφιση που ακούς κάτι διαφορετικό από τα βαλκανικά σκουπίδια.

ΙΣΠΑΝΙΑ
Amajá y Alfred
 Tu Cancion

Επιτέλους κι ένα τραγούδι για τη στρέιτ μειονότητα. Αγόρι-κορίτσι αγαπιούνται και τρέχουν σε σλόου μόσιον ενώ τραγουδούν ό,τι πιο βαρετό έχετε ακούσει στη ζωή σας. Είναι τόσο γλυκερό που θα πονέσουν τα δόντια σας. Στο τέλος φυσικά παντρεύονται και του χρόνου στέλνουν νέα συμμετοχή στο διαγωνισμό, τραγούδι για τον πόνο του χωρισμού. Φελισιτασιόνες, παιδιά.

ΗΝΩΜΕΝΟ
ΒΑΣΙΛΕΙΟ
SuRie
 Storm

Παραδοσιακά, δεν υπάρχει μεγαλύτερη πανευρωπαϊκή ικανοποίηση στο διαγωνισμό από το να βλέπουν όλοι, σαββατόβραδο, την Αγγλία να παίρνει πάντα την τελευταία θέση. (Η μόνη μεγαλύτερη ντροπή είναι τα 12άρια που ανταλλάσσουμε εμείς με την Κύπρο). Το τραγούδι, ένα τυπικό γιουρροβιζιονικό ποπ, δεν είναι τόσο σύγχροστο αλλά η Ευρώπη κρατάει τις παραδόσεις και θα δείξει και πάλι ότι αυτή η γιορτή θα ανήκει για πάντα στα τρολ. **A**

ΟΙ «ΟΡΝΙΘΕΣ» ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΡΤΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Τι είδαμε και τι ακούσαμε στην παράσταση του **Νίκου Καραθάνου** στο Φεστιβάλ «Ορνιθες», που διοργανώνει το Ωνάσειο Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Υόρκης

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

«Δεν είναι ότι δεν μπορώ να ξεπεράσω αυτό που είδαν τα μάτια μου, είναι ότι δεν μπορώ να ξεπεράσω τον ήχο των πουλιών. Ας το κάνουμε».

Αυτή η φράση της Susan Feldman, προέδρου του θεάτρου της Νέας Υόρκης St. Ann's Warehouse, μερικούς μήνες μετά αφού είχε δει την παράσταση «Ορνιθες» στη Στέγη, ήταν το σύνθημα για να «πετάξει» ο θίασος στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού και να στήσει την αριστοφανική πολιτεία κάτω από τη γέφυρα του Μπρούκλιν.

ΑΝΕΒΑΣΜΑ ΜΙΑΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

Απόγευμα Κυριακής 4 Μαΐου. Στο θέατρο St. Ann's Warehouse –φιλοξενεί τους πιο εναλλακτικούς θιάσους και σκηνοθέτες απ' όλο τον κόσμο– δεν πέφτει καρφίτσα (όλες οι παραστάσεις έως τις 13/5 είναι σχεδόν sold out). Στο κοινό διακρίνεις όλες τις ηλικίες (και παιδιά). Αμερικανούς, Ελληνοαμερικανούς και Έλληνες. Περισσότεροι είναι οι πρώτοι. Αυτοί είναι και που ανταποκρίνονται στη σκηνή της βροχής, όταν τους καλούν οι ηθοποιοί να μπουν κάτω από το λυτρωτικό νερό. Οι θεατές εδώ έρχονται έχοντας βγάλει τη μάσκα τους» εξηγεί ο Νίκος Καραθάνος. «Πολύς φορές δεν κοιτάζουν τους υπέρτιτλους και αφήνονται να παρασυρθούν από το συναίσθημα» μας είπαν πει νωρίτερα οι ηθοποιοί. Επιβεβαιωμένο... καθώς κλέβω στιγμές από τα πρόσωπα των διπλανών μου. Όλοι χειροκροτούν στο τέλος όρθιοι. «Σκληρή και αιθέρια, πρωτογενής και υπνωτική» θα χαρακτηρίσει την παράσταση στην κριτική του στους κυριακάτικους «New York Times» ο Ben Brantley, ενώ η Sara Holdren στο «Vulture» ευχαριστεί «τους θεούς καθώς υπάρχουν ακόμη παραστάσεις που μοιάζουν με πάρτι». Οκ, δεν φοβάμαι να ομολογήσω πως ένιωσα «υπερπράνια». Συνειδητοποιώ πως αν και γνωρίζω ότι πολλές παραγωγές της Στέγης ταξιδεύουν στον κόσμο, δεν έχω (ή δεν έχουμε) ίσως αντιληφθεί το «διπλωματικό» αντίκτυπο του γεγονότος.

ΣΤΗΝΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Καθώς η **Αφροδίτη Παναγιωτάκου**, Διευθύντρια Πολιτισμού του Ιδρύματος Ωνάση, περιγράφει το ταξίδι της παράστασης, από τη γέννησή της μέχρι σήμερα, καταλαβαίνεις πως αυτό που συμβαίνει στη Νέα Υόρκη δεν είναι αποτέλεσμα τύχης, αλλά μακροπρόθεσμου σχεδιασμού. «Περισσότερο μετράει για εμάς η διαδικασία από το αποτέλεσμα» θα πει. Πρέπει να δευκρινίσουμε πως οι «Ορνιθες» δεν ήρθαν στη Νέα Υόρκη γιατί το Ίδρυμα Ωνάση νοίκιασε ένα θέατρο –δεν το κάνει για καμία από τις παραγωγές της που βγαίνουν στο εξωτερικό–, αλλά γιατί προσκαλέστηκε από το θέατρο St. Ann's Warehouse. «Όταν η Σούζαν Φέλντμαν είδε την παράσταση στη Στέγη, είδε καλό θέατρο. Είδε σπουδαίους, σαρωτικούς καλλιτέχνες. Γι' αυτό και ήθελε να τη φέρει στο θέατρό της. Επειδή όμως ήταν μια μεγάλη παραγωγή, δυσκολευόταν να αποφασίσει αν μπορεί ή πρέπει να πάρει το

οικονομικό ρίσκο. Μέχρι που μετά από μερικούς μήνες έλαβα ένα email της που έγραφε: "Δεν είναι ότι δεν μπορώ να ξεπεράσω αυτό που είδαν τα μάτια μου, είναι ότι δεν μπορώ να ξεπεράσω τον ήχο των πουλιών. Ας το κάνουμε"» θα πει η Αφροδίτη Παναγιωτάκου. Τις ημέρες που ήμασταν εκεί είδε την παράσταση και ο Τζέρεμι Άιρονς, ο οποίος επέμενε πως πρέπει να μεταφερθεί και στο Λονδίνο. Υπάρχουν όμως και άλλα δύο γεγονότα που αποδεικνύουν πως το Ίδρυμα Ωνάση έχει μια ολιστική αντιμετώπιση στον τρόπο που αντιλαμβάνεται τις παραγωγές του, τις οποίες, πλέον, τις συνδέει και με τα εκπαιδευτικά του προγράμματα. Οι «Ορνιθες» εμπνέουν ένα φεστιβάλ που τρέχει αυτή τη στιγμή στη Νέα Υόρκη και το ταξίδι της παράστασης κινηματογραφείται.

ΟΙ ΟΡΝΙΘΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑΙΝΙΑ

Ο σκηνοθέτης **Μπάμπης Μακρίδης** κινηματογραφεί τον θίασο στο ταξίδι του στην Αμερική ετοιμάζοντας μια ταινία με προσωρινό τίτλο «Ορνιθες». «Η Στέγη με είχε βοηθήσει να πραγματοποιήσω την ταινία μου "Ο ποιητής" (σ.σ. θα κάνει πρεμιέρα τον Σεπτέμβρη στη Στέγη). Κάποια στιγμή έπεσε η ιδέα να γίνει ταινία το ταξίδι της παράστασης στη Νέα Υόρκη. Δεν είναι στη λογική του making of, καθώς η ταινία θα έχει στοιχεία ντοκιμαντέρ αλλά και φιξόν. Όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά και ο κεντρικός άξονας έχει διαμορφωθεί. Αυτή τη στιγμή βγαίνουν και με τους ηθοποιούς στους δρόμους της Νέας Υόρκης, όπου κάνουν ελεύθεροι ένα σωρό τρέλες. Τελικά θα είναι μια ταινία για την ουτοπία· το πώς μια παράσταση έφτασε από την Επίδαυρο στη Νέα Υόρκη· το πώς ένα αρχαίο κείμενο συνδέεται με τη ζωή και την πραγματικότητα. Θα είναι μια ιστορία για τους ανθρώπους και τα πουλιά· μια ιστορία για τους ανθρώπους-πουλιά» θα πει ο σκηνοθέτης.

ΟΡΝΙΘΕΣ: ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Αφίσες στους δρόμους και αφιερώματα στα έντυπα γέμισαν με «Birds» τη Νέα Υόρκη. Το φεστιβάλ διοργανώνει το Ωνάσειο Πολιτιστικό Κέντρο Νέας Υόρκης και περιλαμβάνει προγράμματα σε συμπαραγωγή με το St. Ann's Warehouse, το Αμερικανικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, το Μουσείο του Μπρούκλιν, τον κινηματογράφο Metrograph, την Ιστορική Εταιρεία και τη Δημόσια Βιβλιοθήκη της Νέας Υόρκης και το Stella Adler Studio of Acting. Ο **Δρ. Αντώνης Παπαδημητρίου**, Πρόεδρος του Ιδρύματος Ωνάση, αναφέρει: «Το Ίδρυμα Ωνάση προσκαλεί σε αυτή τη session το κοινό της Νέας Υόρκης να διερευνήσει θέματα που κυμαίνονται από την πολιτική σάτιρα έως τη δημοκρατία και την κοινωνική και πολιτική ευαισθητοποίηση, καθώς και να απολαύσει αυτό που θεωρούμε ότι αντιπροσωπεύει τη μακρά διάρκεια στον χρόνο της ελληνικής θεατρικής παράδοσης». Εκτός της ομώνυμης παράστασης το Φεστιβάλ περιλαμβάνει ταινίες, εκθέσεις, συζητήσεις, συναυλίες κ.ά. Περισσότερα στο <https://onassisusa.org/events/festival/birds> **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ Ν.Υ.

Νίκος Καραθάνας

«Έχει τεράστιο ενδιαφέρον ότι δεν μας ξέρουν εδώ και αυτό μας κάνει περισσότερο καθαρούς – γινόμαστε πάλι καινούργιοι, έτοιμοι να μας γνωρίσουν τον καθένα χωριστά και όλους μαζί. Το σίγουρο είναι πως περισσότερο απ' όλα πιστεύω στην ψυχή όλων αυτών που βρίσκονται πάνω στη σκηνή. Όπως και ότι ο Αριστοφάνης είναι μέσα στην κουλτούρα των Αμερικάνων. Πριν από χρόνια είχαμε έρθει στη Νέα Υόρκη με τη "Λυσιστράτη". Τυχαία συναντήσαμε στον δρόμο τον Ρόμπιν Γουίλιαμς. Όταν του είπαμε πως είμαστε έλληνες ηθοποιοί και τον λόγο για τον οποίο είχαμε έρθει στη Νέα Υόρκη, μας μιλούσε για ώρα για το ότι στο κολλέγιο μάθαιναν για τα έργα του Αριστοφάνη».

Χρήστος Λούλης

«Έχω την εντύπωση πως το κοινό εδώ έρχεται ήδη με την προδιάθεση πως θα τους αρέσουμε. Αισθάνομαι ότι η Νέα Υόρκη θέλει να δει το διαφορετικό, αυτή η αναζήτηση είναι στην κουλτούρα της. Ο κόσμος της έχει παρόν και κοιτάζει μπροστά – αντίθετα με εμάς που μονίμως κοιτάζουμε προς το παρελθόν μας. Με αυτές τις παραστάσεις εδώ είναι σα να ανοίγουμε ένα παράθυρο για να μπει περισσότερο φως από έξω».

Μιχάλης Σαράντης

«Από τη μία είναι η πόλη που θέλει να την εξερευνήσεις- απαιτεί να την ψάξεις, να τη δεις, να τη μάθεις. Από την άλλη, όμως, πρόκειται για μια πολύ απαιτητική παράσταση που απαιτεί οικονομία δυνάμεων, οπότε καταλαβαίνετε τη δυσκολία που έχουμε να αντιμετωπίσουμε. (γέλια) Αυτή τη στιγμή πάντως δεν νομίζω πως μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε τι ακριβώς συμβαίνει εδώ. Φαντάζομαι θα το καταλάβουμε μετά τις 13/5».

Amalia Bennet

«Μου αρέσει εδώ γιατί οι θεατές είναι σαν και μένα. Δεν καταλαβαίνουν τη γλώσσα και παρασύρονται από το συναίσθημα, από αυτό που συμβαίνει στη σκηνή».

Γιάννης Σεβδικάλης

«Εδώ εισπράττω ακριβώς ό,τι εισέπραττα. Μπαίνοντας συναντιέμαι με ένα γελάκι που έμεινε από πριν, μετά έρχεται η αποσβόλωση, καθώς βλέπουν έναν αθλητή των Παραολυμπιακών αγώνων να κάνει τον Δία, για να περάσω στο χειροκρότημα του τέλους. Υπέροχα συναισθήματα για έναν άνθρωπο που δεν είναι ηθοποιός».

Άγγελος Τραϊνταφύλλου

«Νιώθω πολύ καλύτερα εδώ απ' ό,τι στην Επίδαυρο ή στη Στέγη για βασικούς λόγους. Δεν χρειάστηκε να απαντήσουμε σε ερωτήσεις ανάλογες με αυτές που είχαν τότε ειπωθεί. Γιατί στην Επίδαυρο με τη Στέγη; Πώς νιώθουμε που αυτή η παράσταση είχε ανέβει από τον Κουν ή για το αν η μουσική του Χατζιδάκι είναι εμβληματική κ.λπ. Είναι τόσο ωραίο αυτό το συναίσθημα να μπορείς να κάνεις τη δουλειά σου χωρίς βαρίδια».

INFO

Live streaming: την Κυριακή 13 Μαΐου στις 23.59 από το σάιτ της Στέγης (www.sgt.gr) η τελευταία παράσταση στην Αμερική.
Όλα τα τραγούδια της παράστασης είναι ανεβασμένα στο youtube: <https://www.youtube.com/playlist?list=PLq7qHS4BDtYN9ItD1oY8jTrRMDZgNCZPT>

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΑΤΟΥΑΖ

3 ελληνίδες tattoo artists μας μιλούν για τη δουλειά τους

Της ΚΡΙΣΤΥ ΠΕΡΡΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Vasso

Η Βάσω του **Eightball Tattoo Studio** ακολουθεί μία συγκεκριμένη τεχνική στα τατουάζ της, την οποία δύσκολα θα βρεις στην Ελλάδα. Γεννήθηκε στη Νεμπράσκα των ΗΠΑ το 1975. Σπούδασε αργυροχρυσό και ακολούθησε τον τομέα της γλυπτικής στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Είναι λάτρης της Lowbrow κουλτούρας και αισθητικής, όπως και της μουσικής περασμένων δεκαετιών (20s-60s) Ασχολείται 12 χρόνια με το tattoo. Το στιλ της είναι επηρεασμένο από τα American Traditional - Old School tattoos, με διάθεση πειραματισμού.

Έχεις ένα πολύ ιδιαίτερο στιλ στο τατουάζ. Ποιες είναι οι επιρροές σου;

Η μορφή των TATTOO μου είναι επηρεασμένη από το αμερικανικό στιλ που αποκαλούμε traditional-old school tattoo. Οι πελάτες τα παλιά χρόνια ήταν κυρίως ναύτες στρατιώτες και η θεματολογία ανάλογη φυσικά, χωρίς βέβαια αυτό να είναι απόλυτο, καθώς σιγά-σιγά ερχόταν η παγκοσμιοποίηση και η επιρροή από άλλα στιλ tattoo σε όλο τον κόσμο. Η εξέλιξη έρχεται με την ωριμότητα παράλληλα του τι θέλεις να κάνεις και πώς θέλεις να το αποδώσεις.

Ελίνα Μελισσουρού

Η Ελίνα έχει και εκείνη δική της επιχείρηση, το **Etherisink**, και στον κόσμο των tattoos όλοι την αποκαλούν Ether. Με ένα ιδιαίτερο στιλ που θυμίζει κάτι από goth παραμύθι και σίγουρα σου αποσπάει την προσοχή με την πρωτότυπη μορφή του, τα τατουάζ της αποπνέουν μία ιδιαίτερη νεανικότητα. Παρόλο που συνήθως δουλεύει μόνη της, έχει υπάρξει guest σε tattoo shops του εξωτερικού, όπως το Meatshop Tattoo στη Βαρκελώνη.

Πώς έχει επηρεάσει η δουλειά την υπόλοιπη ζωή και τον χαρακτήρα σου; Στο tattoo δεν υπάρχει ωράριο, δεν υπάρχουν όρια. Είσαι συνέχεια σε μια διαδικασία δημιουργίας και αναζήτησης. Η συνεχής αλλαγή, η εξέλιξη της αισθητικής σου και κατ' επέκταση του χαρακτήρα σου, είναι αναπόσπαστο κομμάτι. Στη δημιουργία και τον πειραματισμό υπάρχει μεγάλη ανασφάλεια. Η μόνη σιγουριά βρίσκεται στην αγάπη που δίνεις σ' αυτό που κάνεις και στην πορεία που χαράζεις μέσα από τη δουλειά σου και τα πιστεύω σου.

VANS**"OFF THE WALL"****THE AUTHENTIC
NOT JUST ONE THING.**

Αγγελιάννα Κορωνιού

Ανήκει στην οικογένεια του **Dildo Tattoo Studio**, έχει σπουδάσει μόδα και σχεδιασμό εσωτερικών χώρων, ενώ είναι επίσης πολύ καλή στο kick boxing!

Υπάρχει κάποιο σχέδιο ή concept που είναι δημοφιλέ ανάμεσα στις γυναίκες; Οι πελάτισσές μου αγαπούν αυτό που κάνω γιατί προσπαθώ να είναι μοναδικό, όπως εκείνες! Οι τολμηρές επιλέγουν ελληνικές λέξεις και χιουμοριστικά σχέδια, είτε από αυτά που έχω ήδη σχεδιάσει είτε τα σχεδιάζω εξαρχής ειδικά για αυτές με βάση αυτό που έχουν στο μυαλό τους. Είναι μια προσωπική, γυναικεία υπόθεση ανάμεσα σε εμένα και στα κορίτσια μου. Οι περισσότερες ξέρουν τι θέλουν, οι υπόλοιπες απλά με εμπιστεύονται και κά-νομε το tattoo να φαντάζει διαδραστικό παιχνίδι.

ΤΑΤΤΟΘ

CONVENTION 2018

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Θα χυθεί μελάνι στην Αθήνα

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ

Almagro, Ισπανία
BillLoika, Ολλανδία
Bob Tyrrell, ΗΠΑ
Bryan Ramirez, ΗΠΑ
Carlos Rojas, ΗΠΑ
Ichibay, Ιαπωνία
Marco Galdo, Ιταλία
Mike The Athens, Ελλάδα
Myke Chambers, ΗΠΑ
Nikko Hurtado, ΗΠΑ
Norm, ΗΠΑ
Robert Hernandez,
Ισπανία
Rudy Fritsch, Ιταλία
Sergio Sanchez, ΗΠΑ
Shasha Unisex, Ιταλία
SNTSimo, Ιταλία

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ ΟΙ TATTOO ARTISTS

Best Black & Grey
Best Colour Neo trad
Best Dottism
Best Of show
Best Realistic
Best Geometry
Best Japanese
Best Old School
Best Tribal

Η

εποχή που τα τατουάζ αποτελούσαν χαρακτηριστικό των ροκάρδων, συμμοριτών ή περιθωριακών τύπων, έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Σήμερα, το body art αποτελεί τρόπο έκφρασης, είναι κοινωνικά αποδεκτό και επειδή κάθε celebrity που σέβεται τον εαυτό του έχει τουλάχιστον ένα τατουάζ (ή δέκα), θεωρείται πλέον και mainstream. Αν αποφασίσεις να «χτυπήσεις» ένα τατουάζ λοιπόν, είτε το κάνεις για προσωπικούς λόγους είτε επειδή έκαναν οι φίλοι σου και ζήλεψες, ένα είναι το μέρος για να δεις και να μάθεις τα πάντα πριν αποφασίσεις. Το 12ο Athens Tattoo Convention, ένα από τα πέντε καλύτερα φεστιβάλ τατουάζ της Ευρώπης, επιστρέφει ξανά στο Κλειστό Παλαιού Φαλήρου (Τae Kwo Do) για τρεις ημέρες γεμάτες εκδηλώσεις, διαγωνισμούς, συναυλίες, special events και... πολύ μελάνι. Εδώ συναντιούνται κάθε χρόνο από όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό

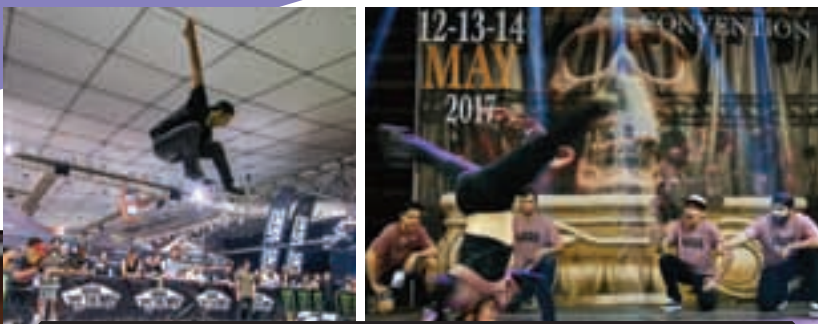
επαγγελματίες tattoo artists, λάτρεις των τατουάζ, αλλά και απλός κόσμος που θέλει να παρακολουθήσει από κοντά το φαντασμαγορικό event και να μάθει περισσότερα για την τέχνη της δερματοστιξίας. Ο Mike the Athens, ο διεθνώς καταξιωμένος Έλληνας tattoo artist, υπογράφει για ακόμη μία χρονιά την καλλιτεχνική διεύθυνση της διοργάνωσης: «Ένας θεσμός που θα τολμήσω να πω ότι στέφεται με επιτυχία σε όλα τα επίπεδα, ειδικά τα τελευταία χρόνια, όσον αφορά την ποιότητα και την προσέλευση του κόσμου». Στο χώρο του ATC θα «τρέχουν» καθημερινά διάφορα παράλληλα events, όπως street style χοροί, live performances, μοναδικά graffiti shows, body painting, διαγωνισμοί bmx και skate, αλλά και διαγωνισμοί tattoo με διάφορες κατηγορίες και κριτές τους κα-

λεσμένους ξένους καλλιτέχνες. Στο πλαίσιο της έκθεσης θα λειτουργούν επίσης περίπτερα με tattoo supplies, ρούχα και αξεσουάρ, piercing, αερογραφίες και μόνιμο μακιγιάζ. Ο **Κυριάκος Μπαλάσκας**, διοργανωτής του ATC και ιδιοκτήτης του Darkside Tattoo Society, εξηγεί ότι «κάθε χρονιά είναι μια πρόκληση να πάμε τη διοργάνωση ένα βήμα πιο πέρα. Αν με ρωτάτε πώς επιτυγχάνεται το "κάθε χρόνο και καλύτερα", θα σας πω πολύ απλά ότι για αυτές τις τρεις ημέρες δουλεύουμε περίπου 10 μήνες». Στα highlights της φετινής διοργάνωσης είναι φυσικά οι διεθνώς αναγνωρισμένοι tattoo artists που έρχονται από το εξωτερικό ως κριτές, αλλά και ένα ιδιαίτερο ζευγάρι από την Αγγλία που θα πραγματοποιήσει ένα εντυπωσιακό σόου με λειπίδες και φωτιές από εκείνα που ξεχνάς να κλείσεις το στόμα σου. «Τα επόμενα τρία χρόνια θα γίνει χαμός», υπόσχεται ο Κυριάκος.

«ΧΤΥΠΑ» ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ, ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΕΥΧΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το Athens Tattoo Convention συνεργάζεται ξανά με το «Make a Wish!» για να εκπληρώσει τις ευχές παιδιών από 3 έως 18 ετών με σοβαρές και απειλητικές ασθένειες. Στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο, οι επισκέπτες θα μπορούν να χτυπήσουν το «Αστέρι της Ευχής» στο σχέδιο και μέγεθος της επιλογής τους, έναντι του ποσού των €20, ενισχύοντας έτσι τον αγώνα τους για ζωή. Μη το σκέφτεσαι, πάρε τους φίλους σου και χτυπίστε το πρώτο, ή το 20ό σας τατουάζ, για καλό σκοπό.

BATTLE OF COLOR SKATE CONTEST

(Σάββατο 12/05 @ 18:30)

Από την απόλυτη urban street culture διοργάνωση δεν θα μπορούσε να λείπει το Battle of Color, όπου το Color Skates μαζί με τη Vans και το Monster Energy θα επιβραβεύσουν τους νικητές του Best Trick contest με special prizes!

BMX CONTEST

(Κυριακή 13/05)

Το καθιερωμένο bmx jam θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 13/5 στο Athens Tattoo Convention και στους νικητές των Best Tricks της Adult Category και της Amateur θα δοθούν special prizes από το Gutless bmx, τη Vans και το Monster Energy.

DANCE SHOW BY BREAKINGZ & BROWLERS

Σάββατο 12/5 Breakingz & Browsers & Κυριακή 13/5 Breakingz

Η δημιουργικότητα, η street κουλτούρα και το off the wall πνεύμα των χορευτικών group **Browsers & Breakingz** έχουν την υποστήριξη της Vans. Οι Browsers είναι μια χορευτική ομάδα που αποτελείται από αγόρια επαγγελματίες χορευτές και ασχολείται με το streetstyle και κυρίως το hip hop. Σκοπός τους είναι να μεταδώσουν τον ιδιαίτερο χορευτικό τους χαρακτήρα μέσω διαγωνισμών, βίντεο και shows. Οι BREAKINGZ είναι μια χορευτική ομάδα breakdance που αποτελείται από επαγγελματίες του είδους. Δημιουργήθηκε το 2010 με σκοπό την εξέλιξη και τη μετάδοση της Hip Hop street κουλτούρας.

VANS
"OFF THE WALL"

THE AUTHENTIC
NOT JUST ONE THING.

Οι επισκέπτες του Tattoo Exhibition θα έχουν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε διαγωνισμό για να κερδίσουν ένα από τα συλλεκτικά customized Vans shoes ειδικά σχεδιασμένα από tattoo artists. Ο διαγωνισμός θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο και την Κυριακή! Για να μπει στην κλήρωση βγάλε φωτογραφία το ζευγάρι Vans του artist που σε εκπράζει περισσότερο & μοιράσου τη φωτογραφία στο Instagram με το #vansgr κάνοντας tag τον artist που το έχει σχεδιάσει.

VANS X ATHENS TATTOO CONVENTION TATTOO EXHIBITION

Στα highlights του 12ου ATC είναι και το special δωμάτιο της Vans. Αναζήτησέ το και τσέκαρε την ξεχωριστή Tattoo Exhibition που φιλοξενεί. Στην έκθεση θα παρουσιάσει μαζί με το ATC customized Vans shoes αλλά και 50 ιδιαίτερα tattoo έργα. 13 γνωστοί tattoo artists από 10 διαφορετικά studios σχεδίασαν απευθείας πάνω στα Vans icons sneakers, που έχουν γράψει ιστορία στην street κουλτούρα, και δημιούργησαν μοναδικά customized Vans. Οι 13 καλλιτέχνες είναι: **Mike the Athens** (On the Road), **Panos Ntolas** (Walk the Line Tattoo), **Uncl Paul Knows** (The Gutter), **Alex Gotza** (Dirty Roses), **Vasso** (Eightball Tattoo Studio), **Brone** (Ritual Tattoo Athens), **Proki** (Proki Tattoo Studio), **Siemor** (Nico Tattoo Athens), **Tassos Sgardelis** (Honest Atttoo), **Eliot** (Raiden Tattoo Division), **Vaggelis** (Darkside Tattoo Society), **Panagiotis** (Darkside Tattoo Society), **Habs** (Darkside Tattoo Society). Η έκθεση θα διαρκέσει από την Παρασκευή έως την Κυριακή σε ειδικό δωμάτιο κοντά στο stage της διοργάνωσης.

ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΜΕ ΤΟΝ CAPTAIN (DARKSIDE TATTOO SOCIETY)

Πόσα χρόνια ασχολείσαι επαγγελματικά με το tattoo; Επαγγελματικά, κοντεύω έξι. Δεν τα έχω κλείσει ακόμη!
Ειδικεύεσαι στα old school. Τι ήταν αυτό που σε κέρδισε στο συγκεκριμένο στιλ; Νομίζω μου ταίριαζε πιο πολύ ζωγραφικά. Τα σχέδιά μου έβγαιναν πολύ φυσικά σε αυτό το στιλ και ζωγράφιζα όσα θα ήθελα να έχω κι εγώ επάνω μου.
Από την εμπειρία σου, ποιοι προτιμούν περισσότερο τα old school tattoos; Άντρες ή γυναίκες; Τα τελευταία δύο χρόνια, το συγκεκριμένο στιλ έχει γίνει πολύ δημοφιλές, οπότε το επιλέγουν και οι δύο. Λίγο περισσότερο οι άντρες γιατί έχει πιο χοντρές γραμμές και περισσότερο

χρώμα ενώ οι γυναίκες διστάζουν λίγο.
Θα σε δούμε φέτος στο 12ο ATC. Έχεις ετοιμάσει κάτι ιδιαίτερο; Θα με βρείτε να χτυπάω τατουάζ, το μόνο σίγουρο. Έχω ήδη στο μυαλό μου κάποια σχέδια, τα περισσότερα μέτριοι μεγέθους. Σε κάποιους διαγωνισμούς θα παίξουν και μεγαλύτερα όμως, τύπου «μανίκια».
Φέτος, στο Athens Tattoo Convention, ο Norman «Sailor Jerry» Collins, ο θρυλικότερος εκπρόσωπος της αμερικανικής tattoo art, θα έχει το δικό του κιόσκι. Πώς σου φαίνεται; Πιστεύω ότι ταίριαζει απόλυτα. Ήταν κάτι που έπρεπε να γίνει και χαίρομαι που θα είναι ανάμεσά μας ο θρυλικός Norman Collins, έστω και νοπτά.

Sake Tattoo Crew Studio

Ένα από τα μεγαλύτερα tattoo studio της Ευρώπης βρίσκεται στο Χαλάνδρι

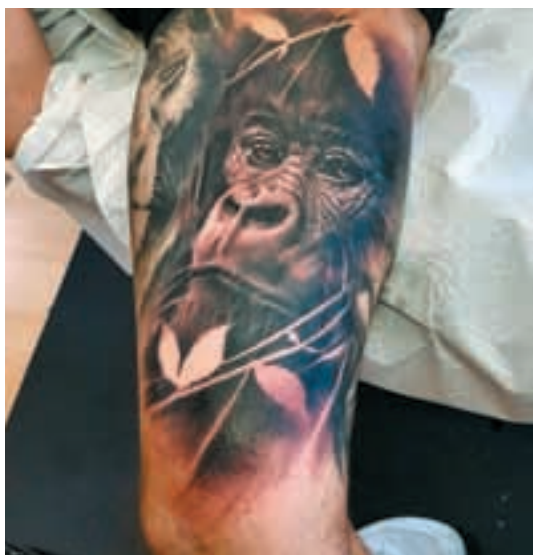
Ιστορικό tattoo studio, άρχισε την πορεία του το 2005 και σήμερα έχει εξελιχθεί σε ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης. Δεκαεφτά καλλιτέχνες θα ακούσουν τις ιδέες σας αλλά και θα σας προτείνουν μέσα από μια ευρεία γκάμα σχεδίων και στίλ, από realistic, graphic, geometrical, traditional, old school, ό,τι μπορεί να έχει στο μυαλό του ένας tattoo lover ή κάποιος που θέλει να χτυπήσει το πρώτο του tattoo. Ταλέντο, εμπειρία, γνώση και διάθεση λοιπόν, σε ένα ατμοσφαιρικό και απόλυτα φιλόξενο χώρο, όπου τηρούνται απόλυτα οι κανόνες

υγιεινής, ενώ υπάρχει εξειδικευμένο προσωπικό και για piercing art. Μπείτε στην ιστοσελίδα του για να δείτε κάποια από τα μοναδικά του σχέδια, να γίνετε φίλοι και στο Facebook για να ενημερώνεστε για τα events που κάνει, από προσκλήσεις guest Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών, έως tattoo parties.

● Κολοκοτρώνη 9 & Γκίνη 6, εμπορικό κέντρο Top Shop, Χαλάνδρι, 2106814681, www.saketattoo.gr, fb: Sake TattoCrew

Tattoo Division

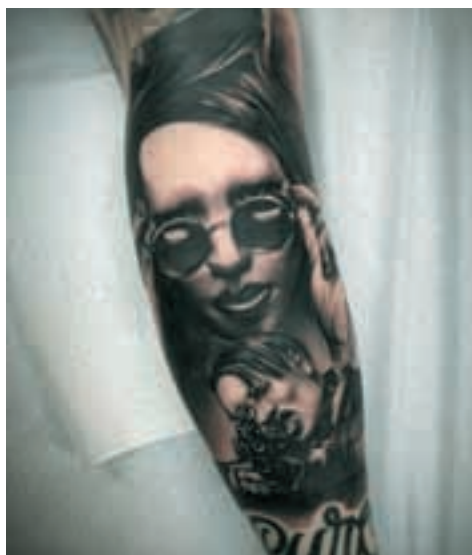

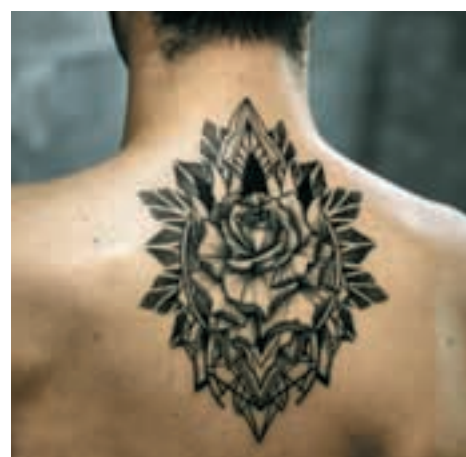
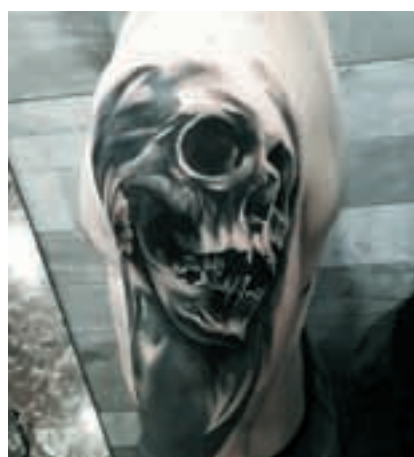
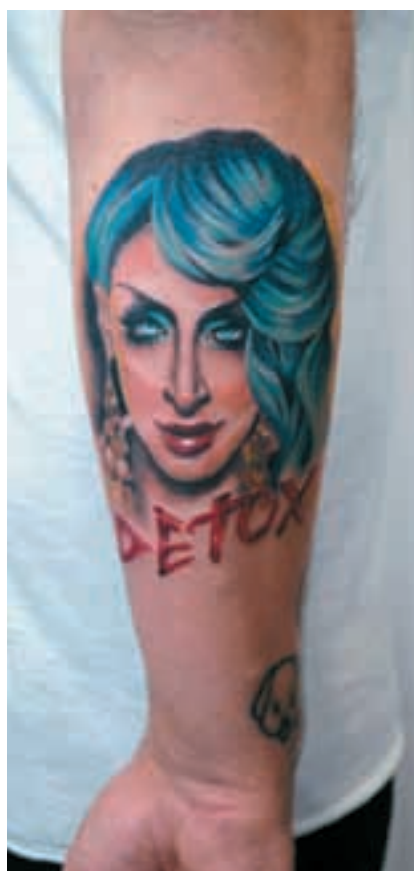
Άψογοι επαγγελματίες, εξαιρετικοί καλλιτέχνες

Μοναδικοί καλλιτέχνες αλλά και εξαιρετικοί επαγγελματίες αποτελούν το team του Raiden Tattoo, στην καρδιά της Ηλιούπολης. Εκεί, σε έναν πεντακάθαρο και πολύ προσεγμένο χώρο 350 τετραγωνικών μέτρων, με μπιλιάρδο, ντραμς και κιθάρες, θα δείτε χιλιάδες προτάσεις για τατουά αλλά τα παιδιά, εκτός από tattoo artists είναι και ζωγράφοι, θα σχεδιάσουν οτιδήποτε έχετε στο μυαλό και να είστε σίγουροι ότι αυτό που θα δείτε θα είναι καλύτερο και από αυτό που φανταστήκατε. Από την ομάδα, ο Raiden, ο οποίος είναι και ο ιδιο-

κτήτης, ο Ορέστης και ο Elliot ειδικεύονται στο ρεαλιστικό black & gray σχέδιο, ο Πύργος στο geometric blackwork, ο Στέφανος στο lettering, η Εβελίνα είναι η μάντζερ αλλά και η piercer του χώρου και ο Θωδωρής ο τεχνικός μάντζερ. Να είστε σίγουροι τόσο για την άριστη εξυπηρέτηση όσο και για το αποτέλεσμα.

● Διγενή 11, Ηλιούπολη, 2109754602, fb: Raiden Tattoo Division, Insta: RaidenTattooDivision

Από τα καλύτερα team της Αθήνας στο tattoo και το body piercing

Από τις πλέον έμπειρες, ταλαντούχες και ικανές, η ομάδα του Uncle Chronis θα σας εντυπωσιάσει τόσο από τις γνώσεις της γύρω από το tattoo και το body piercing, όσο και για την αγάπη της γύρω από την τέχνη του body art. Στον Χολαργό από το 2011, πλέον σε μεγαλύτερο χώρο και με σπουδαίο team, το Uncle Chronis δείχνει τεράστια προσοχή στην υγιεινή, με νοσοκομειακού επιπέδου αποστείρωση, αλλά και στα θέλω σας. Θα σας ακούσουν με προσοχή και το αποτέλεσμα θα είναι το καλύτερο που θα μπορούσατε να βάλετε στη φαντασία σας.

Η ομάδα

Την ομάδα του Chronis αποτελούν οι Τάσος Ξυδέας, με ειδίκευση στο realism και το black & grey tattoo, Αντώνης Μέγας, blackwork και geometrical, Κατερίνα Κοντοδήμα, colour realism

και watercolour tattoo, Χάρης Nez, old school, Simoni Gruber, neotraditional και colour tattoo, Νίκος Αναστασιάδης, realism/lettering, Uncle Chronis στο body piercing/modification, Ναστάζια Τερζόγλου, body piercing/shop manager και Ηλίας Αποστολάκης, apprentice/assistant.

Να είστε σίγουροι για την υψηλή ποιότητα τόσο σε καλλιτεχνικό όσο και σε τεχνικό επίπεδο.

● Φανερωμένης 7, Χολαργός, 2114007736,
www.unclechronis.com,
fb: Uncle Chroni's tattoo and body piercing
instagram: unclechronistattoo

ADVERTORIAL A.V.

Sailor Jerry και Athens International Tattoo Convention σε μια συνεργασία βγαλμένη από τον old school παράδεισο

Η διαχρονική τέχνη του Norman "Sailor Jerry" Collins θα έχει τη δική της παρουσία στο μεγάλο ραντεβού των εραστών του τατουάζ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

A

ν εκτιμάς το old school, χρωστάς περισσότερα από όσα νομίζεις στον Norman "Sailor Jerry" Collins και όλοι μαζί οι tattoo lovers οφείλουμε τα πάντα στον δημιουργό της γοητευτικότερης ιστορίας από τον κόσμο του τατουάζ. Αν εκτιμάς το old school, το neo traditional, την παντοτινή ομορφιά και την ιδιαίτερη ταυτότητα που χαρίζει ένα καλοσχεδιασμένο tattoo, αν αγαπάς το fun, τις συναυλίες, και την κουλτούρα του πιο αχύππου καλλιτέχνη που χτύπησε ποτέ τατουάζ, να ένα γεγονός που σε αφορά: Το ρούμι Sailor Jerry μας προσκαλεί να ζήσουμε την εμπειρία του 12ου Athens International Tattoo Convention συντροφιά.

Στις 11, 12 και 13 Μαΐου στο γήπεδο Tae Kwon Do, στο Ολυμπιακό Κλειστό Παλαιού Φαλήρου, το Sailor Jerry θα σε περιμένει με δικό του θεματικό χώρο, με live tattooing και πολλούς διαγωνισμούς με αυθεντικά Sailor Jerry δώρα. Αν είσαι fan του Norman "Sailor Jerry" Collins, αυτή θα είναι η τυχερή σου χρονιά. Αν ετοιμάζεσαι να παρασυρθείς στον μαγευτικό του κόσμο για πρώτη φορά, μια γνωριμία με την κουλτούρα του Sailor Jerry θα σου προσφέρει αξέχαστες εντυπώσεις γύρω από την αισθητική και την υπεροχή της δουλειάς του κορυφαίου αμερικανού καλλιτέχνη της δερματοστιξίας.

Δύο ή τρία πράγματα που θα έπρεπε να ξέρεις για τον Norman "Sailor Jerry" Collins

Γεννήθηκε το 1911 στο Ρίνο της Νεβάδα. Απέκτησε το παρατσούκλι του από τον Τζέρι, το απείθαρχο μουλάρι του σπιτιού, αλλά και τη λατρεία για τη θάλασσα, που τον συνόδευε διαχρονικά. Εμάθε την τέχνη του τατουάζ στο Σικάγο τη δεκαετία του '20, συχνά εξασκούμενος σε πτώματα στο νεκροτομείο, δημοφιλής πρακτική της εποχής. Μπαρκαρίσε με το ναυτικό, διέσχισε τον Ειρηνικό φτάνοντας στην Κίνα και την Ιαπωνία, αργότερα ανακάλυψε τη Χαβάη και την έκανε σπίτι του. Δούλεψε εναλλάξ και παράλληλα σε λιμάνια και τατουαζίδικα προτού στήσει οριστικά το στούντιό του στο 1033 της Smith Street στη Χονολουλού, όπου ξεδίπλωσε τις σημαντικότερες επινοήσεις του. Ήταν ο πρώτος που κατόρθωσε να φτιάξει μεμβράνη χρώμα, ενώ έως τη δεκαετία του '60, η παλέτα της tattoo art περιοριζόταν στο μαύρο, το πράσινο,

κίτρινο και το πράσινο. Μονάχα όσοι συναποτέλουσαν τον στενό κύκλο του μπορούσαν να αποκτήσουν ένα φιαλίδιο από το βιολετί μελάνι του αγρίως ανταγωνιστικού Sailor Jerry. Έγινε αυτοδίδακτος ηλεκτρολόγος - μηχανικός προκειμένου να κατασκευάσει τις δικές του μηχανές τατουάζ και καθιέρωσε πρώτος την αποστείρωση, νομιμοποιώντας μια βιομηχανία η οποία μικρή σημασία έδινε έως τότε στις συνθήκες υγιεινής. Ενσωμάτωσε τη γιαπωνέζικη παράδοση στην αμερικάνικη τεχνολογία, αναμειγνύοντας εξωτικά μοτίβα σε εθνικά σύμβολα, διατηρώντας σχεδόν καθημερινή αλληλογραφία και ανταλλάζοντας σχέδια και φωτογραφίες με αρτίστες της Ιαπωνίας σαν τον Kazuo Oguri και τον Horiyoshi II. Μελέτησε συστηματικά την εικονογραφία του στρατού και του ναυτικού ώστε κάθε σχέδιό του να διαθέτει πιστότητα.

Έζησε μυθιστορηματικά, πρωταγωνιστώντας σε καβγάδες, επαγγελματικές αντιπαράθεσεις, σκαρώνοντας φάρσες, παρουσίασε τη δική του εκπομπή στο μεταμεσονύκτιο ραδιόφωνο της Χονολουλού, πέθανε στα 62 του αφήνοντας σαφείς οδηγίες για τη διαχείριση του στούντιο και του μνημειώδους αρχείου του. Το Old Ironside Tattoo του Norman Collins παραμένει μέχρι σήμερα στη θέση του.

Το Sailor Jerry έχει αναλάβει τη φροντίδα του θρύλου και τη διατήρηση της καλλιτεχνικής κληρονομιάς του. Ένα ρούμι με αύρα Καραϊβικής, νότες κανέλας και αρώματα βανίλιας το οποίο μοιράζεται κοινό ήθος με τον εμπνευστή του, το Sailor Jerry έχει αγαπηθεί από όσους εκτιμούν τις αξίες του. Οι προσωπικότητες που αγνοούν τον μέσο όρο και ακολουθούν το δικό τους μονοπάτι μακριά από τη νόρμα είναι οι άνθρωποι του Sailor Jerry, ενός brand που πέρα από το ρούμι και το τατουάζ εκδηλώνεται και μέσα από τη μουσική, τις συναυλίες, τα εικαστικά, τη street κουλτούρα, τις μηχανές, το σερφ, το γκραφίτι, το ταξίδι και στιδήποτε αυθεντικό, μπορείς πάντοτε να αναγνωρίσεις τον άνθρωπο του Sailor Jerry από την μποέμικη νοοτροπία όσων επιμένουν να ζουν σύμφωνα με τα στάνταρ που έχουν ορίσει οι ίδιοι για τον εαυτό τους. Πώς το είπε ο ίδιος ο Norman "Sailor Jerry" Collins, ο πατριάρχης του old school tattoo, την κληρονομιά του οποίου θα γιορτάσουμε στο International Tattoo Convention παρέα με το Sailor Jerry; «Originating, never imitating». Amen to that.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Το Sailor Jerry χαρίζει 3 αυθεντικά tattoo του Norman "Sailor Jerry" Collins και δωρεάν προσκλήσεις για το Athens International Tattoo Convention.

Το Athens International Tattoo Convention θα πραγματοποιηθεί στις 11, 12 και 13 Μαΐου στο γήπεδο Tae Kwon Do, Ολυμπιακό Κλειστό Παλαιού Φαλήρου. Οι 3 τυχεροί θα κερδίσουν ένα tattoo από τον tattoo artist CAPTAIN του DarkSide Tattoo Society, το οποίο θα γίνει κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ στο θεματικό περίπτερο του Sailor Jerry. Δέκα επιπλέον τυχεροί θα κερδίσουν από μια μονή πρόσκληση για το Athens International Tattoo Convention, για την ημέρα επιλογής τους.

Για να δηλώσετε συμμετοχή στον διαγωνισμό και να κερδίσετε ένα από τα πλούσια δώρα του Sailor Jerry για το Athens International Tattoo Convention 2018, η διαδικασία είναι απλή.

Στείλτε ένα email στη διεύθυνση contest@athensvoice.gr με θέμα: Sailor Jerry σημειώνοντας αν ενδιαφέρεστε για το tattoo ή την πρόσκληση και μπειτε στον διαγωνισμό. Η προθεσμία λήγει την Παρασκευή 11/5 στις 12.00 μ.μ. Οι νικητές θα προκύψουν έπειτα από κλήρωση και θα ειδοποιηθούν με μήνυμα στο email επικοινωνίας τους.

Απολαύστε υπεύθυνα

Paolita

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Maguey

ΣΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΜΕ ΤΗΝ **PAOLITA**

Δεν ξέρω πώς να περιγράψω αυτά τα μαγιό που σχεδιάζει με τόση επιτυχία τα τελευταία χρόνια η **Anna - Paola Παπακωνσταντίνου**, το κορίτσι που πατάει (λόγω καταγωγής) με το ένα πόδι στην ηλιόλουστη Ελλάδα και με το άλλο στο πολύχρωμο Μεξικό. Πιστεύω ότι τα μαγιό **Paolita** αδικούνται, όταν τα περιγράφεις. Πατί πρωτίστως αξίζουν για την εφαρμογή τους, το φινιρίσμά τους και (κυρίως) για τα υπέροχα ζαλιστικά υφάσματα. Φέτος η Anna Paola εμπνέεται από τον τόπο καταγωγής της μητέρας της, το Μεξικό, και στη νέα της συλλογή σε ταξιδεύει στη μεξικάνικη Ριβιέρα μέσα από αέρινα σύνολα και κομψά μαγιό. Από την παραδοσιακή μεξικανική

ζωγραφική τέχνη της σειράς **Amate** στα κεραμικά μοτίβα της **Talavera** και από εκεί στη μεξικάνικη μουσική παράδοση που «χρωματίζει» τη **La Bikina**. Και επειδή το καλοκαίρι σημαίνει πάνω απ' όλα ψυχική γαλήνη, η Paolita καταλαγιάζει το πνεύμα με τις κλασικές **White Core Classics**, **Black Classics** και **Voyage Navy**, τονίζοντας τη διαχρονική «ηρεμία» του λευκού, του μαύρου και των ναυτικών ριγέ. Η κολεξιόν συμπληρώνεται με αέρινα καφτάνια μακριά ή κοντά και πολύχρωμα body που φοριούνται θαυμάσια τα καλοκαιρινά βράδια δίπλα στην ήσυχη θάλασσα: της πλάγια ντελ Νάμος ή της πλάγια ντελ Κάρμεν, ανάλογα από ποια σκοπιά βλέπεις τη ζωή.

Adelita

Maguey Silk Jumpsuit

Yoko

Talavera

Ολόκληρη τη συλλογή Paolita μπορείτε να τη βρείτε στα Attica (City Link και Golden Hall) www.paolita.co.uk

GLAMAZON

I am not a Barbie girl

**...Σαφώς και καμία σχέση.
Όταν ήμουν μικρή απαγορευόταν
η εισαγωγή μπανάνας και οι Μπάρμπι
ήταν δυσεύρετες**

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ποτέ δεν μου άρεσε η κούκλα Μπάρμπι. Όχι ότι κυκλοφορούσαν και τόσες πολλές, όταν ήμουν μικρή. Ήταν τότε που απαγορευόταν η εισαγωγή μπανάνας για να προστατευτεί η εγχώρια παραγωγή. Αλλά ήταν λίγες, σπάνιζαν και ήταν μικρούτσικες σε σχέση με τις «ξένες». Αυτό θυμάμαι. Και έτσι τρώγαμε μήλα και πάλι μήλα. Τις Μπάρμπι και τις εξωτικές μπανάνες τις βλέπαμε με το κιάλι. Τύχη βουλό αν ερχόταν κάποιος από το εξωτερικό και τις έφερνε δώρο. Και τις μπανάνες και τις Μπάρμπι. Όσα κορίτσια λάτρευαν τη συγκεκριμένη κούκλα και ήταν πολλά βολεύονταν καμιά φορά με τη μακρινή εξαδέλφη της, τη Σίντι. Αλλά η Μπάρμπι ήταν το απόλυτο must.

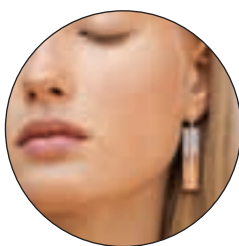
Μέση δακτυλίδι. Κωνικά στήθη. Στενή λεκάνη. Πλαστικές πατουσίτσες που στέκονταν στις μύτες. Πατί; Για να υποδεχθούν αβίαστα τις ψηλοτάκουνες γόβες. Ναι, η Μπάρμπι φορούσε πάντα ψηλοτάκουνα. Και είχε ξανθά πλούσια μαλλιά. Πριν αποκτήσει πολυπολιτισμικό πρόσωπο, τα τελευταία χρόνια. Και κυκλοφορεί και σε Μπάρμπι με καμπύλες, ψηλή Μπάρμπι και όχι και τόσο ψηλή Μπάρμπι.

Αργότερα στην εφηβεία μου κι ενώ η Μπάρμπι δεν είχε καταφέρει να αγγίξει την παιδική ψυχή μου, εννοώ ότι δεν με ενδιέφερε να παίξω μαζί της, να της

αλλάζω ρούχα, αυτοκίνητα και να ζω τον έρωτα της με τον Κεν, το σώμα της Μπάρμπι είχε γίνει πρότυπο. Αυτό έβλεπες στα εξώφυλλα των περιοδικών της εποχής. Από την Νάντια Άουερμαν με τα ήιο μακριά πόδια του κόσμου' έως τα μοντέλα που ήταν φτυστές η Μπάρμπι.

Κάποια επεισόδια αργότερα, όταν η κόρη μου είχε γενέθλια «γέμιζε» Μπάρμπι. Μπάρμπι με κάμπριο, Μπάρμπι γοργόνα κτλ. Δεν «κόλλησε» κι εκείνη. Την ενδιέφερε περισσότερο μια κούκλα, την οποία την έλεγαν... Δρακουλόρα και οι όμοιές της. Ήταν φανερό ότι τα πράγματα άλλαζαν... Γενικώς. Άλλαζαν και τα γούστα των κοριτσιών. Τα παιχνίδια με τα οποία έπαιζαν. Οι ανάγκες τους. Τα καρέ της ζωής τους. Μεγαλώνοντας γινόταν ανάγκη να μάθουν να αγαπούν το σώμα τους. Άλλαζαν και οι γονείς.

Ο δρόμος της αυτοπεποίθησης ποτέ δεν ήταν στρωμένος με πλαστικές κουκλίτσες. Σήμερα η Μπάρμπι έπαψε να είναι τόσο φετιχιστικά θηλυκή και οι high maintenance ζωντανές εκδοχές της είναι ελάχιστες. Μεγάλη νίκη για το πλαστικό γυναικείο φύλο είναι ότι σχεδίαστηκε Μπάρμπι με επίπεδες πατούσες. Επιτέλους, το κορίτσι απαλλάχτηκε από την τυραννία της γόβας στιλέτο. Αν φορούσε αθλητικά παπούτσια, τότε που ήμουν παιδί, μπορεί να της είχα δώσει μια ευκαιρία.

iD-Concept Stores x Ioanna Souflia

Η διεθνούς φήμης σχεδιάστρια κοσμημάτων **Ioanna Souflia**, συλλέγοντας εικόνες από την Αθήνα, το Λονδίνο και το Παρίσι, παρουσιάζει μία σειρά από μικρογλυπτά με έντονη προσωπικότητα, τα οποία επηρεάζονται από αρχιτεκτονικά στοιχεία, οργανικές φόρμες αλλά και αυστηρές γραμμές. Η πρώτη της συλλογή κοσμημάτων **Symbiosis** αποτελείται από μάρμαρο θάσου δουλεμένο στο χέρι από την ίδια και μαύρο χρυσό. Γνωρίστε όλη τη συλλογή **Symbiosis** στις **24 Μαΐου**, στο **i-D Concept Stores** στο **Golden Hall** και στο **www.idconceptstores.com**.

G STAR RAW

Τζιν αμάνικο πουκάμισο €109

MARIANNA PETRIDI

Δακτυλίδι με σμάλτο €85

VICHY

Ορός Mineral 89, με 89% ιαματικό νερό και υαλουρονικό οξύ

OPTIC CULTURE

Γυαλιά πλίου Kaleos €170

CHANEL

Άρωμα Chance σε compact μορφή

TOMS

Υφασμάτινες εσπαντρίγιες €55

MERRELL

Αθλητικό unisex παπούτσι

TOMMY HILFINGER

Ανδρικό μαγιό €69,99

MAHJONG BOUTIQUE

Ημερολόγιο Moleskine Barbie edition €26

SCHOTT

Ανδρικό φούτερ

SWATCH

Πολύ XX-Rated €70

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Citizen Jim & The Spicy Combos στο Rockwood

Τον πρώτο DYL δίσκο τους, «Trashotomy», θα παρουσιάσουν ο Citizen Jim και η μπάντα του The Spicy Combos. Ο Citizen Jim συστήθηκε στο κοινό με το «Winners of Losers» EP και τώρα επιστρέφει μαζί με την μπάντα του, με πικάντικο ύφος και όρεξη για πειραματισμό! Μια funk rock rap εμπειρία του μυαλού σε οικολογικά και εναλλακτικά μονοπάτια ενάντια στην "trash - lobo - tomy", όπως λένε οι ίδιοι.
Την Πέμπτη 17 Μαΐου στο Rockwood, Βασιλέως Ηρακλείου 2 και Πατισίων, Μουσείο, 2155010941. Στις 21.30, με ελεύθερη είσοδο.

ΦΩΤΟ: ELIAS MORAITIS

«Γιάννη...»

Νέο τραγούδι και videoclip με πολλούς guests από τους Magic De Spell

Νέο τραγούδι από το ιστορικό ελληνικό γκρουπ. Οι Magic de Spell ξεκινούν από τη γλυκόπικρη παροιμία «Τι χες Γιάννη, τι χα πάντα» και δημιουργούν τον δικό τους «Γιάννη...». Καυτηριάζουν τη ζωή του σήμερα μέσα από τα πρόσωπα των κεντρικών «ηρώων» του τραγουδιού. Στο τέλος του τραγουδιού ο Δημήτρης Πουλικάκος συμπληρώνει την παροιμία, επιβεβαιώνοντας σαρκαστικά το διαχρονικό της νόημα. Τι ήταν όμως αυτό που τους έκανε να επανενώσουν αυτή τη μεγάλη παρέα; Ο τραγουδιστής του γκρουπ, Γιώργος Λαγγουρέτος, μας λέει: «Αποφασίσαμε να τρολάρουμε λίγο την πραγματικότητα, γι' αυτό οι πρωταγωνιστές του clip είναι δύο φουσκωτές κούκλες sex. Γιατί είναι οι "από κάτω" και γι' αυτούς δεν αλλάζει ποτέ τίποτα. Και επειδή οι παρέες είναι σημαντικές στις μέρες μας, καλέσαμε τους φίλους μας στα γυρίσματα και αυτοσαρκαζόμαστε... όλοι μαζί!». Το «Γιάννη...» συνοδεύει ένα video που υπογράφει ο σκηνοθέτης Νίκος Σούλης με πρωταγωνιστές δύο φουσκωτές κούκλες sex. Στο clip πέρα από τον Δημήτρη Πουλικάκο εμφανίζονται εκλεκτοί φίλοι της ελληνόφωνης ροκ σκηνής. Παρόντες οι Οδυσσέας Γαλανάκης (Απροσάρμοστοι), Γρηγόρης Κλιούμης (Υπόγεια Ρεύματα), Δημήτρης Μητσολάκης (Ενδελέχεια), Μίμης Καλαντζής (Τσοπάνα Ραβέ), η Θέκλα Τσελεπή, ο φωτογράφος Ηλίας Μωραΐτης και ένας φίλος από τα live των Magic, ο Δημήτρης Μιχαηλίδης. Όλοι μαζί αποκαλύπτουν τη δεύτερη πτυχή του τραγουδιού «Γιάννη...». Την ηρωική πορεία ολοκλήρης της ελληνικής ροκ σκηνής μέσα στο χρόνο περνώντας από πολλές δοκιμασίες.

TEDx Athens
x = independently organized TED event

**THE MORE WE SEE SOMETHING
THE LESS WE REALISE IT.**

On **June 2nd 2018**, TEDxAthens invites you to rediscover the Ordinary at the Stavros Niarchos Foundation Cultural Center (SNFCC).

Book your tickets now at ordinary.tedxathens.com

MEDIA SPONSOR:

SPONSORS:

CITY GUIDE

RED BULL DANCE YOUR STYLE

Ο χορευτικός διαγωνισμός της χρονιάς έφτασε. Γίνε κριτής στο μεγάλο τελικό που θα γίνει στην Αθήνα.

Ποια ή ποιος θα είναι ο κυρίαρχος για τη σκηνή της street dance; Για πρώτη χρονιά ο διαγωνισμός Red Bull Dance Your Style διεξάγεται στην Ελλάδα με προκριματικούς στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη σε μοναδικά locations, από όπου ξεκίνησε και η street dance κουλτούρα. Οι 8+8 καλύτεροι που ξεχώρισαν στο Σύνταγμα και το Άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, συναντώνται στον μεγάλο τελικό την Κυριακή 13 Μαΐου στο Box Athens. Γυναίκες και άνδρες αναμετρώνται μαζί στη σκηνή του BOX, στην οδό Πειραιώς 130.

Έλα να το ζήσεις από κοντά με την παρέα σου και γίνε εσύ αυτός που θα αποφασίσει ποιος θα πάρει τη νίκη ψηφίζοντας εκείνη τη στιγμή, μετά το κάθε battle. Οι Billy, Ειρήνη, Μαρία, Sítzi Kun, Dimas Dim, John Wane, Haribo, Μαντώ, Icler, Zoob, Virtuozo, Rekoz, Cut1, Lil Cli, Onel, Fuerza Negra θα τα δώσουν όλα.

Ο 12ος Πίθηκος παρουσιάζει τον τελικό και με τη φωνή-σήμα κατατεθέν αλλά και την αύρα του είναι 101% σίγουρο πως θα ξεσηκώσει το κοινό και τους χορευτές-πρωταγωνιστές, τα looks των οποίων θα επιμεληθεί με ρούχα και αξεσουάρ η Ryrex. Η προπώληση εισιτηρίων έχει ξεκινήσει στο ticketmaster.gr και στα καταστήματα ΓΕΡΜΑΝΟΣ & COSMOTE. Μείνε συντονισμένος στο www.redbull.com/gr-el

- ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Wine bars

Οι ναοί του κρασιού
5 στάσεις για παθιασμένους οινόφιλους

της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Πριν λίγα μόνο χρόνια η σχέση μας με το κρασί περιοριζόταν στο χύμα περιεχόμενο μιας μπρούτζινης κανάτας (λέγε με και καρτούτσο...). Αμφίβολη προέλευση, αμφίβολη ποιότητα, που όμως μας άρεσε. Δεν είναι αυτό το περίεργο. Το πραγματικά άξιο απορίας είναι πώς

γίνεται μια χώρα που έχει άρρηκτη σύνδεση με το κρασί από την απαρχή του πολιτισμού της και επιπλέον ιδανικό terroir, να μη διαθέτει κάτι αξιόλογο να επιδείξει παρά μόνο μέχρι πολύ πρόσφατα. Τα τελευταία χρόνια το ελληνικό κρασί πράγματι έχει κάνει άλματα. Από τη μία οι οινοπαραγωγοί εμπιστεύτηκαν τις γηγενείς ποικιλίες, από την άλλη ενώθηκαν όλοι μαζί κατορθώνοντας το μεγάλο βήμα προς τα έξω. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι με τις νέες, εκπληκτικές εμφιαλώσεις τους, δεν κατάφεραν μόνο να καθιερώσουν τις ελληνικές ποικιλίες και να τις κάνουν αναγνωρίσιμες διεθνώς, αλλά και να ξεκινήσουν από την αρχή μια εγχώρια συζήτηση για την κουλτούρα του κρασιού. Τότε φύσηξε ένας πραγματικός αέρας αλλαγής, φέρνοντας μαζί του και τα πρώτα wine bars.

Τα wine bars είναι οι ιεροί ναοί του κρασιού. Εδώ θα ανακαλύψεις τις ποικιλίες που αγνοείς, θα βρεις τις αγαπημένες σου, ενώ δεν αποκλείεται να γνωρίσεις και απευθείας τους οινοπαραγωγούς, καθώς δεν είναι λίγα τα wine bars που διοργανώνουν οινογνωσίες σε εβδομαδιαία βάση. Μικρά καταφύγια για τους οινόφιλους, που πλέον έχουν τη δυνατότητα να δοκιμάσουν εκπληκτικά κρασιά απλά κάνοντας μια βόλτα στην πόλη. Τώρα λοιπόν, που η άνοιξη γλυκαίνει τα βράδια και κάνει τις διαδρομές μέσα στην πόλη κάτι παραπάνω από ευχάριστες, είναι η ώρα να κάνεις και εσύ τη δική σου βόλτα με στόχο να ανακαλύψεις το επόμενο, υπέροχο και δροσερό ποτήρι κρασί. Τα wine bars που ακολουθούν, θα σε βοηθήσουν σε αυτό τον ιερό σκοπό. ▶

Κομψότατο wine bistro, γαλλικά κρασιά και εξαιρετικό φαγητό από τον Alain Parodi

Το μάθαμε στη μέση του χειμώνα και σε αυτό το διάστημα το τιμήσαμε όλοι δεόντως, τόσο που για την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων το L' Audrion ανοίγει πια από το μεσημέρι (διευκολύνονται και οι επαγγελματικές συναντήσεις). Η ζήτηση είναι διαρκής, ίσως γιατί το αθηναϊκό κοινό εκτιμά τη γαλλική φινέτσα, το μεράκι και την απόλυτη συνέπεια που διακρίνει αυτή την υπέροχη κομψή cave à manger, από το σέρβις μέχρι τις φιάλες και κάθε πιάτο που προτείνει η κάρτα του. Γάλλοι ιδιοκτήτες και Γάλλος σεφ (ο βραβευμένος με αστέρι Michelin Alain Parodi) δημιουργούν στο πιο γραφικό σημείο της πόλης μια αυθεντική bistrotopie εμπειρία συνδυάζοντας τη φινέτσα ενός bistro με τις νόστιμες δημιουργίες της γαστρονομίας. Οινικές και γευστικές γευσισγνωσίες, εξαιρετικά πιάτα, άκρως ενδιαφέροντα και διαρκώς ανανεωμένη λίστα κρασιών από γαλλικούς αμπελώνες, brunch, επαγγελματικά γεύματα και αξέχαστες βραδιές με αγαπημένα πρόσωπα στο υπέροχο παλιό κτίριο της Πλάκας, που ανακαινίστηκε με κομψότητα και υπέροχη σύγχρονη αισθητική. Η φιλοσοφία μιας cave à manger θέλει τα πιάτα να μπαίνουν στη μέση και να μοιράζονται μαζί με το άνοιγμα αρωματικών κρασιών. Τα καλά νέα, πέραν του νέου ωραρίου,

είναι ότι στο μενού εντοπίζονται διαφοροποιήσεις και νέες προτάσεις λόγω εποχής (αλλάζει το 40% του μενού ανά εποχή), ενώ Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη 19.30-21.30 ακούμε ζωντανά jazz και γαλλικά τραγούδια που μας μεταφέρουν στα στενά της Μονμάρτης. Τέτοιες μέρες και για όλο το καλοκαίρι στην ανανεωμένη ταράτσα του

L' Audrion δοκιμάζουμε παραδοσιακές συνταγές στην cocotte με έμφραση στα εποχικά φρέσκα προϊόντα και στην ποιότητα, λίγα υλικά στο πιάτο, με καλή διαχείριση, κλασικά ζεστά και κρύα πιάτα, πάστα και ριζότο, παγωτό με φρούτα εποχής και πραγματικά σπουδαία επιδόρπια διά χειρός του chef Parodi. Όχι μόνο. Το L' Audrion διαθέτει επίσης μια υπέροχη κάβα, όπου μπορείς να προμηθευτείς για το σπίτι φιάλες (και μάλιστα σε αρκετά προσιτές τιμές από άγνωστους σ' εμάς γαλλικούς αμπελώνες (Προβηγκία), αλλά και κλασικά αγαπημένα κρασιά από το Μπορντώ και τη Βουργουνδία. Κι επειδή το L' Audrion έχει αγαπηθεί πολύ, για να μην υπάρχουν απογοητεύσεις συστήνεται κράτηση, ιδίως για τις γευσισγνωσίες.

● Πλ. Φιλόμουςου Εταιρείας 3, Πλάκα, 2103241193, Fb: L' Audrion
Ανοιχτά καθημερινά 12μ.μ-1 π.μ., Δευτέρα κλειστά.

Fabrica De Vino

Πάθος για το καλό κρασί

Αγάπη και πολύ πάθος για το καλό κρασί από τους ανθρώπους του Fabrica De Vino, ενός ατμοσφαιρικού και φιλικού χώρου, όπου θα συνδυάσετε το κρασί σας με πιάτα που θα σας θυμίσουν καλοκαίρι. Ο ελληνικός αμπελώνας κυριαρχεί στην κάβα, με πολλές μάλιστα γηγενείς ποικιλίες. Περισσότερες από 500 ετικέτες και οι 40 από αυτές και σε ποτήρι. Θα συνοδεύσετε με δροσερές σαλάτες, φρέσκα θαλασσινά (εξαιρετικό το κριθαρότο με θαλασσινά, όπως επίσης οι γυαλιστερές και τα στρείδια), αλλά και πιάτα όπως ψητός τόνος και λαβράκι, το οποίο μπορείτε να απολαύσετε και σε σάντουιτς, το γνωστό Balik Ekmeκ. Και να είστε σίγουροι ότι θα σας περιποιηθούν σαν να είστε καλεσμένοι σε αγαπημένους σας.

● Εμ. Μπενάκη 3, κέντρο, 2103214148, www.fabricadevino.gr, fb: Fabrica De Vino

Materia Prima

Ένα από τα καλύτερα wine bar και ταυτόχρονα μία από τις πιο ενημερωμένες κάβες

Στην πιο ανερχόμενη γειτονιά του κέντρου υπάρχει εδώ και σχεδόν δύο χρόνια ένα μικρό, οινόφιλος παράδεισος. Στο Materia Prima όχι απλά μπορείς να βρεις μια λίστα με 60 ετικέτες υπέροχων κρασιών by the glass (που μάλιστα αλλάζει 2 φορές τον μήνα) αλλά και μια κάβα με 500 επιπλέον ετικέτες. Ακριβώς στο κέντρο μια γυάλινη προθήκη φυλάει τα αληθινά διαμάντια, αποκλειστικές εισαγωγές κρασιών από τις γωνιές του κόσμου (όπως Μαγιόρκα, Τενερίφη, Μαρόκο, Τασμανία, Καλιφόρνια), που μπορείς να προμηθευτείς (και) για το σπίτι. Για απαραίτητη συνοδεία, θα βρεις εξίσου εντυπωσιακά πιάτα όπως μαύρη φακή με μελάνι σουσιάς, κινόα, απάκι κοτόπουλου ή ταλιάτα μόσχου από σιτεμένη σπαλομπριζόλα. Tip: Συχνά πραγματοποιούνται απίθανες οινογνωσίες όπου οι sommelier μας εισάγουν σε μία διαφορετική κάθε φορά ποικιλία.

● Φαλήρου 68, Κουκάκι, 2109245935, Fb: @material.prima.winebar

5 tips για αρχάριους

- Το Ασύρτικο της Σαντορίνης, το Μοσχοφίλερο της Μαντίνας, το Αγιωργίτικο της Νεμέας και το Ξινόμαυρο της Νάουσας είναι οι πιο γνωστές ελληνικές ποικιλίες και οι πιο αναγνωρισμένες στο εξωτερικό.
- Μια καλή αρχή για να μάθεις αν σου αρέσει μία ποικιλία ή όχι είναι να δοκιμάσεις ΠΟΠ (σημαντικό) κρασιά από 3 ή 4 διαφορετικούς παραγωγούς. Δοκιμάζοντας, θα αρχίσεις σιγά-σιγά να καταλαβαίνεις τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε ποικιλίας.
- Οι σημαντικότερες οινοπαρα-

γωγικές περιοχές της Ελλάδας είναι η Νεμέα, η Νάουσα, η Μαντίνα και η Σαντορίνη.

● Το κρασί είναι ζωντανός οργανισμός. Έχει κύκλο ζωής, γεννιέται, μεγαλώνει, ωριμάζει, και πεθαίνει όπως ο άνθρωπος. Συνήθως η καλύτερη στιγμή του είναι λίγο μετά την ενηλικίωση.

● Το σωστό ποτήρι για το κρασί είναι αυτό που έχει σχήμα τουλίπας, έτσι ώστε να κρατάει τα αρώματα του κρασιού μέσα. Πάντα το κρατάμε από τη βάση του ή το «πόδι», για να μην επηρεάζουμε τη θερμοκρασία του κρασιού.

Το ατμοσφαιρικό wine bar & resto των νοτίων προαστίων

Υψηλής αισθητικής wine bar & resto, με απόλυτη γνώση γύρω από το κρασί αλλά και το καλό ιταλικό φαγητό. Ο sommelier θα σας ενημερώσει για τις 300 plus ετικέτες από τον ελληνικό, τον ιταλικό και το διεθνή αμπελώνα, εκ των οποίων οι περίπου 50 προσφέρονται και σε ποτήρι. Ετικέτες, μάλιστα, που εναλλάσσονται, με κάποιες να είναι premium αλλά και παλαιότερων χρόνων. Τα εξαιρετικά αυτά κρασιά μπορείτε να απολαύσετε τρώγοντας κάτι ελαφρύ αλλά ποιοτικό, όπως ένα tapas ή μια ποικιλία ιταλικών αλλαντικών και τυριών, αλλά και με ένα πλήρες ιταλικό γεύμα, με πίτσα, φρέσκα ζυμαρικά και άλλα πολλά,

όπως το εκπληκτικό πειραγμένο ριζότο με γκοργκοντζόλα και αχλάδι, που συνοδεύεται με το γλυκό κρασί Princess του Κτήματος Αβαντίς. Στο Vinarte πραγματοποιούνται συχνά βραδιές γευσιγνωσίας, αξίζει να βρισκεστε εκεί την Παρασκευή 11 Μαΐου με γευσιγνωσία από παλιές χρονιές και συλλεκτικές φιάλες της Τοσκάνης, ενώ κάθε Πέμπτη η ατμόσφαιρα πλημμυρίζει από ταιριαστούς jazz, swing, funky ήχους από live εμφανίσεις εναλλασσόμενων σχημάτων.

● **Μαραγκού 18, Γλυφάδα, 2108941511, www.vinarte.gr, fb: Vinarte**

Wine Station @ Chocolat Royal

Ένας προορισμός για κάθε οινόφιλο στη γειτονιά του Θησείου

Μάλλον δεν υπάρχει ιδανικότερο σημείο για να πεις ένα ποτήρι κρασί από τη γειτονιά του Θησείου. Εκεί, στην αρχαιότερη γειτονιά της Αθήνας υπάρχει το Chocolat Royal, που κρύβει έναν προορισμό για κάθε οινόφιλο. Στο ισόγειο του νεοκλασικού κτιρίου, στο ανανεωμένο wine bar "Wine Station", θα ανακαλύψεις μια λίστα με 150 ετικέτες (40 από αυτές και σε ποτήρι), που έχουν προσεκτικά επιλεγεί από τον sommelier Δημήτρη Σπυρόπουλο. Αρώματα από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα γεμίζουν το ποτήρι σου, όσο εσύ χαλαρώνεις ακούγοντας τους απαλούς ήχους της μουσικής. Για να συνοδέψεις αυτά τα υπέροχα κρασιά θα βρεις ένα μενού με επιλεγμένα πιάτα του σεφ Σπύρου Μάλλιου, ενώ

μπορείς επίσης να επιλέξεις όποιο πιάτο επιθυμείς και από το μενού μεσογειακής κουζίνας του C-Restaurant, που λειτουργεί στον δεύτερο όροφο του Chocolat Royal. Ιδανική ώρα για να απολαύσεις όλα αυτά και να χαλαρώσεις από το απόγευμα και μετά όταν ο ήλιος δύει. Τώρα το καλοκαίρι και στον εξωτερικό χώρο, στον πεζόδρομο της Αποστόλου Παύλου. Ώρες λειτουργίας: καθημερινά 18.00-02.30.

● **Αποστόλου Παύλου 27, Θησείο, 2103469077, www.chocolatroyal.gr, Fb: @chocolatroyalthisio**

ΜΟΥΣΙΚΗ

Αθήνα, οι

Χαχαχες

έρχονται στην πόλη!

**Και τι να περιμένουμε,
Γιάννη Νάστα; Πες τα όλα...**

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Έχουν καινούρια τραγούδια και, φυσικά, εκείνα τα παλιά, που έκαναν αρκετούς μουσικοκριτικούς αλλά και κοινό να τους αποθεώνουν. Κάποιοι, βέβαια, μπερδεύονται, γιατί δεν μπορούν να τους ταξινομήσουν. Όμως ο **Γιάννης Νάστας** αυτό που πάντα ήθελε ήταν να γράφει μια μουσική ελεύθερη, τολμηρή, γκάτζια και μελωδία, power επίθεση αλλά και γλυκιά downίλα.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Είκοσι χρόνια τώρα κάποιιοι επιμένουν να σε θεωρούν «πρωτοποριακό». Δεν είναι κουραστικό; Γιατί εγώ σε βρίσκω φυσιολογικότερο: παίζεις

αυτά που πρέπει να παίζεις. Όταν δημιουργήσα την μπάντα, φανταζόμουν όλα αυτά που γράφεις. Ελευθερία στα συναισθήματα. Πότε γλυκιά απόμακρη downla, λουστραρισμένη σαν σε κόσμο της Disney. Πότε ανατρεπτική, σαν τους παρακματικούς βασιλιάδες που πέρασαν από αυτή τη γη. Πότε απλά ερωτική, γιατί ο έρωτας δεν χρειάζεται να δώσει εξηγήσεις. Όλα όμορφα, λοιπόν. Μόνο που όλο αυτό «στένευε» ακόμα πιο πολύ τους αποδέκτες, τους ακροατές. Αλλά για μένα ήταν μονόδρομος το να μη χαράμισω κανένα από αυτά τα ανθρώπινα συναισθήματα. Έρωτας, «μη μαζί γιατί», πόλεμος, «Βασιλιάς», ρομάντζα, «Casanova», «Monte Carlo», αφέλεια, «αφού το Σάββατο»... Αυτό το ανθρώπινο για μένα κάποιοι το θεωρούν πρωτοποριακό. Είναι OK.

Κάποτε η υποκουλτούρα, όπως την αποκαλούσαν οι mainstream, ενώ εμείς τη λέγαμε «η φυλή μας», οριζόταν

ως ένα σύστημα αξιών, αισθητικής και επιθυμίας μακριά από την κυρίαρχη τάση του εύκολου, του «γιατί αυτά θέλει ο κόσμος». Οι Χαχάκες τηρούν ακόμα το «συμβόλαιο»; Νομίζω ότι αγαπήσαμε αυτήν τη φυλή, μόνο που αποδείχτηκε καταρα-

μένη γιατί πάντα ήταν μπλεγμένη με τα πάθη του ονειροπόλου, του ασυμβίβαστου, του μαλωμένου με το εύκολο. Οπότε problems, problems συνέχεια. Αλλά όχι, ποτέ δεν παραδοθήκαμε και ποτέ δεν προδώσαμε αυτά που ονειρευτήκαμε. Τα πορευτήκαμε για τόσα φεγγάρια και θα πορευτούμε για άλλα τόσα. Το τίμημα είναι ιδανικό για να μεγαλώνουν τα χρέη και οι λογαριασμοί, αλλά η αγάπη και η επιβράβευση που σου ανταποδίδει ο κόσμος τεράστια. Οπότε 10-1 το σκορ.

Τι θα ακούσουμε στην Αθήνα; Σίγουρα γκάτζια σαν τα πρώτα live, τότε που μαζεύονταν 500 άτομα και σε μισή ώρα έμεναν 200, γιατί ήξεραν μόνο το «Monte Carlo». Κι εμείς παίζαμε «Βασιλιά» και «Hey, μίστερ όμορφε». Τότε αρμενίζαμε σε

στραβό γιαλό... Μετά μόλις αγάπησαν και τα δύσκολα τραγούδια και όχι μόνο τις «σαπουνόπερες» —που κι αυτές τις αγαπάω, πάντα μου άρεσαν στα έργα το happy end—, τα πράγματα έστρωσαν. Άρα θα παίξουμε τα πάντα και φυσικά δεν θα τηρήσουμε το playlist.

Η Αθήνα σ' αγαπά και σε τιμά περισσότερο από τη Θεσσαλονίκη; Έχει πλάκα, δύο γαλατικά χωριά οι δυο αυτές πόλεις. Απλά στη Θεσσαλονίκη θα ζούσε μόνο ο Οβελίξ... Ο άλλος θα έφευγε για μια καλύτερη τύχη. Και για να έχει και άλλους Γαλάτες στην αυλή του, να καταλαβαίνονται και να αναπνέουν στα δικά τους σοκάκια. Δυστυχώς, όσο και αν είναι όμορφη η Θεσσαλονίκη, είναι τόσο αδίστακτη στο να σε «σκοτώσει» και να σε κάνει με την πρώτη ευκαιρία γραφικό, αφού όλα σε τραβάνε προς τα κάτω. Αν δεν έχεις όμως καλλιτεχνικές φιλοδοξίες, κούκλα είναι, όπως έλεγε και ο Βέγγος.

Μπόουι, Ζάπα, Φέρι, Σινάτρα, Έλβις Ποιος είσαι, Γιάννη Νάστα; Η αυτοαναίρεση στη μουσική μου και οι δραματικές αλλαγές συναισθημάτων μέσα στο ίδιο τραγούδι, νομίζω, είναι ένα μικρό ταυτόσημο με τον Μπόουι. Η μεταμόρφωση από κομμάτι σε κομμάτι, από το «Au revoir» στο «Love me», από τον «Βασιλιά» στο «Αφού το Σάββατο», είναι νομίζω λίγο Ζάπα — τον έχω μέσα μου. Αλλά η απλόχερη ψυχή του Έλβις πάντα με γοήτευε. Ή ένα όμορφο τραπέζι σε ένα παλιό καμπαρέ, που θα καθόταν ο Σινάτρα, πάντα θα το ονειρευόμαι. Ο αισθησιασμός του Φέρι, του Μπάρι Γουάιτ με αγγίζουν. Όλα με αγγίζουν, με γοητεύουν. Ο Νάστας, όμως, είναι απλά ο Γιάννης.

Πέρσι, στο «Σταύρος Νιάρχος», κατέβηκε και σας άκουσε πολύς λαός! Τι έχεις να δηλώσεις σε αυτούς που θα έρθουν στο «Passport»; Πανέμορφα ήταν, ο κόσμος φανταστικός! Παίζαμε εμείς με τις κιθάρες και ο κόσμος με τα βλέμματά του. Μακάρι να έρθει και στο «Passport» το ίδιο ζεστός κόσμος, να δώσει αξία στη βραδιά. Όλα είναι ο κόσμος. Αν έρθουν, θα τους πω ένα μεγάλο Viva για την τιμή που ήρθαν! Αλλιώς, όπως λέει και ένας ολοκαινούργιος στίχος των Χαχάκες, «όσοι καθίσουν σπίτι στην TV / μία μαϊμού στην πόλη / θα 'μαι εγώ η πρώτη / TV darling copy». **A**

INFO
Χαχάκες, «TV Darling... live show!»
Σάββατο 12 Μαΐου,
PassPort Κεραμεικός
(Κεραμεικού 58 & Μαραθώνος, Αθήνα).
Έναρξη: 22.30

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Γιατί θεωρούν εχθρό του ισραηλινού κράτους την Ντορίτ Ραμπινιάν;

Το βιβλίο «Ζωή στα όρια» απαγορεύτηκε, αλλά πουλάει σαν τρελό. Συναντήσαμε την πολυβραβευμένη ισραηλινή συγγραφέα.

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

« ο κάθε άνθρωπος έχει μέσα του τον δικό του φράχτη, και επειδή τον κουβαλάει διαρκώς, στο τέλος νομίζει ότι είναι μέρος του εαυτού του»

Το βιβλίο «Ζωή στα όρια» της πολυβραβευμένης ισραηλινής συγγραφέως Ντορίτ Ραμπινιάν κυκλοφόρησε τον Μάιο του 2014. Περιέγραφε τη σχέση μεταξύ μιας Ισραηλινής και ενός Παλαιστίνιου. Το 2015 τιμήθηκε με το Bernstein Prize, το σημαντικότερο κρατικό βραβείο για ισραηλινό συγγραφέα. Όμως την τελευταία μέρα του 2015 ο υπουργός Παιδείας του Ισραήλ το αφαιρέσε από τον κατάλογο των λογοτεχνικών βιβλίων που διαβάζονται υποχρεωτικά στα σχολεία, ως υβριστικό και επικίνδυνο. «Μάλιστα βγήκε στο δελτίο των 8 και είπε ότι είμαι εχθρός του ισραηλινού κράτους», μας είπε εξοργισμένη. Από εκείνη τη στιγμή προέκυψαν δύο εντελώς αντίθετες και ακραίες καταστάσεις. Από τη μία το βιβλίο άρχισε να πουλάει σαν τρελό, από την άλλη η Ντορίτ άρχισε να δέχεται ακόμη και στον δρόμο προσω-

πικές επιθέσεις. «Εσύ είσαι που έγραψες ότι οι στρατιώτες μας είναι εγκληματίες πολέμου;» «Κάποιοι έφτασαν στο σημείο να με φτύσουν στο πρόσωπο. Όταν τους ρωτούσα αν είχαν διαβάσει το βιβλίο, και ότι δεν έγραψα κάτι τέτοιο, η απάντηση ήταν ότι δεν τους ένοιωζε και ότι εμπιστεύονται αυτά που είπε ο υπουργός».

Με το βιβλίο ασχολούνται, πλέον, τα περισσότερα μέσα παγκόσμια.

Το ραντεβού μας ήταν στο κέντρο της Αθήνας σε ένα μπαρ εστιατόριο, που ήταν καλεσμένη από την πρέσβειρα του Ισραήλ. Θα κάναμε τη συνέντευξη αμέσως μόλις τελείωναν, αλλά επειδή τράβηξε λίγο παραπάνω με κάλεσαν στο τραπέζι τους. Ήταν ολοφάνερη η πολύ ζεστή σχέση τους.

Τελικά το Ισραήλ μοιάζει να είναι μια πολύ ανοιχτή κοινωνία, όπου από τη μία το κράτος δίνει το υψηλότερο βρα-

βείο στο βιβλίο σας και από την άλλη ένας υπουργός ζητάει να απαγορευτεί στα σχολεία. Είναι τόσο παράξενο Ακριβώς έτσι είναι. Είμαστε τόσο αντιφατικοί. Δείτε τι έγινε σήμερα. Από τη μία ο υπουργός, ως μέλος της κυβέρνησης, απαγόρευσε το βιβλίο και από την άλλη τώρα που είμαι εδώ, η πρέσβειρα του ισραηλινού κράτους υποστηρίζει την άφιξή μου και την προώθηση του βιβλίου εδώ στην Ελλάδα, με καλεί για φαγητό και είναι τόσο εγκάρδια μαζί μου.

Πάντοτε είναι εντυπωσιακό το πώς ένα πολύ προ-

σωπικό γεγονός μπορεί καμιά φορά να γίνει παγκόσμια υπόθεση. Αυτό που λέτε έχει πολύ ενδιαφέρον, γιατί είναι ακριβώς αυτό που λέω στους μαθητές μου. Προσπαθήστε να γίνετε όσο το δυνατόν πιο πολύ προσωπικοί γιατί έτσι αυξάνεται η πιθανότητα να γίνετε παγκόσμιοι.

Ίσως γιατί η ανθρώπινη ψυχή παντού γνωρίζει μόνο το αληθινό νόημα των βασικών εννοιών, όπως έρωτας, επιβίωση, ζωή κ.λπ. Εσείς δεν γράψατε μια ερωτική ιστορία, στην ουσία γράψατε μια ιστορία μεταξύ ανθρώπων. Ευχαριστώ που το λέτε αυτό. Η αιτία για την ιστορία αγάπης μεταξύ των δύο ανθρώπων στο βιβλίο μου είναι κάτι πέρα από τις βιολογικές ορμές, και έχει να κάνει με την αίσθηση ενός κοινού πεπρωμένου, που με κάποιο τρόπο είναι πιο πνευματικό, πιο ανώτερο και που πηγαιίνει πέρα από τα ανθρώπινα ένστικτα.

Η αλήθεια είναι ότι και η ελληνική κοινωνία, που θεωρεί παράλογο και απάνθρωπο να εναντιώνεσαι σε μια σχέση μεταξύ μιας Ισραηλινής και ενός Παλαιστίνιου, έχει τους δικούς της φράχτες για «παράλογες» σχέσεις. Η κάθε κοινωνία και το κάθε άτομο έχει τους δικούς του φορητούς φράχτες Και το θέμα είναι όχι μόνο ότι ο κάθε άνθρωπος έχει μέσα του τον δικό του φράχτη, αλλά επειδή τον κουβαλάει διαρκώς, στο τέλος νομίζει ότι είναι μέρος του εαυτού του.

Νομίζετε ότι είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα στα επόμενα βιβλία που θα γράψετε θα είστε πιο προσεκτική; Τώρα που το σκέφτομαι υπάρχει ένα διπλό θέμα. Από τη μία δε θέλω να τους δώσω τη χαρά ότι με ανάγκασαν να γίνω πιο προσεκτική σε αυτά που γράφω, από την άλλη δεν θέλω να γράφω προβοκατόρικα απλά για να προκαλώ. Οπότε αυτό που θα κάνω όταν γράφω, είναι να είμαι ο εαυτός μου.

Σκεφτόμουν αν οτιδήποτε γίνεται ανάμεσα σε δύο ενήλικες, που έχουν σώας τα φρένας και συναινούν, μπορεί ποτέ να είναι σκάνδαλο Το σκάνδαλο έχει να κάνει πιο πολύ με τα μυαλά αυτών που απαγορεύουν το βιβλίο, και όχι με το περιεχόμενό του. Έχει να κάνει με το γεγονός ότι το κορίτσι και το αγόρι, η Ισραηλινή και ο Παλαιστίνιος, έχουν την ίδια γεννηοδωρία και την ίδια ανθρωπιά. Και φυσικά σε αυτό το βιβλίο μπήκα μόνο μέσα στον εαυτό μου. Τον Χιλμί τον περιέγραψα ακριβώς όπως ήταν ο Χασάν.

Μα, ακόμα και στο «Άσμα ασμάτων» της Βίβλου Ναι... Shir HaShirim!

Εκεί ο βασιλιάς των εβραίων Σολομώντας εξυμνεί

μια μαύρη γυναίκα με την οποία προφανώς ήταν ερωτευμένος. Αυτό και αν ήταν ακραίο για την εποχή. Ναι...! «Είμαι μαύρη και όμορφη, σαν ένα τριαντάφυλλο ανάμεσα στα αγκάθια». Ακόμα και τώρα διαβάζοντας το «Άσμα ασμάτων» είναι τόσο ερωτικό και τόσο steamy hot. Και ο Μωυσής ήταν παντρεμένος με μια μαύρη γυναίκα. Υπάρχουν τόσα πολλά τέτοια παραδείγματα στη Βίβλο. Και ξαφνικά ένα πρωί, ένα βιβλίο σαν το δικό μου είναι απαγορευμένο. Ήταν γελοίο και τόσο ειρωνικό. Δεν το περίμενα. Με ρωτούσαν αν ήμουν συγκλονισμένη. Φυσικά και ήμουν. Είμαστε μια δημοκρατική χώρα.

Αν ήσασταν υπουργός Παιδείας, θα υπήρχε κάποιο βιβλίο που θα απαγορεύατε να διαβάζεται στα σχολεία; Το πιο προφανές που μου έρχεται στο μυαλό είναι το «Mein Kampf» (Ο αγών μου). Οποιοδήποτε βιβλίο θα οδηγούσε στην απαξίωση του ανθρώπου και στην έλλειψη σεβασμού, ναι, φυσικά. Αλλά το δικό μου βιβλίο προτείνει ακριβώς το αντίθετο. Προτείνει τον διάλογο, την επικοινωνία μεταξύ ανθρώπων που είναι ίσοι και πρέπει να μοιραστούν την ευθύνη για τη μοίρα του μέλλοντός τους. Η δημοκρατία μας είναι πολύ εύθραυστη και τριγύρω έχουμε πολλούς εθνικιστές.

Το «Λάθος» σας ήταν ότι κάνατε αυτόν τον τύπο κανονικό, αγαπάτε. Αν τον περιγράφατε να μοιάζει νορμάλ και μετά να έβγαζε έναν κακό εαυτό Ναι, είναι αλήθεια. Αν προσποιούνταν ότι ήταν νορμάλ άνθρωπος και μετά έβγαζε τη μάσκα του και ήταν ένας δαίμονας. Τότε όλοι θα το αγαπούσαν και θα το συνέστηναν, ακόμα και αυτός ο υπουργός που το απέρριψε.

Το βασικό πρόβλημα με αυτή την εκδοχή είναι ότι αυτός ο χαρακτήρας βασίζεται σε υπαρκτό πρόσωπο, τον Χασάν Χουρανί, ο οποίος ήταν έτσι όπως τον περιγράψατε; Μα ο λόγος που έγραφα για έξι χρόνια το βιβλίο, είναι γιατί στην ουσία αυτό που ήθελα ήταν να αρπάξω τον Χασάν και να τον ανασύρω από τα βάθη της Μεσογείου, εκεί που νήνιγκε πριν μερικά χρόνια.

Στην πρώτη παράγραφο του βιβλίου λέτε ότι από κάπου ακούγονταν οι Nirvana. Μια που γράφατε για ένα πρόσωπο που δεν υπήρχε πια, ακούγατε κάποια συγκεκριμένη μουσική ενόσω γράφατε. Ναι, υπήρχε ένα εβραϊκό τραγούδι που άκουγα όσο έγραφα αλλά κυρίως ένα μουσικό θέμα πιάνου, ενός Εσθονού συνθέτη, του Alvo Part. Το κομμάτι λέγεται «Spiegel im Spiegel». Όμως, από ένα σημείο και μετά άκουγα συνέχεια το «Heroes» του David Bowie. Μου είχε κολλήσει ο στίχος «We can be heroes just for one day. We can be us just for one day...» Άρχισε να το σιγοτραγουδάει. **A**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΣΙΝΕΜΑ

Χαρακτηριστικός ηθοποιός-χαμαιλέοντας, ικανότατος καρατερίστας και υποδειγματικά αποτελεσματικός είτε παίζει σε αρχαίο δράμα είτε σε ανάλαφρη κωμωδία, ο Δημήτρης Ημελλος έχει σταθεί για δύο δεκαετίες σχεδόν στην πρώτη γραμμή της υποκριτικής τέχνης με την αξία του. Αυτή την εποχή παίζει τον οικογενειάρχη ΜΑΤατζή στο «Happy Birthday» του Χρίστου Γεωργίου που κυκλοφορεί στις αίθουσες από την Odeon.

Είστε από τους λίγους Έλληνες ηθοποιούς που όχι μόνο έχετε βρει μια ισορροπία μεταξύ θεάτρου και κινηματογράφου αφού έχετε πλούσιο βιογραφικό και στα δύο είδη αλλά καταφέρνετε να έχετε και αρκετές βραβεύσεις σχετικά αθόρυβα: Βραβείο Χορν, Βραβείο Αθηνόραματος, Βραβείο Ακαδημίας Κινηματογράφου, Βραβείο Θεατρικών κριτικών, Βραβείο στη Μόσχα... Εντάξει, είναι ευχάριστα όλα αυτά τα βραβεία γιατί κυρίως σημαίνουν αναγνώριση. Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, δεν ξέρω, ίσως είναι και οι συμπτώσεις που καθορίζουν κάποιες επιλογές μας, κάποια πράγματα απλώς τυχαίνουν. Σαφώς και με ελκύει το σινεμά αλλά μερικές δουλειές, όπως και στο θέατρο, συμβαίνουν επειδή κάνεις κάτι άλλο μια συγκεκριμένη εποχή και το ένα φέρνει το άλλο.

Τι σας κέντρισε το ενδιαφέρον στο «Happy Birthday»; Πρωτίστως ο άνθρωπος που βρίσκεται πίσω από αυτό το στόρι. Δεν ήξερα τον Χρίστο Γεωργίου και πρώτη φορά βρεθήκαμε στα δοκιμαστικά που έκανε. Μου ζήτησε να δοκιμάσουμε κάτι και μου άρεσε ο τρόπος που δούλευε. Περισσότερο με κέρδισε σε εκείνον το γεγονός πως δεν ήθελε μόνο να κάνει μια ταινία, αλλά να ψάξει μέσα από την ιστορία να βρει και να πει αυτά που επιδιώκει. Μετά από αυτή την προσωπική επαφή, το δεύτερο πράγμα που με τράβηξε στο φιλμ ήταν το σενάριο που ήταν από τα καλύτερα που είχαν πέσει στα χέρια μου.

Τι σας άρεσε περισσότερο σε αυτό; Η ιστορία, ο τρόπος που ήταν γραμμένη και το γεγονός πως μου θύμισε κάποιες παλιές αγαπημένες ταινίες.

Όπως; Του το είχα πει και του Χρίστου ότι η ιστορία αυτή μου θυμίζει χωρίς να γίνεται σύγκριση φυσικά, απλώς το λέω σαν αίσθηση, σαν μυρωδιά μια ρώσικη ταινία. Την «Επιστροφή» του Αντρέι Ζβιάγκιντσεφ. Σε κείνο το φιλμ βέβαια ο πατέρας ήταν σε μακρά απουσία και επέστρεψε ξαφνικά. Εδώ να μεν είναι παρών αλλά στην πραγματικότητα «απουσιάζει» από τη ζωή της κόρης του. Και προβαίνει κι εκείνος σε μια άλλου είδους επιστροφή.

Στο φιλμ του Ζβιάγκιντσεφ ο πατέρας βοηθάει τα δύο αγόρια να προχωρήσουν, να ωριμάσουν. Θεωρείτε ότι ο πατέρας που υποδύεστε κάνει το ίδιο με την κόρη του ή προσπαθεί να τα βρει μαζί της; Το θέμα είναι διαφορετικό εδώ. Η αντάμωση πατέρα και κόρης δεν είναι εύκολη. Μέσα από τη βία και το αίμα θα έρθει η κάθαρση. Όμως παρά το βαρύ στόρι, ο Χρίστος είχε μια απλή, καθαρή ματιά πάνω του. Και αυτό με κέρδισε.

Πόσο εύκολο ήταν να φτιάξετε θετικό ένα χαρακτήρα που έχει κυρίως αρνητικά στοιχεία για το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας; Αυτό το π-

θικό του έλλειμμα δεν σας προβλημάτισε πριν πείτε το ναι στην ανάληψη των καθηκόντων σας; Κυρίως με απασχόλησε και μένα και τον Χρίστο να δώσουμε το πρόσωπο που βρίσκεται πίσω από αυτό το κράνος και τη στολή. Την ιστορία που κρύβεται πίσω από το κράνος και την ασπίδα. Πίσω από αυτά κρύβεται ένας πατέρας, μια μάνα, μια κόρη. Μια οικογένεια που διαλύεται. Το περιτύλιγμα της ιστορίας δεν μας ενδιαφέρει. Μας νοιάζει μόνο αυτό που υπάρχει μέσα της. Η τέχνη ποτέ δεν ασχολήθηκε με το περιτύλιγμα, ασχολείται με την ανθρώπινη μοίρα και όχι με το κοστούμι της.

Ναι, αλλά εδώ μιλάμε για έναν άνθρωπο που ζει μέσα στη βία. Δεν πιστεύετε ότι θα βρεθούν κάποιοι που θα πουν «καλά τι μας δείχνουν, τον καλό μπάτσο»; Ναι, με προβλημάτισε και γι αυτό επιδίωξα να γνωρίσω κάποιους ανθρώπους από τα ΜΑΤ και, αν είναι δυνατόν, και τις οικογένειές τους. Τους πλησίασα και μου ανοίχτηκαν με μεγάλη δυσκολία. Αλλά στο τέλος τούς γνώρισα. Είναι άνθρωποι που έχουν εθιστεί στη βία της δουλειάς τους. Κάποιοι από αυτούς μπορεί να είναι αρνάνκια στις οικογένειές τους, αλλά όταν πρόκειται να βγουν στους δρόμους και να φορέσουν τα ρούχα της δουλειάς μεταμορφώνονται. Η βία είναι το ναρκωτικό τους και η αδρεναλίνη μέσα τους χτυπάει κόκκινο εκείνη την ώρα. Γενικά μιλώντας, το σχήμα αυτό της μεταμόρφωσης συναντάται παντού. Η δουλειά είναι ένα είδος οπίου για τους περισσότερους από εμάς. Στους ΜΑΤατζήδες αυτό φυσικά και λειτουργεί τελείως αρνητικά. Σχεδόν απάνθρωπα λόγω της βίας. Αλλά βία υπάρχει και στην απέναντι πλευρά των ανθρώπων που κάνουν τα επεισόδια. Εδώ όμως μπαίνει η παγίδα της ταμπέλας. Ο άνθρωπος έχει την τάση να βάζει ταμπέλες εύκολα για να ξεμπερδεύει γρηγορότερα. Όμως ο Χρίστος δεν ενδιαφέρθηκε για κάτι τέτοιο. Θέλησε να ψαχτεί βαθιά με τους ήρωές του και να προβλημάτισει τον θεατή.

Η κόρη του ήρωα όμως βρίσκεται στο αντίπαλο στρατόπεδο με εκείνο του πατέρα της και υπάρχουν στιγμές που μοιάζει αντιπαθητική. Σχεδόν εκνευρίζει τον θεατή με την αδιάλλακτη συμπεριφορά της. Αν δεν ήταν αυτός ο χαρακτήρας της και είχαμε απλώς έναν πατέρα ΜΑΤατζή με μια κόρη στο πανεπιστήμιο π.χ. θα μιλούσαμε για μια άλλη ταινία. Όμως με το καλημέρα τούς βλέπουμε αντιμετώπους σε μια πορεία. Άρα το θέμα μας δεν είναι ποιος είναι καλός ή κακός, αλλά η μεταξύ τους σύγκρουση. Μεταφορικά μιλώντας, έχουμε ένα σχήμα κυνηγού-ελαφιού, με τη διαφορά πως στη θέση του ελαφιού ο κυνηγός βλέπει το παιδί του.

Θεωρείτε ότι είναι μια ταινία πάνω στην ελληνική κρίση; Θα έλεγα ότι είναι περισσότερο μια ταινία πάνω στην κρίση της οικογένειας. Πίσω από την ταμπέλα της κρίσης, υπάρχει μια μεγαλύτερη και πιο βαθιά κρίση. Κρίση αξιών, κρίση θεσμών, κρίση οικογένειας. Τα διαζύγια έχουν αυξηθεί πάλι οικονομικά φυσικά κ.λπ.

Μας άλλαξε η κρίση; Αλλαγές βλέπεις, υπάρχουν γύρω μας. Όμως πρέπει να είσαι πολύ καλός γιατρός για να τις εντάξεις σε ένα ευρύτερο πλαίσιο εξέλιξης. Καμιά φορά πριν από μια θεραπεία υπάρχει δξυνση συμπτωμάτων και μόνο ο ικανός γιατρός τα διακρίνει. Πιστεύω πάντως ότι τα πραγματικά αποτελέσματα της κρίσης θα τα δούμε στο κοντινό μέλλον. Τώρα είμαστε ακόμη εν βρασμό. Η τύχη η δική μας για τους Έλληνες μιλάω, επειδή η κρίση είναι παγκόσμια είναι πως έχουμε κάποια ευεργετήματα που μας βοηθούν να την αντιμετωπίσουμε καλύτερα, όπως ο καλός καιρός, το φυσικό κάλλος κ.λπ.

Κατά άλλους αυτά είναι και οι κατάρες μας... Θα απαντήσω με μια φράση του Παπαδιαμάντη από το διήγημά του «Όνειρο στο κύμα»: «Ήμουν ευτυχής χωρίς να το ξέρω...» **A**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΗΜΕΛΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΗΘΟΠΙΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΩΣ ΤΟΥ;

Δύο δεκαετίες στην πρώτη γραμμή, ισορροπώντας τέλεια μεταξύ θεάτρου και κινηματογράφου. Αυτή την εποχή παίζει στο «Happy Birthday» του Χρίστου Γεωργίου.

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Η ΤΕΧΝΗ
ΠΟΤΕ ΔΕΝ
ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΕ
ΜΕ ΤΟ
ΠΕΡΙΤΥΛΙΓΜΑ.
ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ
ΜΕ ΤΗΝ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ
ΜΟΙΡΑ ΚΑΙ ΟΧΙ
ΜΕ ΤΟ
ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΤΗΣ.

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

ΑΚΟΜΗ

► Το «Κουκλόπι-
το του τρόμου»
(Incident in a ghostland)
(*) του Πασκάλ Λοζιέ
είναι ένα καλοφτιαγμέ-
νο αλλά αρκετά νοση-
ρό θρίλερ τρόμου, που
αφορά στην επιστρο-
φή μιας πετυχημένης
συγγραφέας τρόμου
στο οικογενειακό σπίτι
16 χρόνια μετά από τα
τρομακτικά γεγονότα
μιας βραδιάς, όταν δύο
ψυχοπαθείς εισέβαλαν
σε αυτό κι απείλησαν
την οικογένειά της.

► Στην αμερικανική κω-
μωδία «Κοκομπλόκο»
(Blockers) (**½) της Κέι
Κάνον με τους Λέσλι
Μαν, Τζον Σένα και Αικ
Μπάρνχολτς κάποιες
οικογενειακές σχέσεις
δοκιμάζονται με α-
φορμή έναν χορό απο-
φοίτησης, όπου τρεις
μαθήτριες σχεδιάζουν
να γίνουν... γυναίκες
και οι γονείς τους το
ανακαλύπτουν!

► Το «Ένας σκίουρος
Σούπερ-Ήρωας 2»
(The Nut Job 2: Nutty by
Nature) είναι το σίκου-
ελ της προ τετραετίας
animation επιτυχίας με
πρωταγωνιστή έναν
σκίουρο που κατα-
στρώνει σχέδιο για να
σωθεί το πάρκο του.

Βηρυτός (BEIRUT) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπραντ Άντερσον

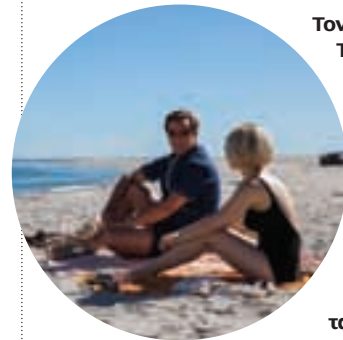
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζον Χαμ, Ρόζαμουντ Πάικ, Ντιν Νόρις, Λάρι Πάιν

Στελέχη της CIA προσεγγίζουν τον Μείσον Σκάις, έναν πρώην αμερικανό διπλωμά-
τη, με σκοπό να τον πείσουν να επιστρέψει στον Λίβανο δέκα χρόνια μετά από μια
προσωπική τραγωδία που έζησε εκεί. Η αποστολή του είναι να διαπραγματευτεί τη
ζωή ενός φίλου του στη Βηρυτό, η οποία πλέον δεν είναι η ειδυλλιακή μεγαλούπο-
λη που θυμόταν αφού έχει μετατραπεί σε μια βομβαρδισμένη, εμπόλεμη πόλη.

Μπορεί η «Βηρυτός» του Μπραντ Άντερσον (σπουδαιότερη ταινία του το «Άγρυπνος» από το 2004 με πρωταγωνιστή τον πετσί και κόκαλο Κρίστιαν Μπέιλ) να μην είναι κάποιο φιλμ με σπάνιες αρετές, αλλά καταφέρνει να γίνει απόλυτα ψυχαγωγικό και πετυχημένο στους περισσότερους στόχους που θέτει. Πρόκειται για ένα κατασκοπικό θρίλερ παλιάς κοπής που φέρνει τον Τζον Χαμ σε θέση ι-σχύος χάρη στην old fashioned γοητεία του (τυχαία χτίστηκε πάνω του κοτζάμ «Mad Men») ενώ η πολιτική θεώρηση της ιστορίας έχει κάτι από το ρεαλιστικό σύμπαν του Τζον Λε Καρέ. Υπεύθυνος για αυτό είναι ο πολυγραφότατος Τόνι Γκιλρόι και το σενάριό του, που αποτελεί έναν υποδειγματικό συνδυασμό προσωπικού δράματος, κατασκοπικού σασπένς και γεωπολιτικής ανάλυσης μιας χώρας ταλαιπωρημένης όσο ελάχιστες. Ο αμερικανός σεναριογράφος με τα εύσημα σημαντικών spy monies (η τριλογία του Τζέισον Μπορν, η διπλή οσκαρική υποψηφιότητα τόσο για τη σκηνοθεσία όσο και για το σενάριο του «Μάικλ Κλέιτον» κ.ά.) καταφέρνει να κλειδώσει στο ίδιο δωμάτιο χαρακτήρες και πλοκή χωρίς να αφήνει τον θεατή να πάρει ανάσα. Βέβαια σε μια τόσο risky περιπέτεια όπου το προσωπικό στοιχείο καλείται να δώσει απαντήσεις σε φλέγοντα πολιτικά ζητήματα της Μέσης Ανατολής – με τον ήρωα να βρίσκεται στην άβολη θέση του «διαπραγματευτή» όλων των εμπλεκόμενων πολιτικών δυνάμεων – ο κίνδυνος να χαρακτηριστεί η ταινία από προπαγάνδα (ο πιο εύκολος αφορισμός) έως αφελής αντιγραφή κλασικών ταινιών του είδους (αγαπημένη φράση της κριτικής) παραμονεύει σαν ωρολογιακή βόμβα σε κάθε σκηνή. Ακόμα κι αν αυτή είναι τέλεια γυρισμένη. Στο επίπεδο αυτό η σκηνοθεσία του Άντερσον δίνει τον σωστό ρυθμό, ενώ το κινηματογραφικό ένστικτό του (αλάνθαστο στις κρίσιμες στιγμές) υπερασπίζεται στο ακέραιο το σενάριο που επιμένει στον νατουραλισμό της ιστορίας και τη λεπτομερή ανασύσταση του κλίματος της εποχής. Μιας εποχής όπου ο ήρωας καλείται στα χαλάσματα και τα γκρεμισμένα κτίρια της πόλης να βάλει σε τάξη τις σκέψεις και τις αναμνήσεις του. Η Βηρυτός, η αληθινή πρωταγωνίστρια του φιλμ, είναι μια πόλη-φάντασμα, μια βουβή καλλονή που τον κοιτά αφ' υψηλού και επιμένει να φορά τα στολίδια της πάνω από τα σκισμένα ρούχα και τις ανοιχτές πληγές της.

Η ενοχή του Κένεντι (CHAPPAQUIDDICK) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζον Κάραν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέισον Κλαρκ, Κέιτ Μάρα, Εντ Χελμς, Τζιμ Γκάφριγκαν, Κλάνσι Μπράουν, Μπρους Ντερν

Τον Ιούλιο του 1969 ο γερουσιαστής Τεντ Κένεντι ετοιμάζεται για τη στρατηγική που θα τον οδηγήσει στον Λευκό Οίκο τρία χρόνια μετά. Ένα τραγικό συμβάν, ύστερα από ένα πάρτι στο Τσαπακιντικ της Μασαχουσέτης, όταν το αυτοκίνητο που οδηγούσε πιωμένος έπεσε στο ποτάμι προκαλώντας τον θάνατο της συνοδηγού του, βάζει ταφόπλακα στις φιλοδοξίες του.

Ένας τρομακτικός Τζέισον Κλαρκ που κοπιάρει κυριολεκτικά την προσωπικότητα του τελευταίου εν ζωή \pm το 1969 που διαδραματίζεται η ιστορία από τα τέσσερα αδέρφια Κένε. Η σκηνοθεσία δίνει όλη τη παρασκηνία του τραγικού ατυχήματος, με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες που «ενοχοποιούν» πλήρως τον Κένεντι, αλλά και τον παρουσιάζουν «άβουλο θύμα» του αυταρχικού πατέρα του. Τον τελευταίο υποδύεται ένας ανατριχιαστικά δεσποτικός \pm αν και καθηλωμένος στην αναπηρική καρέκλα του \pm Μπρους Ντερν που μπορεί να λέει μόνο μια λέξη («άλλοθι») είναι η απάντησή του στην απελπισία του γιου του που δεν ξέρει τι να κάνει μετά από το ατύχημα) αλλά στην πραγματικότητα δίνει όλη τη σκοτεινή διάσταση του μυθικού για τους Αμερικανούς ονόματος των Κένεντι.

Happy Birthday **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Γεωργίου ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Δημήτρης Ημελλος, Μυρτώ Αλικάκη, Βασίλης Μαγουλιώτης, Νεφέλη Κουρή

Ο ΜΑΤατζής Γιώργος σε μια διαδύ-
λωση έρχεται αντιμέτωπος με την
έρφηβη κόρη του. Προκειμένου
να τα ξαναβρούν, πατέρας και
κόρη, πείθονται από τη μητέρα
της οικογένειας να περάσουν
λίγες μέρες στο εξοχικό τους.

Ο σκηνοθέτης ακτινογραφεί το πρόσωπο της βίας (οικογενειακής - κοινωνικής) και επαναπροσδιορίζει τις αξίες των χαρακτήρων του. Για να αποφύγει τα προφανή (τι νόημα θα είχε ένας κακός μπάτσος να βασανίζει την οικογένειά του;) θολώνει τις ηθικές/συναισθηματικές γραμμές των πρώων κάνοντας αρκετά πιο συμπαθή τον πατέρα από την κόρη, που δείχνει δογματική και ξεροκέφαλη. Αφηγηματικά η ταινία κυλάει αβίαστα, αλλά σε κάποια σημεία το δράμα βαραίνει αναίτια. Χρήσιμη η κωμική εκτόνωση και άψογο το πρωταγωνιστικό ντουέτο στη δουλειά του.

Πολ Γκογκέν (GAUGUIN) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εντουάρ Ντελίκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βενσάν Κασέλ, Τουκί Ανταμς, Μαλίκ Ζιντί

Το 1891, ο Πολ Γκογκέν είναι ήδη γνωστός στους καλλιτεχνικούς κύκλους του Παρισιού, αλλά νιώθει κουρασμένος από τον λεγόμενο πολιτισμένο κόσμο και τις συμβάσεις. Έτσι, αφήνει πίσω τη γυναίκα του και τα παιδιά του για να πάει στην Ταϊτή.

Ο Γκογκέν της Αϊτής βρίσκεται για πολλούς κριτικούς τέχνης στην πιο δημιουργική εποχή του. Η λατρεία του να αποκοπεί από τις συμβάσεις της τέχνης του και η επαφή του με την απόλυτη καθαρότητα τον οδηγούν σε νέες αναζητήσεις. Και κυρίως η Τεχούρα, σύντροφος, ερωμένη και μούσα του, που θα του εμπνεύσει τις πιο σπουδαίες δουλειές του. Ό,τι περιμένει να δει κανείς, λοιπόν, με εικαστική μεγαλοπρέπεια, και τον Κασέλ να νιώθει υπερβολικά άνετα στο κοστούμι του ανατρεπτικού καλλιτέχνη.

«Ο Μωυσής ήταν νευρικός. Ο Πέτρος πρόδωσε τον Ιησού. Εγώ έχω το Τσαπακουιντικ».

(«Η ενοχή του Κένεντι»)

► Το άλυτο μεσανατολικό ζήτημα

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

ARC
FOR DANCE FESTIVAL
05-27/05
CONTEMPORARY DANCE
www.arcfordancefestival.gr
#ARC10

© Αρχή "Εθνική Μεσοβάθμια Σχολή Χορού ARC FOR DANCE FESTIVAL, υλοποιείται στο Εμπνευστικό Πρόγραμμα "Αθήνα 2018-2020"

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΚΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ 2014-2020
ανάπτυξη, εργασία, αλληλεγγύη

ATHENS 102.5 VOICE

Αγαπημένη μου Μυρτώ, είμαι 19 χρονών και ακόμα δεν έχω κάνει σεξ, ενώ όλες οι φίλες μου έχουν κανονικές σχέσεις από τα 15. Δύο φορές έχει τύχει να ερωτευτώ πολύ αλλά και τις δύο έγινε το ίδιο, δηλαδή όταν πλησιάσαμε πιο κοντά σωματικά ένιωσα πολύ άσχημα και το σταμάτησα. Από τότε έχω φοβηθεί πάρα πολύ ότι δεν θα κάνω ποτέ ολοκληρωμένη σχέση ή, αν κάνω θα είναι από την ανάγκη μου να νιώσω κι εγώ «κανονική» γυναίκα. Αλλά πώς θα νιώσω κανονική και ολοκληρωμένη γυναίκα χωρίς κάποιον δίπλα μου που με κάνει να νιώθω έτσι; Μου έχει περάσει από το μυαλό μήπως η αληθινή μου φύση είναι διαφορετική, ίσως κατά βάθος μου αρέσουν οι γυναίκες αλλά και μόνο στη σκέψη με πιάνει το ίδιο που με πιάνει και με τους άντρες. Απόσταση. Με ενοχλεί να με αγγίζουν και κάνω προσπάθεια να ανεχτώ ένα χάδι που κρύβει από κάτω κάτι άλλο, μια σαρκική επιθυμία. Διάβασα ότι υπάρχουν και άφυλοι άνθρωποι, ασέξουαλ. Ίσως ανήκω κι εγώ σε αυτή την κατηγορία. Δεν ξέρω, Μυρτώ μου, είμαι πολύ μπερδεμένη και δυστυχώς δεν είμαι έτοιμη να το ψάξω περισσότερο, ούτε εμπιστεύομαι την ψυχοθεραπεία. Εσύ τι λες για όλα αυτά; - N.

Και τι δε λέω: Πρώτον, οι ασέξουαλ άνθρωποι δεν είναι άφυλοι, άλλο το ένα άλλο το άλλο. Δεύτερον, κάποια πιο σοφή από μένα είπε κάποτε ότι η λέξη-κλειδί είναι η εμπιστοσύνη. Που πάει να πει «αφήνομαι εκεί που εμπιστεύομαι». Και αν δεν εμπιστεύομαι τίποτα και κανέναν, δεν αφήνομαι σε τίποτα και σε κανέναν. Και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με το σεξουαλικό.

**ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΒΡΩΜΙΚΑ**
Της ΜΥΡΤΩΣ
ΚΟΝΤΟΒΑ

Μπορεί λ.χ. (όταν αρχίσετε ψυχοθεραπεία - που αρχίστε χτες!) να παρατηρήσετε ότι εκτός από τους ανθρώπους, δεν αφήνετε γενικά στην απόλαυση ή σε ό,τι σχετίζεται με αυτή. Χαλαρώνετε στις διακοπές ή τρώγετε με τα ρούχα σας; Απολαμβάνετε τα ταξίδια; Όταν γελάτε το φχαριστιέστε ή έχετε μέσα σας έναν μπάτσο που λέει «γέλα, γέλα, και θα σου βγει ξινό κάποτε;». Και κάτι ακόμα, που το έχω ξαναπεί: Υπάρχουν κορίτσια (και αγόρια) που μεγαλώνουν πιο αργά από τα άλλα. Και συναισθηματικά και σωματικά. Αυτά τα κορίτσια ερωτεύονται με πάθος αλλά ερωτεύονται ναρκισσιστικά, δηλ περισσότερο για την ντόπα του συναισθήματος, την πτήση πάνω από το

μάταιο, βαρετό κόσμο, την ιδέα της μοναδικότητας που σου χαρίζει ο έρωτας κι όχι για την πραγματική πραγματικότητα που δεν τους αρέσει καθόλου. Όλο αυτό, όπως καταλαβαίνετε, έχει μεγάλη απόσταση από την επιθυμία της σάρκας. Με άλλες ανάγκες έχει να κάνει. Αν προσθέσετε στο μείγμα και έναν πετρωμένο -ή τσαμπουκαλή ή και τα δύο- πατέρα, καμιά μητέρα με αλλοπροσαλλη συμπεριφορά (πότε φιλή χωρίς όρια, πότε αυστηρή και αποστασιοποιημένη δύναμη) βγαίνει εύκολα ένα συμπέρασμα για το πώς βλέπουμε το άλλο ή και το ίδιο φύλο. Σε γενικές γραμμές ωριμάζουμε όταν ωριμάζουμε, επιθυμούμε όταν επιθυμούμε και προχωράμε όταν το χρειαζόμαστε. Και εσείς έχετε ένα σούπερ προστατευτικό σύστημα, αφού καταφέρνετε και ακούτε τον εαυτό σας και τις ανάγκες του αντί να τον ρίξετε στα πεδία των μαχών μεταμφιεσμένο σε «ενήλικα» ενώ προς το παρόν δεν είναι. Αυτά. Στέλνω αληθινές αγκαλιές και φιλιές και εύχομαι καλό δρόμο.

Μυρτούδι μου, η ερώτηση είναι γιατί θέλουμε πίσω αυτόν που διώξαμε τώρα που μάθαμε ότι έχει άλλη και είναι καλά μαζί της; Γιατί ξενυχτάμε ψάχνοντας στα προφίλ και των δύο να τσεκάρουμε πόσες φορές συναντήθηκαν όλη τη βδομάδα, αν κοιμούνται μαζί, πού βγαίνουν και με ποιους; Γιατί λυσάμε να μάθουμε περισσότερα (όσο γίνεται περισσότερα) για την καινούργια, την οικογενειά της, τη δουλειά της, τους φίλους της και γελάμε χαιρέκακα με το βλάχικο πορτοκαλί που βάφει τα ψεύτικα νύχια της, η κατινάρα; Γιατί εκείνος μας λείπει κάθε μέρα και χειρότερα, ενώ όσα μισούσαμε πάνω του τώρα τα βρίσκουμε υπέροχα και μοναδικά και αρρωσταίνουμε στη σκέψη ότι η άλλη απλώνει τα ξερά της και χαϊδεύει την κοιλίτσα του (που σημειωτέον, τσακωνόσουν κάθε μέρα ότι δεν μπορείς να τη βλέπεις και πότε θα τη ρίξει); Γιατί σε ενοχλεί και σε βασανίζει τόσο όταν σκέφτεσαι ότι σε ξεπέρασε; Γιατί;

Γιατί κατά βάθος τον αγαπούσες τρελά και ήσασταν φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλον. Ντάξει, έπρεπε να βρει μια άλλη για να το καταλάβετε, τώρα όμως όλα είναι διαφορετικά. Ορίμασε μέσα σας η αγάπη, καθάρισε το μυαλό σας και είδατε ποιο είναι το πραγματικό νόημα της ζωής.

Υ.Γ. 1 Πλάκα κάνω. Ξαναδιαβάστε αυτό που γράψατε και θα καταλάβετε ότι στην πραγματικότητα ασχολείστε με εκείνη, όχι με τον πρώην σας, στα παπάρια σας ο πρώην σας.

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μικρές αγγελίες
Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ**, 33χρονος Κατασκευαστής, πτυχιούχος, γλωσσολογός, πολυτάλαντος, φυσιολάτρης, €6.000 μηνιαίως και κάτοχος διαμερισμάτων, επιθυμεί γνωριμία γάμου με κοπέλα εμφανισιμη. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Είσαι καλά κι ως εκ τούτου επικίνδυνα αυθόρμητος στα λόγια σου

Δύο πράγματα χρίζουν ιδιαίτερης προσοχής αυτή την εβδομάδα, το τι βγαίνει από το στοματάκι σου και το τι είδους συνεννοήσεις και κανονίσματα κάνεις με τον σύντροφό σου αρχικά και τους συνεργάτες σου δευτερευόντως. Είναι ευχάριστο το ότι σε επίπεδο ρουτίνας και ανθρώπων της καθημερινότητάς σου αισθάνεσαι αρκετά επιβεβαιωμένος για να εκφράζεσαι ελεύθερα, ωστόσο έχει υπόψη σου ότι το ανεξέλεγκτο μπλα-μπλα με τάση στην υπερβολή, την ανακρίβεια και τις μισές αλήθειες που παίζει τώρα, μπορεί να δυσχεραίνει τις συνθήκες στον εργασιακό σου χώρο και τον γάμο σου. Επίσης ιδιαίτερη προσοχή στα έξοδα για διασκέδαση, εξόδους, ταξίδια κι επιμόρφωση, ακόμη και στον ιερό βωμό της ερωτικής σου ζωής, γιατί τείνεις να ξεχάσεις τα συμπεράσματα που πήρες για πιο έξυπνη διαχείριση των οικονομικών και συναισθηματικών σου πόρων και να οδηγήσεις σχέδια και φιλικές σχέσεις σε κρίση. Ο Ερμής στον Ταύρο από την Κυριακή σε βοηθάει να προηγήσεις και να σκεφτείς πιο πρακτικά για την τσέπη και τις υλικές σου ανάγκες γενικά.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Πετυχημένοι χειρισμοί σου προξενούν άγχος, ώσπου όλα βγαίνουν στη φόρα

Τα οικονομικά και συναισθηματικά μαγεϊράματα στα οποία επιδίδεσαι και οι πιο ανάλαφρες νότες στη ρουτίνα σου, σε χαλαρώνουν κι έτσι θυμάσαι το συγκύρισμα που χρειάζονται τα σχέδιά σου, τα ξεκαθαρίσματα στον φιλικό σου κύκλο και γενικά το πόσο διαφορετικά βλέπεις πλέον το μέλλον σου. Κυριζεις στο μυαλό σου σκέψεις και αναμνήσεις που αφορούν κυρίως την ερωτική σου ζωή και τις συναισθηματικές σου ανάγκες κι έτσι μαγαρίζεις μόνος σου το «ευχάριστο διάλειμμα» που ήθελες από τις αλλαγές, τις συνειδητοποιήσεις, το καινούργιο, τη ρεαλιστικότερη νοοτροπία του τελευταίου –μεγάλου– διαστήματος. Οι ραγδαίες εξελίξεις και κλεισίματα στην καριέρα και τον γάμο σου ενισχύουν την αίσθηση ότι μόνο καθυστερείς τις αναπόφευκτες αλλαγές κατεύθυνσης και νοοτροπίας που έχεις αποφασίσει. Ο Ερμής στο ζώδιό σου από τις 13 σε βοηθάει να ξεμπερδέψεις το κουβάρι στο κεφάλι σου, αφού οι ιδιες οι ερωτικές και οικονομικές εξελίξεις βοηθούν να σκεφτείς απλά και ρεαλιστικά, να επικοινωνήσεις με λιτότητα και σαφήνεια και να δώσεις στα πράγματα τον χρόνο που χρειάζονται.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Άσε τις απόπειρες ελέγχου κι εμπιστεύσου τα θετικά σου στοιχεία

Το ότι περνάς καλά με το να είσαι ο εαυτός σου αυτόν τον καιρό δεν έχει και τον καλύτερο αντίκτυπο στην καριέρα και τον γάμο σου, καθώς μειώνει αισθητά τη διάθεσή σου να ασχοληθείς με τα σοβαρά θέματα που πλέον είναι ευδιάκριτα σε αυτούς τους τομείς. Προτιμάς να στρέψεις την κουβέντα και το μυαλό σου στο μέλλον ή σε πιο ανάλαφρες αναζητήσεις, όπως το τι ακριβώς γίνεται με τους φίλους και τον ελεύθερό σου χρόνο. Επίκειται δραστική αλλαγή ακριβώς σε αυτούς τους τομείς ως αποτέλεσμα των ανοιγμάτων και βελτιώσεων που έχεις κάνει, των νέων εισόδων στη ζωή σου ή και της υποστήριξης από τον ευρύτερο κύκλο και το σπίτι σου. Η είσοδος του κυβερνήτη σου, Ερμή, στον Ταύρο σηματοδοτεί μία περίοδο που υποβάλλεσαι σε γερό τεστ πραγματικότητας και συλλογισμού για το κατά πόσο έχεις ό,τι χρειάζεται για να κινηθείς προς την κατεύθυνση που επιθυμείς. Κράτα τα κολλημένα στο παρελθόν στο μίνιμουμ και δεξ καλύτερα πώς θα γίνει να μην κάνεις τα ίδια λάθη.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Βάλε επιτέλους τέλος στις επιβλαβείς αναβολές

Ο τρόπος που οι δικόι σου, συγγενείς και φίλοι, καταφέρνουν να επικοινωνούν και να εξασφαλίζουν τις ανάγκες τους σε κάνει να αισθάνεσαι λιγάκι σαν τον φτωχό συγγενή και να θέλεις να μειώσεις την αξία της δικής σου νοοτροπίας, συνειδητοποιήσεων, επιμόρφωσης, ακόμη και της παρέας που κάνεις. Καλό θα ήταν να αγνοήσεις τα ανεξέλεγκτα και χοντροκομμένα σχόλια από τους ανθρώπους της καθημερινότητάς σου. Δώσε όμως σημασία στις εκκρεμότητες που γνωρίζεις ότι έχεις αφήσει στις συναλλαγές και τις επαφές σου για να ξεπεράσεις τις δεύτερες σκέψεις και την αναβολή των αλλαγών στον γάμο και τις συνεργασίες σου. Η ρουτίνα δεν είναι δικαιολογία για να μην απολαμβάνεις τον έρωτα. Ο Ερμής στον Ταύρο σου δίνει την τέλεια ευκαιρία, ηρεμία και συγκρότηση για να καταστρώσεις σχέδιο και να αντιμετωπίσεις ψύχραιμα και λογικά κάθε κουβέντα και ρύθμιση που εκκρεμεί, ιδιαίτερα όσον αφορά τις φιλίες, τις ελεύθερες και ομαδικές σου δραστηριότητες και τις οικονομικές σου συνεργασίες.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Μη μείνεις σε επιφανειακές δράσεις και μην υποτιμάς το πρακτικό

Τα συμβούλια, διαβούλια και η γενική κινητικότητα στον φιλικό σου κύκλο και σε ό,τι αφορά τα μελλοντικά σου σχέδια, δεν σε χαλαίει καθόλου και είναι σαφώς ευεργετική για σένα, αν εξαιρέσουμε το γεγονός ότι σου θυμίζει την πραγματικότητα των οικονομικών σου συνεργασιών, καθώς και τις χρηματικές ρυθμίσεις που χρειάζεται να κάνεις για να είσαι εντάξει. Πάντως κινείσαι στη σωστή κατεύθυνση με ανοίγματα σε καινούργιες παρέες, ιδέες και αντικείμενα μέσα από τον φιλικό σου κύκλο και στην προσπάθειά σου να διεκδικήσεις καλύτερη χρηματική και συναισθηματική κάλυψη. Μόνο μη μείνεις αποκλειστικά στις επιφανειακές δράσεις και αμελήσεις τις ριζικές αλλαγές που χρειάζεται η ρουτίνα σου και ο τρόπος που συμπεριφέρεσαι στον εαυτό σου, αν πρόκειται να πετύχεις. Ο Ερμής στον Ταύρο από τις 13 υποστηρίζει την στοχοπροσήλωσή σου και σου δίνει τον ρεαλισμό και τη νοητική καθαρότητα που χρειάζεσαι για να επεξεργαστείς και να επικοινωνήσεις με σαφήνεια κάθε είδους πρακτικά θέματα στον επαγγελματικό σου χώρο και τον γάμο σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Πολλά λόγια και γκρίνια που κουράζει και κόβεται απότομα λόγω εξελίξεων

Η πολλή κουβέντα για το τι θα γίνει με τα μαθήματα, με νομικές υποθέσεις, με το σόι, την τσέπη και τελικά με τις κοινές διακοπές και τα επαγγελματικά ανοίγματα που θέλεις να κάνεις σε ενεργοποιεί σε επίπεδο καριέρας και γάμου, ωστόσο η πολλή θεωρία έχει αρχίσει να σε κουράζει, ιδίως γιατί βλέπεις πολύ καθαρά το πρόβλημα και στις συνεργασίες και στη σχέση σου (ή την απουσία της). Το άγχος και η οικονομική και συναισθηματική ανασφάλειά σου είναι επίσης σε μεγάλες δόξες, γιατί δεν αισθάνεσαι σίγουρος για τις επιλογές σου, στο κρεβάτι και την καριέρα σου, και δεν μπορείς να σταματήσεις να σκέφτεσαι και να γκρινιάζεις σχετικά. Έτσι επιβεβαιώνεις ότι αυτός ο τρόπος επικοινωνίας και σκέψης κουράζει αφόρητα τον σύντροφο και τα παιδιά σου και σε περιορίζει δημιουργικά. Ευτυχώς, ο κυβερνήτης σου Ερμής από τον Ταύρο, από τις 13, επιτρέπει ένα μέτρο αισιοδοξίας και πιο καίριας και αποτελεσματικής σκέψης και επικοινωνίας ανοίγοντάς σου νέες πόρτες και εστιάζοντάς σε πιο ανάλαφρους προβληματισμούς.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Αισιοδοξία και το αναπάντεχο, που σε κάνει να θέλεις να αλλάξεις τα πάντα

Οι εξελίξεις στην ερωτική σου ζωή και οι επαγγελματικές συμφωνίες και επαφές τις περιόδου υποστηρίζουν την αισιοδοξία σου και σε προωθούν σε καινούργιες παρέες, κύκλους και εμπειρίες. Το μόνο πρόβλημα είναι ότι κοντράρονται με την πραγματικότητα της ρουτίνας σου και την ακαταστασία που πρέπει να τακτοποιήσεις εκεί. Η έντονη εξωτερική κοινωνικότητα των ημερών είναι ευχάριστη, αν και σε παρασύρει, ακόμη και σε ερωτικές επιπέδο, να πεις, να συμφωνήσεις και να σκεφτείς πράγματα που δεν πιστεύεις καν ότι είναι μέσα στην γκάμα σου. Η όλη ιστορία έχει ιδιαίτερα δραματική χροιά και δυστυχώς σου θυμίζει πόσο περιοριστικές είναι οι ευθύνες και οι αγγαρείες που έχεις αναλάβει για την οικογένεια και το σπίτι σου και πόσο χρειάζεται να κατορθωθείς σε αυτό το επίπεδο. Πάντως με τον Ερμή στον Ταύρο, όσα πρέπει να γίνουν για να ανανεώσεις τη νοοτροπία, τις παρέες, τον εαυτό σου σε οδηγούν σε βαθύτερους προβληματισμούς για τις ανασφάλειές σου, την κρεβατοκάμαρά σου και τον κοινό τραπέζικό λογαριασμό, όπου υπάρχει.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ποσότητα και ποιότητα κοντράρονται σε σχέση και συνεργασίες

Πολλή θεωρία έχει πέσει στα ερωτικά σου – δεν λέω, φλερτ, διάθεση, πολυποικιλότητα υπάρχει αλλά αυτά γεννούν αναστάτωση, πάθη και ψεματάκια εδώ κι εκεί που δεν σε αφήνουν να ηρεμήσεις και να ασχοληθείς με τα πράγματα που καταλαβαίνεις και βλέπεις κι απολαμβάνεις σε σχέση με τον σύντροφο, νυν ή εν δυνάμει, και τα παιδιά σου. Παρομοίως, οι διαβουλεύσεις και συμφωνίες στις συνεργασίες σου, αν και κερδοφόρες, σε εμποδίζουν να αφοσιωθείς στην πιο δημιουργική πλευρά της δουλειάς σου. Πάντως, δεν ηρεμείς στιγμή κι κάνεις χίλια πράγματα στην καθημερινότητά σου, χωρίς να το πολυσκέφτεσαι, επειδή ανταποκρίνεσαι σε επείγουσες κι απροσδόκτες συνθήκες που αφορούν τη ρουτίνα και την υγεία σου και της οικογένειάς σου. Οι εξελίξεις σου υπενθυμίζουν ότι ο τρόπος επικοινωνίας και η σχέση σου με τους ανθρώπους της καθημερινότητάς σου όντως χρειάζονται αλλαγή, έστω κι αν προχωράει πιο αργά από ό,τι υπολόγιζες. Με τον Ερμή στον Ταύρο, από τις 13, βρισκεις την ευκαιρία να εστιαστείς σε απλούστερα και πρακτικότερα θέματα στη σχέση και τις συνεργασίες σου.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Απολαμβάνεις ευχάριστες ποιότητες σε σχέση και συνεργασίες

Κάτι κάνεις καλά τον τελευταίο καιρό και τον αισθάνεσαι στη σχέση και τις συνεργασίες σου, αφού αισθάνεσαι πιο ευχαριστημένος και καλύτερος από ό,τι συνήθως. Το δυστύχημα είναι ότι η αίσθηση αυτή δεν φτάνει για να καλύψει τις συνειδητοποιήσεις που γίνονται μέσα σου για το σπίτι σου, την οικογένειά σου και τα θέματά τους. Πάντως παραμένεις έντονα επικοινωνιακός, έως και θρασύς κι απερίσκεπτος, ερωτικά και δημιουργικά, πράγμα που παραδόξως σου πηγαίνει και οδηγεί σε ραγδαίες εξελίξεις. Το μόνο θέμα είναι ότι σου θυμίζει πόσο δεν θα έπρεπε να καθυστερείς να λήξεις ορισμένες συνήθειες και συμπεριφορές που δημιουργούν πρόβλημα στην τσέπη και τη συναισθηματική σου γαλήνη. Ο Ερμής από τον Ταύρο, από τις 13, θα σε βοηθήσει σίγουρα με την τσέπη σου, καθώς θα σου κάνει μία ένεση υπομονής, πρακτικότητας και ρεαλισμού για να οργανώσεις το πρόγραμμα και τη ρουτίνα σου, ενώ σε συναισθηματικό επίπεδο μάλλον θα σε αφήσει ανέπαφο αφού θα στρέψει την προσοχή σου στη ρουτίνα παρά στην ουσία των πραγμάτων.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Περνάς καλά και αρχίζεις να ψάχνεις (και να δημιουργείς) τον λάκκο στη φάβα

Αισθάνεσαι ότι ο γάμος και η ερωτική σου ζωή εν γένει, με όλους τους στόχους και χαρές, έχει προσθέσει ποικιλία και ελαφρότητα στην καθημερινότητά σου, σε έχει όμως σχεδόν αγχώσει σε επίπεδο οργάνωσης και προσωπικής φροντίδας, με αποτέλεσμα να αναγνωρίζεις ξαφνικά όλα τα επικοινωνιακά προβλήματα στο δίκτυο των ανθρώπων σου. Η σχετική γκρίνια πρόκειται να κατευθυνθεί κυρίως προς το σπίτι και τους συγγενείς σου και τελικά να πυροδοτήσει μία έκρηξη ικανού μεγέθους που θα σου θυμίσει πέρα από κάθε αμφιβολία πόσο χρειάζεται να κάνεις ουσιαστικές αλλαγές στον εαυτό σου, αν πρόκειται να έχεις το μέλλον, τις ελεύθερες ασχολίες, τους φίλους και τους προβληματισμούς που θα ήθελες. Ο Ερμής στον Ταύρο, από τις 13, σου τείνει μία χείρα βοήθειας τονώνοντας την υπομονή σου στην επικοινωνία με τον σύντροφο και τα παιδιά σου, ειδικά όσον αφορά τα ωραία και δημιουργικά κομμάτια της ζωής σου, ενώ σου θυμίζει πόσο καλύτερα περνάς όταν ασχολείσαι ήρεμα και μεθοδικά με ένα πράγμα τη φορά.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Αλλαγές εκ θεμελίων και εκ νέου επιβεβαίωση των στόχων σου

Κάτι σε αλλαγή βάσης και αναμόρφωση των πιθανοτήτων που ανοίγονται μπροστά σου σε κάνει να κινείσαι με ιδιαίτερα υψηλές ταχύτητες, ιδιαίτερα όσον αφορά το τι γίνεται στα ερωτικά σου και στη σχέση με τα παιδιά σου. Μόνο μελανό σημείο ότι το κρεσέντο φλερτ, γνωριμιών και διασκέδασης σου θυμίζει την πραγματικότητα της τσέπης σου. Ωστόσο δεν μαζεύεσαι για κανέναν λόγο αφού κεραυνοβολείσαι τρόπον τινά, είτε από έναν σφοδρό έρωτα, είτε από ένα αναπάντεχα υπέροχο δημιουργικό πρότζεκτ, είτε ακόμη κι από αλματώδεις εξελίξεις και αναδιάταξη της σχέσης κι επικοινωνίας με τα παιδιά, τα αδέρφια και τους ανθρωπούς της καθημερινότητάς σου. Οι εξελίξεις αυτές υπογραμμίζουν τη σημασία του να τελειώνεις με ό,τι σε κρατάει πίσω και σε αγχώνει, και απομακρύνουν κάθε αμφιβολία που μπορεί να είχες σχετικά. Το πέρασμα του Ερμή στο ζώδιό του Ταύρου, στις 13, επιβεβαιώνει την πρόθεσή σου να στρέψεις τη σκέψη σου και τις κουβέντες σου στο σπίτι και τον οικογενειακό σου χώρο και να ασχοληθείς με απλά και πρακτικά θέματα, έστω και όχι με ιδιαίτερο ενθουσιασμό.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Δυσκολεύεσαι να εστιάζεις σε σένα περισσότερο από ό,τι συνήθως

Η σεξουαλική σου ζωή, ο μοιρασμένος τραπέζικος λογαριασμός, τα αδέρφια και οι κουβέντες κι επαφές για να καλυφθούν οι ανάγκες τους σου είναι ιδιαίτερα γνώριμα και ως εκ τούτου καθησυχαστικά, ωστόσο παράλληλα σου στερούν την ενέργεια που θα ήθελες να αφιερώσεις στις συνειδητοποιήσεις που κάνεις εσύ για σένα και τη ζωή σου, αποκλειστικά. Το θέμα ότι το σπίτι, η οικογένεια και ο σύντροφος/γάμος σου είναι καθοριστικά για να γίνουν οι αναγκαίες ρυθμίσεις και συμφωνίες που θα τακτοποιήσουν τις οικονομικές και συναισθηματικές σου ανάγκες. Όλα αυτά έρχονται στην επιφάνεια καθώς εκκρεμούσες υποθέσεις φτάνουν σε ένα σχετικό σημείο κρίσης και δίνουν έμφαση στο ότι χρειάζεται να αναθεωρήσεις τελικά τα σχέδιά σου, ότι τα πράγματα που ιδεαλιστικά ή ρομαντικά σε κινούν, έχουν αλλάξει κι ότι οι επιπτώσεις θα επηρεάσουν αργά ή γρήγορα και τις φιλίες, τα χόμπι, τις ομαδικές σου δραστηριότητες. Ο Ερμής στον Ταύρο από τις 13 σε βοηθάει να νρεμήσεις νοητικά, δίνει καλύτερο ειρμό και επαφή με την πραγματικότητα, πράγμα που έχει ευεργετικό εφέ σε κουβέντες κι επαφές. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

ΝΕΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ

ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΦΡΕΣΚΑ
ΚΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΤΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙΣ

*Χωριάτικη
μπαζιέτα με
ζαμπόν Fuego,
τριμμένο γούδα,
ρόμα και
μαγιονέζα*

*Ψωμί οδικής
αλέσεως
Στοντσιάρδης
με φέτα, τομάτα,
ελιά, μαγιονέζα
και ρίχανη*

*Πολύσπορη
μπαζιέτα μαυράς
ωρίμανσης με
γαλοπούλα,
Dioollo, μαρούλι,
sauce με
μουστάρδα Dijon
και μαγιονέζα*

ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΕΣ ΣΟΥ ΓΕΥΣΕΙΣ ΣΤΟ www.everest.gr

everest®

“ ΜΟΝΟ
ΟΜΑΔΕΣ
ΧΟΡΗΓΕΙ
Ο ΟΠΑΠ; ”

mathetonopap.gr GO

ΕΧΕΙΣ ΑΠΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΠΑΠ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ;

Μπες στο www.mathetonopap.gr,
κάνε την ερώτησή σου και
βρες τις απαντήσεις που θα λύσουν
κάθε σου απορία σχετικά με τον ΟΠΑΠ.

